

ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ

በክርስቶስ የተፈጠረ አዲሱ ትውልድ

ለነፃነት የተጠራ ትውልድ

እና ሌሎችም

ይሄይስ ታደሰ

መስከረም 2003 ዓ.ም ታተመ

ይሄይስ ታደሰ

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

መታሰቢያነቷ

በዘመኔና በትውልዴ መካከል የምሥራቹን ወንጌል እውነት በቃላቸው ሰብከውትም፤ በሕይወታቸው ኖረውትም ላለፉት የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ በተለይም ደግሞ ፡-

ለመጋቢ ከድር ደህልጩማ
ለወ/ዊ መስፍን ተስፋዬ (ማራናታ)
ለወ/ዊ ረጋሳ ፈይሳ
ለወ/ዊ በቀለ ገ/ማካኤል
ለወ/ዊ ዓለምነህ ጀምበሩ

እንዲሆንልኝ በክርስቶስ ፍቅር በታላቅ ትሕትና አበረክታለሁ ፡፡

ውለታ

የእግዚአብሔርን መንግሥት አሳብ ለማገልገል በወሰድሁት ምርጫ ምክንያት አብራችሁኝ ዋጋ ለከፈላችሁ፤ ከጌታ ቀጥሎ በፍቅራችሁ መጽናናትንና ብርታትን ለሰጣችሁኝ ፡-

ለውድ የትዳር ጓደኛዬ ትዝታ፤ ለልጄ ኪነጥበቡና ለእናታችን ወ/ሮ ቀለሟ ታደሰ ምሥጋናዬ ይድረሳችሁ፡፡

እውነቱን ለመናገር ያለ እናንተ መሥዋዕታዊ አብሮነት ይህ ሥራ ሊታሰብ አይችልም ነበር፡፡
እወዳችኋለሁ፡፡

ሥርጭት

251 913 07 31 72

ለአስተያየትዎ

251 911 69 08 29

በመጀመሪያ አሳስቦ ላስጀመረኝ፤ እስጀምሮም ላስጨረሰኝ እግዚአብሔር አብ፤ እግዚአብሔር ወልድ፤ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፤ አንድ አምላክ ክብርና ውዳሴ ይሁን።

ቀጥሎም ጌታ ካገኘኝ እኔም እርሱን የግል መድኃኒቱ አድርጌ ከተቀበልኩበት ማግስት እስከዚህች ቅጽበት ድረስ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ መንገድ የዛሬውን ማንነቴን እንድይዝ በእግዚአብሔር ቃል ስብከቶቻችሁ፤ ለዋጭ ትምህርቶቻችሁ፤ በመንፈሳዊ ጽሁፎቻችሁ በተግባራዊ የክርስቲያን እኗሪዎችሁ በጎ ተጽእኖ ያሳደራችሁብኝን በቅርብም በሩቅም የምትገኙ የእግዚአብሔርን ሰዎች ሁሉ ሳስታውስ ጥልቅ ውለታ ይሰማኛል። በዚህች ሥራ ውስጥ የእናንተ አሻራ መኖሩን ሳልጠቅስ ማለፍ አግባብ አይሆንም።

በተለይም ደግሞ ለእግዚአብሔር መንግሥት አገልግሎት በብዙ ዋጋ ያስታጠቀኝን ኢቫንጀሊካል ቲኦሎጂካል ኮሌጅን(ኢ.ቲ.ሲ.) እና የተቋሙን ማኅበረሰብ ሳስብ በደስታ እሞላለሁ። ለሕይወቴና አገልግሎቴ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ማዕከል እንዳደርግ አስታጥቃችሁኛል።

ረቂቁን በማንበብ፤ አስፈላጊ ሆኖ በተገኘበት ስፍራ አስተካክላችሁ፤ እርማችሁ ገንቢ ሙያዊም ተሞክሮአዊም ምክራችሁን የለገሳችሁኝን የእግዚአብሔር ሰዎች፡- አቶ በድሩ ሁሴን፤ አቶ ደረጀ አበበ፤ አቶ ጁስቲኖ ቪያኔሊ፤ ኢንጂነር ጌታሁን ሔራሞና መምህር ክፍሉም ገ/መድሀን ልባዊ አክብሮቴ፤ ምስጋናና ባርኮቴ በኢየሱስ ስም ይድረሳችሁ።

ዶክተር ንጉሴ ተፈራ፤ ወድ ጊዜዎን በመስዋት ረቂቁን በጥሞና መርምረው በይዘትም ይሁን በቅርጽ ደረጃውን ጠብቆና ሚዛናዊ ሆኖ እንዲገኝ ስለሰጡኝ ሙያዊና ምክር፤ ልባዊ ድጋፍና ማበረታቻ የአክብሮት ምስጋና አቀርብልዎታለሁ።

ሴይ አውት ሥራውን በፍጹም ተባባሪነትና በጥራት ያከናውኑልኝ አቶ እንደው ጸጋዬ አመሰግንዎታለሁ።

ቁሣዊም መንፈሳዊም የሞራል ማበረታቻ ያለማቋረጥ በመስጠት በብዙ ሁኔታዎች ውስጥ አብራችሁኝ ለቆማችሁት ለአቶ ቴዎድሮስ በዛና ወ/ር ማርታ ግዛው ቤተሰብ ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

ምዕራፍ አንድ

ገጽ

በክርስቶስ የተጎናጸፍነው ማንነት

አመሠግናለሁ

1

በክርስቶስ የተፈጠረ አዲሱ ትውልድ

2

መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ትውልድ

13

ለነጻነት የተጠራ ትውልድ

26

ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ

37

አዋጅ ነጋሪ ትውልድ

51

ምዕራፍ ሁለት

ክርስቲያናዊ ኑሮና የወቅቱ ፈተናው

መታወቂያውን የጣለ ትውልድ

59

“ያልተጠቀምንባቸው” የትንሣዔው ሥጦታዎች

70

የማር እንጀራ ወይስ ስፖንጅ ?

83

ሊጨነግፍ የማይችል ሕልም

93

ምዕራፍ ሦስት

ቅጥራችንን ለመጠገን እንነሣ !

ኢየሱስ ይጠራሃል

110

ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ

111

መጠሪያህን ወይም መንገድህን ቀይር

128

ለታሰሩት መፈታትን

141

ቤተክርስቲያንና መሠረታዊ የአሠራር ሂደት ለውጡ

153

ማን ያውቃል ?

169

ዋቢ መጻሕፍት

183

መግቢያ

በገሃዱ ዓለም ስንኖር ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ እንደምንረዳው ሕያው የሆነ አንድ ነገር ይወለዳል፤ ያድጋል፤ ያረጃል ደግሞም ይሞታል። ይህ የተፈጥሮ ሕግ የሚባለው ነው። ከአንዲት “ልዩ ፍጥረት” በስተቀር ጅማራ ያላቸው ነገሮች ሁሉ በዚህ ሥርዓት እንደሚመሩ አናስተውላለን። ልዩ ፍጥረት ያልኳት እርሷ ግን ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ በሞቱና በትንሣዔው በገዛ ደሙ የዋሻት የክርስቶስ ቤተክርስቲያን ነች። አንድ ጊዜ በመስቀል ምጥ ተወልዳለች፤ አድጋለች፤ ታረጃለች ደግሞም ትታደሳለች፤ ነገር ግን አትሞትም። እስከወዲያኛው። ለምን? ቢባል የምትመራው በመንፈስ ሕግ ስለሆነ ነው። መንፈሳዊ ተሐድሶ ብለን የምንጠራውም አውነታ ይኸው ክስተት ይመስለኛል። መንፈሳዊ ተሐድሶ ያስፈልጋል የሚለውን ድምጽ ስንሰማ ብዙውን ጊዜ ዓይኖቻችን ወደ ሌላ ሠፈር፤ ማማተር በኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት አመዛኙ አማኞች ዘንድ ተለምዶአዊ እየሆነ የመጣ ይመስላል። በእግዚአብሔር ደግነት የተሞላ ምሕረት ብዛት ወንጌል በእጃችን መገኘቱ ብቻውን፤ ትክክለኛ አስተምህሮ ያለን መሆኑን ማወቃችን ብቻውን በራሱ አንዳች ነገር ይፈጥራል ብለን በመገመታችን መንፈሳዊ ሕይወታችን ጤና ማጣቱ እምብዛም የማይገድደን እየሆንን የመጣን ይመስለኛል።

በዚህ ርእሰ-ጉዳይ ዙሪያ የተለያዩ አመለካከቶች መኖራቸው የታወቀ ነው። በተለይም ደግሞ “በመንፈሳዊ ሕይወት ደረጃ ጫፍ ላይ ደርሰናል፤ ይህ ጎደለን ብሎ በዚህ ጊዜ መናገር ሰማይን እንደ መርገጥ ነው...” ከሚለው የአስተሳሰብ ጎራ የሚነሱ ግልጥም ሥውርም፤ አዎንታዊም አሉታዊም ምላሾች ሊያስተጋቡ እንደሚችሉ ጥርጥር የለውም። ይሁንና ለእግዚአብሔር ክብር፤ ለሰው ልጅ ሁሉ ጥቅም፤ በምድሪቱ ለምትገኘው የክርስቶስ ኢየሱስ ጉባዔ ትንሣዔ ልባዊ ምኞት ካለን “በኢትዮጵያ ወንጌል አማኞች መካከል ተሐድሶ ያስፈልገናል ወይስ አያስፈልገንም?” በሚለው አሳብ ዙሪያ መወያየትና አንድ ነገር ማድረግም ያለብን ይመስለኛል። የሕይወት መታደስ በሁለቱም ኪዳኖች ውስጥ አጽንዖት

የተሰጠው አሳብ እንደሆነ ልንዘነጋው አይገባም (ኢሳ.40:27-31፤ ሮሜ.12:1-2) በዚህ ጊዜ ለመሆኑ ተሐድሶ ያስፈልገናል ስትል ምን ማለትህ ነው? ተብሎ የሚቀርብ ተያያዥና አስፈላጊ ጥያቄ ሊነሳ ይችላል። “የመጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ አስተምህሮ በክርስቶስ ስለተሰጠን ማንነት የሚነግረንን እውነት በአንክሮ ተረድተንና ተቀብለን በቃሉ ብርሃን በግልም ይሁን በጎብረት አሁን እየኖርን ያለነውን ሕይወት መርምረን፤ ስላለፈው ሁኔታ ንሥሐ በመግባት ወደ ቀደመው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የክርስትና መሠረት መመለስ ነው” የሚል ይሆናል መልሱ። ክርስትና ጅማራ አለው።ናሙና ተደርጋ በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በተገለጠችልን ቤተክርስቲያን ውስጥ ይገለጥ የነበረውን አዎንታዊ የመንፈሳዊ ሕይወት ልምምድ ዛሬ ጎልቶ ልናየው አልታደልንም። ያኔና እዚያ ይቀጣጠል የነበረው የመንፈስ ቅዱስ እሳት፤ ሞልቶ ይፈስስ የነበረው ሕይወት፤ መሰጠት፤ ታማኝነት፤ ቅንነት፤ ፍቅር፤ ይቅርታ፤ ጽድቅና ቅድስና እንዲሁም ጋይልና ጸጋ አሁንና እዚህ በመካከላችን በሙላት እየተገለጠ ነው ብሎ አፍን ሞልቶ ለመናገር ድፍረት/አቅም አለን ብዬ አላስብም። በአጭሩ የማንነት ቀውስ በመካከላችን ገዢ የሚገኝ ይመስለኛል።

በዚህች መጽሐፍ ውስጥ መንፈሳዊ ሕይወትን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን የሚመረምሩ፤ የቅርብ ታዛቢ ሕይወትና አገልግሎት ተሞክሮ እንዲሁም ያላሰለሰ የእግዚአብሔር ቃል ጥናትና መቃተት ነጸብራቅ የሆኑ ጽሁፎች ምጥን በሆነ መንገድ ቀርበዋል። አንዳንዶቹ ቆየት ባሉት ዓመታትም ይሁን በቅርብ ጊዜ በአንዳንድ መንፈሳዊ መጽሔቶች ላይ ቀርበው የነበሩ ቢሆኑም በአንድነት ሆነው ለሕትመት ቢበቁ ለቅዱሳን/ለቤተክርስቲያን መታነጽ ይጠቅማሉ ሲሉ ምክር የሰጡኝን የእግዚአብሔር ሰዎች አሳብ በመቀበል ጥቃቅን ማስተካከያዎች በማድረግ እነነሳቸው አቅርቤአለሁ።

ጽሁፎቹ በሙሉ በየፊናቸው በሚያነሱት ጭብጥ ዙሪያ ቢዋቀሩም ወደ አንድ ወንዝ እንደሚፈሰሱ ገባር ጅረቶች አውራውን ጉዳይ እያገለበቱ መንገዳቸውን ይጠበጥባሉ። እያንዳንዳቸው ለሚዳስሱት ዘላለኝ ግር በዚያው ሥፍራ መፍትሄ አመላክቶ በማለፍ በራሳቸው የመቆም ባሕርይም አላቸው። ስለሆነም የአጠቃላይ

መልዕክቱን ጭብጥ ለመገንዘብ ርእሱ-ጉዳዮቹን በተናጠልም በጋራም መመርመር ይጠቅማል። ያም ሆኖ ለጊዜው እንገብጋቢ ከመሆን አኳያ የተመረጡ ጥቂት አንኳር ነጥቦች ብቻ በዚህች መጽሐፍ ለመቃኘት መሞከሩ ልብ ሊባልም ይገባል። ሁሉም አንድ ጨኸት ያስተጋባሉ። የምር ወደ መጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮና ልምምድ እንመለስ ! የሚል። ጨኸቶቹ ሁሉ ዓላማቸው ሲገለጥ በደጅ ላለው የእግዚአብሔር የተሃድሶ ተስፋ ቅዱሳንን ሁሉ ማዘጋጀት ነው። ያልተዘጋጀ አይቀበልም።

መጽሐፈቱ በሦስት ምዕራፎች ተከፋፍላ የቀረበች ሲሆን፤ አንደኛው ምዕራፍ በክርስቶስ የተጎናጸፍነው ማንነታችን ምን እንደሚመስል ያመለክተናል። ሁለተኛው ምዕራፍ ደግሞ ከእውነተኛ ማንነታችን ጋር የማይጣጣም የሚመስል አኗኗራችንን እንዴት እናድርገው? ይለናል። የመጨረሻው ምዕራፍ በበኩሉ እውነተኛ ማንነታችን ይህ ከሆነና አረማመዳችንም ከእርሱ ጋር ካልተጣጣመ ወደ ሰውጥ ሂደት ከመግባት ሌላ ምን አማራጭ ይኖር ይሆን? እያለ ይጠይቃል። ከምዕራፍ ወደ ምዕራፍ ለመሸጋገሪያነት የተጠቀምኩባቸው ግጥሞች እንደ ማረፊያ ጣቢያ ያገለግሉናል ብዬ እንምታለሁ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እምስቱን እንጀራዎችና ሁለቱን ዓሣዎች ባርኮ ሕዝቡን በመመገብ የሰራውን ተዓምራት በዚህች መጽሐፍ እንዲደግም በመመኘት እነሆ ለቤክ አበረክታለሁ።

እከሌ ከእከሌ ሳይባል ሁላችንም በአንድም በሌላም ለሁኔታው መከሰት አስተዋጽኦ ማድረጋችን አልቀረምና ኃላፊነቱን ሁላችንም በጋራ መውሰድ ይኖርብናል። ሁላችንም የችግሩ አካል እንደሆንን አስቀድመን መቁጠር ከቻልን! እነሆ ሁላችንም ደግሞ የመፍትሔው አካል እንሆናለን ማለት ነው። በእግዚአብሔር ጸጋ ጥሰን መውጣት እንዲቻለን እንነሣና እርሱ በሚሰጠን ብርሃን እንሂድ! መልካም ንባብ።

ይሄይስ ታደሰ

ምዕራፍ አንድ

በክርስቶስ የተጎናጸፍነው ማንነት

አመሠግናለሁ

ጌታ ሆይ ክብር እላለሁ
ኢየሱስ ንገሥ እላለሁ
ዘመን ተሻግራ ወራት አጽርጬ
የዛሬ ሰው ሆኜ ከሞት ላንቃ አምልጬ
ልጅህ ለመሰኘት እድል ስላገኘህ
ጌታ ሆይ ክብር እላለሁ።
በሃሩር-ንዳድ ጥማት በቀቢፀ ተሥፋ
ወጀብ በሞላበት አውድማና ፈፋ
ደርሰህ ትቢያ አራግፈህ ተጠንቅቀህልኝ
ተመስገን የዛሬን ቀን ስላሳየኸኝ ።
አቅጣጫ ጠፍቶብኝ በዓለም ምድረ በዳ
ቁዘማ ተጭኗት ነፍሴ ተንገዳግዳ
ረሃብ እርዛት ፀንቶ እንግልቱ
ስመረር ከተፍ አልክ ኢየሱስ መጽናናቴ።
የመከራ ባሕር ከፊቱ ተንጣልሎ
ውጣ ወዳልከኝ ሥፍራ አላራምድ ብሎ
ዲያብሎስ ከጥሪህ ሊያዘገዥኝ ቋምጠ
ጸጋህ አሻገረኝ ታሪክን ገልብጦ።
በበረታች ክንድህ ተቆርጦ ቀንበሬ
በመንፈስህ እሳት ተከልሎ ቅጥሬ
በውብ ተራሮች ጫፍ መራመድ ችያለሁ
ፍቅርህን ጠጥቼ ኃይልህን ተሞልቼ እገስግላለሁ
ኢየሱስ ያድናል እያልኩ አውጃለሁ።

በክርስቶስ የተፈጠረ አዲሱ ትውልድ

በገሃዱ ዓለም የምናውቃቸውን የምድራዊ ነገሥታት/ፕሬዚዳንቶች ልጆችን ወይም አገራቸውን ወክለው በሌላ አገር አምባሳደር ሁነው የተሾሙ ባለሥልጣናትን የዘወትር ውሎ ለአፍታ እናሰብ። በማንነታቸውና በያዙት ስፍራ ምክንያት የደስታ ምንጭ አድርገው ሊጠቀሙባቸው የሚችሉ ለሌሎች እንደ ሰማይ የሚርቁ ለእነርሱ ግን የተፈቀዱ አያሌ እድሎች አሏቸው። ይከበራሉ፤ ይደነቃሉ፤ ይደመጣሉ ደግሞም ይጠበቃሉ። በተጓዳኝም በዚህ ማንነታቸው ምክንያት አልባሌ ሥፍራ መታየት፤ ለደረጃቸው ከማይመጥኑ ግለሰቦችም ሆነ ቡድኖች ጋር መገናኘት ፤ ርካሽ ተደርገው በሚቆጠሩ ድርጊቶች ተሰማርቶ መገኘት የውስጣቸው ሥውር ረሃብ ቢሆን እንኳ ብዙውን ጊዜ ሊያደርጉት አይችሉም። አንድም ካላበዱ ወይ ሞት ሞት ካልሸተታቸው በቀር። ለምን? የሚል ሰብዓዊ መብት ተሟጋች ነኝ ባይ ቢነሳ መልሱ አጭርና ግልጽ ነው።

ዲፕሎማሲያዊ፣ የፕሮቶኮል ደንቡም ይሁን ሕብረተሰቡ ስማቸውን የሚገልጥ እንቅስቃሴ ይጠብቅባቸዋል። ማን መሆናቸው ለራሳቸውም ይሁን በዙሪያቸው ባለው ማኅበረሰብ ዘንድ በግልጽ የታወቀ በመሆኑ ያ ማንነት የሚጠይቀውን የአኗኗር መንገድ መጠበቅ የውዴታ-ግዴታ ነውና።

ማንነትን መገንዘብ ለማንም ቢሆን እጅግ አስፈላጊ ጉዳይ ይመስለኛል። ማን ነኝ? ከየት መጣሁ? ለምንስ እኖራለሁ? የሚሉት ፍለጋዎች በአርአያ ሥላሴ የተፈጠረ ሰውን ሁሉ የሚያብሰሰሱ ዘመን ዘለል ጥያቄዎች እንደሆኑም አስባለሁ። በተለይም ዳግመኛ ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዶ እውነተኛ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዝሙር የሆነው አማኝ ከዚህ እውነታ ውጪ ሊሆን አይችልም።

ሰብዓዊ አእምሮ ሊገንዘበው አቅም ባይኖረውም በእግዚአብሔር መዝገበ ቃላት ውስጥ ጎላ ባለ ቀለም ተመዝግበው ከሚገኙት መለኮታዊ መገለጦች መካከል አሮጌው ኪዳንና አዲሱ ኪዳን፤ አሮጌው ሰውና አዲሱ ሰው የሚሉት ይገኙበታል። እግዚአብሔር ሰውን በመልኩና እንደ ምሳሌው ከፈጠረው በኋላ አዳም ብሎ እንደጠራው፤ እንዲበዛ፤ ምድርንና በውስጧ ያቀፈቻቸውን ፍጥረታት ሁሉ እንዲገዛ፤ እንዲያበጅና እንዲንከባከብ ሥልጣን በመስጠት የቃል ኪዳን ጉዞ እንደ ጀመሩ ከአሪት ዘፍጥረት የመጀመሪያ ምዕራፎች ምልክታ እንገንዘባለን (ዘፍ.1:26-30፤2:4-25) ። ሆኖም የሰው ልጅ ሁሉ ወካይ ተደርጎ የተቆጠረው የመጀመሪያው አዳም ከአምላኩ ጋር የገባውን ውል አፍርሶ እንደወደደ ለመኖር በመምረጡ ምክንያት ኃጢአት እርሱንም ተከትሎ ሞት ወደ ዓለም ገብቶአል። በውጤቱም ሰው ከራሱ ጋር ተጣለ፤ ከመሰሉ ሰው ጋር ተጋጩ፤ ከፈጣሪ አምላኩ ጋር ተለያየ፤ ከተፈጥሮ ጋር ችግር ውስጥ ገባ። የተሰጠውን ሥልጣንም ይሁን ኃላፊነት ለሠይጣን አሳልፎ ሰጠ፤ የቀደመውን ስፍራውንም አጣ። የነበረው እንዳልነበረ ሆነ።

ቅስም ሰባሪ የሆነው ይህ ክስተት እውን ከሆነ በኋላ ሰውን ወደ ቀደመው ክብሩ ለማምጣት እግዚአብሔር ከአረፍቱ ተመልሶ ሥራ መጀመሩን ከዕብራውያን መልእክት እናነብባለን። ጸሀፊው፡- « ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናግሮ፤ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤...» በማለት ያስረዳናል(ዕብ.1:1-2)። ከተለመደው የንግግር ግንኙነት ወጣ ባለ ጠንካራ መንገድ ተናገረን። እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ከራሱ ጋር ለማስታረቅ የተጓዘውን ርቀት ለማጤን ራሱ ጌታ ኢየሱስ የሰጠውን ምስክርነት ማዳመጥ ይበቃል። እርሱም፡-...በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና... ሲል ለታላቁ ሕግ ምሁር ኒቆሊሞስና በእርሱም

በኩል ለእኛ አስተምሮናል። ይህንን ምስክርነት ለማረጋገጥም ...ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ባለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል... ይለናል ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ (ዮሐ.3:16-18፤ ሮሜ.5:6-11)።

የመጀመሪያው አዳም በዓለም ውስጥ ኃጢአትንና ሞትን ሲያስተዋውቅ፤ ሁለተኛው አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ጽድቅንና ሕይወትን ይዞ መጣ። በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደምስሶ፤ እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ በማስወገዱ ምክንያት አዲሱ ኪዳን ታወጀ። አዋጅ አዋጅ አዋጅ! ጆሮ ያለው ይስማ «...ለሰዚህ ማንም (ነጭ-ጥቁር፤ የተማረ-ያልተማረ፤ ባለጠጋ- ድሃ፤ ብርቱ-ደካማ) በክርስቶስ ቢሆን (በእምነት ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ቢያደርግና ራሱን አሳልፎ ቢሰጥ) አዲስ ፍጥረት ነው ... » 2ቆሮ.5:17።

ይህ ማንነት ማሻሻያ የተደረገለት ወይም እንደገና ፈርሶ የተሰራ ወይም አርጅቶ የታደሰ ነገር ሳይሆን። አዲስ ፍጥረት ነው። ጨርሶ ቀድሞ ያልነበረ የአዲስ ዝርያ ነባሬ። በአጭር ቃል ብደግመው በክርስቶስ በተገኘው ዓይነተኛ ማንነት ውስጥ የተከናወነው ለውጥ ጥገናዊ ሳይሆን ሥር-ነቀል ነው። እንግዲህ ይህንን የወንጌልን የፍቅር ጥሪና እወጃ በትክክል ሰምቶ፤ ገብቶት የእግዚአብሔር ሥጦታ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ስለእኔ ኃጢአት ክብሩን ጥሎ ወደዚህ ዓለም መጥቷል። በእኔም ምትክ በመስቀል ላይ ተቸንክሮ ሞቶአል። የዘለዓለም ሕይወትን ሊሰጠኝ በሶስተኛው ቀን ሞትን አሸንፎ ተነስቶአል። ደግሞም በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈርድ ዳግመኛ በክብር ይመጣል ብሎ ከሞተ ሥራ ንሥሐ ሲገባ ዳነ። በምስጋናና በእምነት ክርስቶስን ወደ ሕይወቱ የሚጋብዝ ወይም አዳኝ አድርጎ ሊቀበለው የወሰነ ሰው ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ አሠራር አዲስ ፍጥረት ሆኖ ተከስቷል። አማኝ ይህንን ምሥክርነት በልቡ አምኖ በአፉ በሚያውቅበት ቅጽበት የሚከናወነው

መንፈሳዊ ምሥጢር የአማኝ አሮጌ ማንነትና ታሪክ ከክርስቶስ ጋር በመስቀል ላይ ሞቶ፤ ተቀብሮ በትንሳዔው አዲስ ማንነት ተገናጽፎ መገለጡ ነው። በዚህም ምክንያት አዲሱ ሰው ቀድሞ ያልነበረ ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ላይ ምጥ የተገኘ እንግዳ ክስተት ነው (ገላ.6:15-16፤ ቆላ.2:6-15)። አዲሱ ፍጥረት አዲስ ሕይወትና አዲስ የአኗኗር ዘይቤ ተቀብሏል። ይህም ብቻውን በቂ ስላልሆነ ከአባቱ ከእግዚአብሔር ጋር የሚገናኝበት፤ የሚነጋገርበት አዲስ ቋንቋ ወይም ልሣን ተሰጥቶታል። በዕለት ተዕለት ኑሮአችን ውስጥ በመኖሪያ ቤታችን፤ በትምህርትና ሥራ ቦታዎች ስፍር ቁጥር የሌላቸው የቴክኖሎጂ ውጤት የሆኑ የፋብሪካ ምርቶች እንጠቀማለን። የምርቶቹን ባህርያት ተገንዝበን በተገቢው መንገድ ሥራ ላይ በማዋል መጠቀም ከፈለግን አምራቹ ድርጅት አብሮ የሚሰጠውን ማኑዋል አንብቦን ወይም ስለ ነገሩ እውቀት ያላቸውን ባለሙያዎች ጠይቀን መመሪያውን መከተል ግድ እንደሆነ ሁሉ፤ አዲስ ፍጥረት ስለ ተባለው ሰውም ትክክለኛውን እውቀት ለመጨበጥም ሆነ ለዚህ ማንነት የተወሰነለትን የሕይወት ግብ ተረድቶ ተግባራዊ ለማድረግ እንዲሁ መስኮታዊውን ማኑዋል/መመሪያ ማለትም መጽሐፍ ቅዱስን ማድመጥ አማራጭ አይኖረውም። ሃሌሉያ ! አሮጌው ነገር አልፎአል ! እነሆ ሁሉም አዲስ ሆኖአል ! ይህን ሰው አንዳንዶች “ክርስቲያን” ሌሎች “ጴጌ” የቀሩት ደግሞ “ፕሮቴስታንት” በሚሉ ቅጽል ስሞች ሊገልጡት ቢሞክሩም ሊደርሱበት አልቻሉም ! እርሱ አዲስ ፍጥረት ነው። እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ፤ የእግዚአብሔር ጽድቅ፤ የክርስቶስ ደቀመዝሙር ነው።

ነገሩ እንዲህ ከሆነ ቀጥሎ መጠየቅ የሚገባው ቁልፍ ጥያቄ ለምን ተፈጠርን? የሚለው ሊሆን ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ ጥያቄ ግልጽና የማያሻም ምላሽ አለው።...እኛ ፍጥረቱ ነንና ! እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን (ኤፌ.2:10) ይለናል። ለከበረው

የእግዚአብሔር ዓላማ የተፈጠረው አዲሱ ሰው በሚከተሉት ዓይነተኛ ባህርያት ይታወቃል።

የዘላለም ሕይወት ወራሽ ተደርጎአል፤

አዲሱ ሰው ከተጎናጽፋቸው አስገራሚ በረከቶች አንዱ የዘላለም ህይወት ሲሆን ሃረጋዊ ቃሉ የጊዜ ርዝመትን ከማመላከት ባሻገር በዚህ ምድር ባለ በየትኛውም ነገር ሊሸነፍ ወይም ሊበገር የማይችል ሕይወት ባለቤት ተደርጓል የሚል ጽንሰ አሳብን የተሸከመ መሆኑን ልብ ማለት ይገባል። በሌላ አነጋገር ያልተወሰነ፣ በጊዜ የማይገደብ፣ ሊቋረጥ የማይችል ወይም ፍጻሜ የሌለውን ሕይወት ተጎናጽፈናል ማለት ነው። ይህ ዓይነት የላቀ ደረጃ ሕይወት ውስንነት የሌለው አሁንም ለዘላለምም ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግ ህያው ኅብረት እንደሆነ በመረዳት የእግዚአብሔር አብን ፍፁም ችሮታ ማድነቅና በተሰጠን ሕይወት መደሰት ይጠበቅብናል ። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ...እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ ...ሲል በነጻ የሰጠን ሕይወት ዓለምን ሁሉ እየወረሰና በእርሱ ኃይል ተጠብቆ የሚኖር መሆኑን እንድንገነዘብ ነው። ያ ሕይወት የተሰጠው አዲስ ፍጥረት በመንፈስና በእውነት የክርስቶስ የሆንን እርስዎም፤እኔም ነን፤ ጥያቄው ግን ወደፊትና በሰማይ ብቻ ሳይሆን አሁንና በዚህ ምድር የእግዚአብሔርን ሕይወት በመንፈሳችን መካፈላችንን ምን ያህል ተገንዝበን በአግባቡ እያስተናገድነው ይሆን? (1ዮሐ.5:11-12) የሚለው ነው።

በክርስቶስ ሙሉ ሰው ሆኖአል፤

አዲሱ ሰው የእግዚአብሔርን ህይወት በመንፈሱ ስለተካፈለ አንዳችም ጉድለት አይኖርበትም። ሙሉ የሚለው ቃል አምቆ የያዘው አሳብ ከመጠን ባለፈ ታላቅና በተትረፈረፈ አቅርቦት ሙሉ በሙሉ መዋጥ፣ መከበብ፣ ወይም መጥለቅለቅን የሚያመለክት ነው። መጽሐፍ

ቅዱስ ይህንን መለኮታዊ ብዬ በአንድ ስፍራ፡- « በእርሱ ማለትም በክርስቶስ የመለኮት ሙሉ ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና ፤ለአለቅነትና ለሥልጣንም ሁሉ ራስ በሆነ በእርሱ ማለትም በክርስቶስ ሆኖችሁ ተሞልታችኋል ...ይለናል። አያይዞም ...በክርስቶስ ባደረገው ሥራ የብርታቱ ጉልበት ይታያል፤ ሁሉንም ከእግሩ በታች አስገዛለት ከሁሉ በላይም ራስ እንዲሆን ለቤተክርስቲያን ሰጠው ። እርስዎም አካሉና ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙሉ ናት ... » ብሎ ያስደምመናል (ኤፌ.1:15-23)። አካሉ የተባለችው ቤተክርስቲያን እርስዎና እኔ ነን።

የዚህ አዲስ ፍጥረት ሙሉነት ከሚያጠቃልላቸው ነገሮች መካከል የሥጋን ሰውነት መግፈፍ ወይም ኃጢአተኛውን ባህርይ ማውለቅ፣ በመንፈሳዊ ሞት ላይ ትንሣኤ መጎናጸፍ፣ የበደል ይቅርታ ማግኘት፣ ከሃይማኖት ሕግ ድንጋጌዎችና ከክፉ መናፍስት ተጽእኖ እንዲሁም ከሞት ፍርሃት ነጻ የመውጣት ብቃቶች ይገኙበታል። አማኞችን ክርስቶስ የተቤዠን ሙሉ የሆነውን የኃጢአት ዋጋ ከፍሎ ነው። አንገታችንን ሊያስደፋ ይችል ከነበረው ከየትኛውም ድካም ተፈትተን በነጻነት ቀና ብለን እንድንመላለስ ስለሆነ እነዚህን ክቡር እሴቶች ማንም ምንም ቢሆን እንዲነጥቀን መፍቀድ የለብንም ። ሠይጣን ሐሰተኛና የሐሰት አባት እንደመሆኑ የእግዚአብሔርን ልጆች በአሥራት ውስጥ ለማቆየት የሚጠቀምበት ጊዜ ያለፈበት ሥልት አለው። እርሱም የዛሬዎቹ ቅዱሳን ከእግዚአብሔር መንግሥት ርቀን እንኖር በነበረበት ዘመን ያሳለፍነውን ከንቱ ኑሮ ፣ ኃጢአትና ድካም በማስታወስ መነዝነዝ እንደሆነ አውቀን ለክሶቹ መንበርከክ እምቢ እንበል። በእምነት ጸንተን ዕዳዬ ተከፍሏል፤ የአንተ ጉዳይ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ መፍትሔ አግኝቷል፤ አፍንጫህን ላስ እንበለው።

በቀራንዮ መሥቀል ላይ በተፈጸመው ቤዛዊ መስዋእትነት ምክንያት እርሴው ነገር አልፎአል የሚለው ማጌፌስቶ ከ2000 ዓመታት በፊት

ጀምሮ በሰማይም በምድርም ከአድማስ አድማስ እያስተጋባ ነው። በመሆኑም አሮጌው እኔነቴ፣ አንተነትህ፣ አንቺነትሽ እና ከእርሱ ማንነት ጋር ጥበቅ ቁርኝት የነበራቸው የውድቀት፣ የሽንፈትና ያለመከናወን ታሪኮቻችን በጌታ እግዚአብሔር ልዩ ውሳኔ የሞተ ፋይል ተደርገዋል።

በላቀ ደረጃ የመኖር ብቃት ተሰጥቶታል፤

ቢገባንም ባይገባንም ፣ ብንቀበለውም ባንቀበለውም አዲሱ ፍጥረት በዚህ ምድር ላይ የሚኖረው በመንፈሳዊው ወይም በማይታየው ዓለም ሥርዓት መሠረት ነው። አላፊ-ጠፊ ለሆነው የአሁኑ ዓለም የሕይወት ዘይቤ ሊገዛ አይችልም። በክርስቶስ ኢየሱስ የትድግና ሥራ አምኖ ፍፁም ነጻነትን ስለተጎናጸፈ ከኃጢአት ኃይል፣ ከሃይማኖት ወጎች ፣ ከዚህኛው ዓለም አስተሳሰብ አመለካከት የእኗር ሥልት ፣ ከሠይጣንና ሠራዊቱ ማታለያ ወጥመዶች በታች ሊሆን አይችልም ይሁኑን ብሎ ካልመረጠ በስተቀር። ክርስቶስ በዚህች ምድር ላይ በነበረበት ወቅት እንደተመለሰ ልክ እንደዚያው ያንን ፈለግ ተከትሎ በመኖር በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ጸጋ በጌታ የተጀመረውን ዓለምን የመለወጥና የማዳን ተግባር በትውልዱ ውስጥ እንዲቀጥል የእግዚአብሔር መንግሥት አምባሳደር ሆኖ ተሾሟል።

ለጥሪው የሚመጥን ኑሮን ይመራል። በሌላ አነጋገር ከዳግም ምጽዓቱ በኋላ በሙላት እንደሚገለጥ በተስፋ የሚጠበቀውን የዘላለም ሕይወት አሁንና እዚህ አዲሱ ሰው ጀምሮታል ማለት ነው (ኤፌ.2:7፣ ዕብ.12:22) ። በመንፈሳዊ ሥርዓት ማለትም በሠማይ መንግሥት መመዘኛዎች ስለሚመራ በየትኛውም መለኪያ ቢሆን የወረደ፣ የዘቀጠ ተራ ኑሮ ከዚህ ሰው ባህርይ ጋር ጨርሶ ሊሄድ የሚችል እውነታ አይደለም። ያ ሰው ታዲያ ምናባዊ ሳይሆን እርስዎና እኔ ነን ። እኔና እርስዎም እንዲሁ። በዚህች ቅጽበት በዙሪያችን ያለው ዓለም ዓይኖች ሁሉ በተስፋም ግራ በመጋባትም አትኩረው እኛን ይመለከታሉ።

በመለኮታዊ ሥልጣንና ኃይል ይመላለሳል፤

እግዚአብሔር አብ ወደና ፈቅዶ አዲሱ ሰው የመለኮታዊ ባህርይ ተካፋይ እንዲሆን አድርጓል። በዚህ ዓለም ካለው የትኛውም ሥልጣንና ኃይል ይልቅ በአዲሱ ሰው ውስጥ ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ታላቅ ስለሆነ (ዮሐ.16:33፣ 1ዮሐ.4:4) በሠይጣን ተዘርፎበት የነበረው በዚህ ዓለም ነገሮች፣ ሁኔታዎችና እንቅፋቶች ሁሉ ላይ የማዘዝ ወይም የመግዛት ችሎታው ክርስቶስ ድል በመንሳቱ ተመልሶ ተሰጥቶታል።

ይህ ምን ማለት እንደሆነ ፍንጭ ለመስጠት ያህል ሥልጣንና ኃይል የሚሉትን ቃላት ለይተን መገንዘብ አስፈላጊ ይሆናል ። ምንም እንኳ ብዙውን ጊዜ ተመሳሳይ ፍቺ እየሰጠን ወይም እያቀያየርን ስንጠቀምባቸው ቢስተዋልም መሳ-ለመሳ አንድ አይደሉም። በአጭሩ ፈታ ለማድረግ ሥልጣን/ 'EXOUSIA' ከሌላ አካል በውክልና ተቀብለን እንደራሴ ባደረገን በእርሱ ምትክ ሆነን የምንሰራበት መብት ሲሆን (ማቴ.9:8፣ 28:18)፣ ኃይል / 'DUNAMIS' ግን ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ጉልበት ፣ ለውጥን አስከታይ የሆነ ችሎታ ፣ ሁልጊዜ ራሱን ለማደስ የሚችል አቅም ነው (ሉቃ.24:49፣ ሐዋ.1:8) ማለት ይቻላል።

የምሥራች ! በክርስቶስ አዲስ የተፈጠረው ማንነት በምድር ላይ በሁለቱም አቅጣጫዎች ባለሙሉ መብት አምባሳደር ተደርጓል። መንፈስ ቅዱስ የማይነጥፍ መለኮታዊ ኃይል ምንጭ ሆኖ በእውነተኛ አማኞች ውስጥ በመፍጠርና በመለወጥ ሥራ ላይ ነው (ኤፌ.3:20-21)። ገብቶንም ይሁን ሳይገባን ለሕመማችን ፣ አጋንንታዊ ቀንበር ለከበደባቸው፣ ግራ ለተጋቡ፣ ድኅነት ላስመረራቸውና ኃጢአት ላስጨነቃቸው ሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ ሥም እየጸለይን እርነትን የምናውቋቸው ስለዚህ ነው።

በአስከፊ ገጽታ የተሞሉት በዙሪያችን ያለው ዓለም ሥርዓት ፣ ሠይጣንና የጨለማ ኃይላትም ሆኑ የሕይወት ሁኔታዎች በሙሉ ለበጎ ለመለወጥ ከአዲሱ ሰው እንደበት በእምነት የሚለቀቁ ትእዛዞችን ይጠባበቃሉ።

የእግዚአብሔር መገኛ ነጥብ/ጣቢያ ሆኖአል፤

የአዲሱ ሰው ልዩ ወይም ወጥ መሆን (uniqueness) የሚመነጩው ከዘላለምና ከትውልዶች ጀምሮ ተሰውሮ የነበረው አሁን ግን ለቅዱሳን የተገለጠው ምሥጢር እርሱም የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በውስጡ መኖሩ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋው ወራት ስለዚህ ማንነት ካስተማራቸው አስገራሚ ትምህርቶች አንዱ፡-...የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን። ...ደግሞም እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል ... ሲል በምንም ሁኔታ ሊለወጥ የማይችል ውሳኔውን ወይም ቃል ኪዳንን አሳውቆናል። እኛ የፍቅራችን መገለጫ የሆነውን ቃሉን ልንጠብቅ፤ እርሱ ደግሞ ከእኛ ጋር እየኖረ ሊጠብቀን ቃል ኪዳን ይህ ነው። የእግዚአብሔር ሕያው መገኘት፤ ለጊዜው ትውልድ የሚለቀቁ መስኮታዊ ጸጋዎች፤ ምክሮች፤ ተፃምራቶች ራእዮችና ህልሞች በዚህ ሰው ሕይወትና አገልግሎት አማካይነት ለሰዎች ጥቅም ለእግዚአብሔርም ክብር ገሃድ ይወጣሉ (ዮሐ.14:12-23)። ያም ሰው እርስዎና እኔ ነን፤ ክርስቶስ የሰራት ቤተክርስቲያን።

የእግዚአብሔር በረከት መተላለፊያ መሥመር ሆኖአል፤

በእምነት በኩል በክርስቶስ ኢየሱስ ሞትና ትንሣዔ አማካይነት የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ የተከሰተው አዲሱ ሰው የአብርሃም ዘርና የበረከቱ ተስፋ ቃል ወራሽ ነው (ገላ.3:6-29)። እርሱ ራሱ በሰማያዊ ጣል ረስርሶና ረክቶ ደግሞም እግዚአብሔር አብ ይከብር ዘንድ በዙሪያው ላሉ ሁሉ የስኬትና ልምላሚ ምክንያት እንዲሆን የተጠራ ነው ይህ ፍጡር። ማንኛውም በጎና ፍፁም ምድራዊም ይሁን መንፈሳዊ በረከት ከብርሃናት አባት መለቀቅ ሲኖርበት መጓጓዣ ሠረገላው ያለጥርጥር አዲሱ ፍጥረት ወይም ሕያው ቤተክርስቲያን/የእውነተኛ አማኞች

ገብረት ብቻ መሆኑ መታወቅ አለበት። የግድ ምላሽ የሚያስፈልገው ጥያቄ ግን እኔና እርስዎ ሰማይም ምድርም የሚጠብቅብንን ይህን የላቀ ተልእኮ ለመፈጸም ምን ያህል ተዘጋጅተናል? የሚለው ይሆናል።

አሳዛኝ ነገር የሚመስለኝ ግን እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈሱ አማካይነት የገለጠልንን ማንነታችንን፤ ሥልጣንና ተልእኳችንን በእምነትና በምሥጋና ተቀበለን ልጅ የመሆንን መብትና ክርስቲያናዊ ኃላፊነታችንን በብቃት እየተወጣን አለመገኘታችን ነው። ይልቁኑም ከዚህ መገለጥ ጋር ሆድና ጀርባ የሆነ በሚመስል ሁኔታ ውስጥ መገኘታችን ወይም እጅና እግሮቻችንን አጣጥፈን መቀመጥን መምረጣችን እንቅፅልሽ ይሆንብናል።

ለእንቅፅልሻችን መንስዔ ሊሆኑ የሚችሉ ልዩ ልዩ ምክንያቶች ቢኖሩም፤ ምስባኮቻችን ከእግዚአብሔር ተምረው፤ ሕይወታቸው በወንጌል ድል ነሺ ኃይል ተቀይሮ የገባቸውንና እየኖሩበት ያሉትን ለዋጮን ቃሉንና ኃይሉን በመግለጥ መንጋው ለጥሪው ይኖር ዘንድ ለማነጽና ለማስታጠቅ እውነተኛ ጥሪና ሽክም ለተሰጣቸው ሰዎች እምብዛም ክፍት አለመሆናቸው መሠረታዊው ይመስለናል። በውጤቱም ሠይጣን ቀንና ሌሊት ተግተው በሚሰሩ የጥልቅ መልእክተኞቹ አማካይነት የእግዚአብሔር ሕዝብ ዓላማውን ስቶ ግራ በመጋባት ሕይወት እንዲቅበዘበዝ፤ ተራራ በመዞር ዘመኑን እንዲጨርስ ለማድረግ ታጥቆ የተነሳበት መሰሪ እቅድ በእንጻራዊ ሁኔታ የሰመረለት ይመስላል። መራራው እውነታ ግን ስለእኛ የተገለጠው እውነትና የምንገኝበት ተጨባጭ ሁኔታ ለጊዜው አልተጣጣሙም።

ከዚህ የእኩልነት ቀለበት ሰብረን በመውጣት ቤተክርስቲያንን ብሎም ሕዝባችንንና አገራችንን ኢትዮጵያን ለመታደግ በግለሰብ ደረጃም ይሁን በጋራ መውሰድ የሚገቡን ወሳኝ እርምጃዎች አሉ። እነርሱም አንደኛ መጽሐፍ ቅዱስን የሕይወታችን መለኪያ ማድረግ አንዱና ዋናው ነው። እኛ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለንን ነን ብሎ በእእምሮ ብቻ ሳይሆን

በእምነት በመንፈሳችን ውስጥ መቀበል ይኖርብናል። ሁለተኛ ለራሳችንም ይሁን በዙሪያችን ላለው ዓለም ይህንን መገለጥ ማወጅ ይጠበቅብናል። ሦስተኛ ሁለንተናችንን ለመንፈስ ቅዱስ አሳብ አሳልፎ መስጠትና እንዲለውጠን መፍቀድ ሲሆን፤ በሕያው ቃሉ መሠረት ላይ ቆመን ቃሉን በማድረግ መመላለስ ነው። የጌታን የተስፋ ቃል ከሕያው ቃሉ እንስማ።...በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁና...ደግሞም ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና (ፊልጵ.1:6፤2:13)። ይላልና የተፈጠርንለትን ማንነት ኖረነው ለማለፍ ትውልዱ በአጭር ታጥቀን እንነሳ።

መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ትውልድ

ምስጋና ይግባውና በሥራ ምክንያት እዘውትሬ የምገባለሁ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ሰው ሁሉ በግልጽ ሊመለከተው በሚችል ሁኔታ በማስታወቂያ ሠሌዳው ላይ ሁልጊዜ ለጥፎ የሚያስነሳበው ከኢትዮጵያ ብሔራዊ ባንክ የተለቀቀ አንድ ፖስተር አለ። "ሕብረተሰቡ ማስተዋል ያለበት የሕጋዊ የብር ኖቶች ባህርያት" በሚል ርእስ የሚታወቀው ያ ሠነድ ቀጥሎ ላቀርበው ከምሞክረው እሳብ ጋር በተያያዘ ትምህርት ሰጥቶኛል። በፖስተሩ ላይ "ጌታው አቶ ብሩ" በተለያዩ ክፍልፋዮቹ ተደርጎ ይታያል። የፊት -ለፊቱም የጀርባውም ገጾች ጎን ለጎን ተሰድረዋል። የትክክለኛው ብር መለያ ባሕርያት በአመልካች ቀስቶች በዝርዝር ተገልጠዋል። መልእክቱ ገብቶኝ ከሆነ የተሳሳቱ/ ሃሰተኛ ብሮችን ተቀብላችሁ እንዳትሞኙ/እንዳትከስሩ እነዚህን መለያ ምልክቶች ገንዘባችሁ በማድረግ እየመረመራችሁ ተገቢያዩ የሚል ይመስለኛል።

የምንኖረው አያሌ የሚመሳሰሉ ሆኖም አንድ ያይደሉ ነገሮች በሞሉበት ዓለም ውስጥ መሆኑን አብዛኞቻችን የሚንገነዘበው ሐቅ ይመስለኛል። የተፈጥሮ ወተት-የከባድ ወተት፤ የሸኖ ቅቤ-ሸኖ ለጋ፤ ሎሚ-እንቧይ፤ ወርቅ-ወርቅ ቅብ ነገሮች ወ.ዘ.ተ። መንፈሳዊ ኑሮንም ስናስብ እንዲሁ ሆኖ እናገኘዋለን። ቅዱስ መንፈስ-ርኩስ መንፈስ፤ እውነተኛ ወንጌል-ሐሰተኛ ወንጌል፤ እውነተኛ ወንድሞች-ሐሰተኛ ወንድሞች ወ.ዘ.ተ ምኑ ቅጡ።

እለታዊ ተግባራን ለማከናወን በተንቀሳቀስሁባቸው አጋጣሚዎች በቅርቡ እግረ-መንገዱን ወደ ቢሮአቸው ጎራ ብዬ የጎበኘኳቸው ጥቂት ወገኖች ነበሩ። በጌታ እውቂያቸው በእርሱ ፍቅርም ከምወዳቸውና ከማከብራቸው ከእነዚህ ቅዱሳን መካከል አንዲት እህቴና ሁለት ወንድሞቼ ጋር

ያሳለፍኩት አጭር ጊዜ አያሌ ነገሮችን ወደ ጊላ መለስ ብዬ እንደመለከት መንፈሴን ቀሰቀሱት። በሦስቱም ወገኖቼ ውስጥ ያለው ተመሳሳይ ምጥ ዛሬ በእግዚአብሔር ቤተሰብ መካከል ስለሚታየው ጉራማሌ ሕይወት ጉዳይ ላይ ያነጣጠረ ነው። በእነርሱ አመለካከት በጌታ ወንድሞችና እህቶች በተባለው ብዙውን ቁጥር ልንይዝ በምንችለው ግለሰቦችም ይሁን እርስ በእርስ ለመተያየት በምንካፈልባቸው አንዳንድ ጉባዔዎች በሚስተዋለው የተሳካረ ነገር/የማንነት ቀውስ (Identity Crisis) በእጅጉ ጎልቶ እየተንጸባረቀበት በሚገኘው ትዕይንት ምክንያት በልባቸው ስለተከሰተው ግራ -መጋባትና ተስፋ መቁረጥ አብዝተው ይጨነቃሉ። ወገኖቼ ምን አገኘን ? እያሉ ማንባትና መቃተታቸውን ተያይዘውታል። ራሳቸውን ለሌሎች ለመክፈትም ይሁን ሌሎችን በቅንነት ለመቀበልም እምነት ማጣታቸውን አልሸሸጉኝም። ተቸግረዋል። የስሜታቸው ተጋቦት እኔንም አልለቀቀኝም።

ግርምት የሚፈጥርብኝ ነገር ደግሞ ተጨናቂዎቼ እነርሱ ብቻ አለመሆናቸው ነው። በእኔ አስተሳሰብ እውነተኛውን እምነት አልተቀበሉም ብዬ ብረርጃቸውም ቅሉ ስለምከተለው የሃይማኖት መንገድ አንዳችም ተቃውሞ ሳያሳዩኝ የተቀበሉኝና እኔም እንዳሉ የተቀበልኳቸው የተለያዩ ሙያዎች ባለቤት የሆኑ ሌሎች ሦስት ጓደኞች አሉኝ። መልካም ሰዎች ናቸው ። አንዱ የጤና ሌላዋ የሕግ ቀሪው ደግሞ በአስመጪና ላኪ ንግድ ዘርፍ የተሰማሩ ባለሙያዎች ናቸው ። ታዲያ ዱሮ-ዱሮ የአንዳንድ ዘማሪዎችን መንፈሳዊ የመዝሙር ካሴቶች እንዳውሳቸው እየጠየቁኝ አዲስ ዝማራ በወጣ ቁጥር እስጣቸውና አድምጠውት በጎ አስተያየቶችን አልፎ አልፎ ይሰነዝሩልኝ ነበር ።

አዲሱን ሦስተኛ ሚሊኒየም ከጀመርን ወዲህ ግን ግንኙነታችን የእድገት አዝማሚያ ቢታይበትም እምነትን አስመልክቶ ይሰነዝሩአቸው ከነበሩ አዎንታዊ አስተያየቶች ተቆጥበዋል። የጨዋታ አቅጣጫችንን ወደዚህ ርዕሰ-ጉዳይ ለመምራት ስሞክርም በውስጣቸው ከነጥቡ ሲሸሹ

አስተውያለሁ። እንደ ቀን የሞት ሞቱን ግድ ብላቸው የሰጡኝ ምላሽ “በእናንተ ዘንድ ነገሮች ሁሉ ተለዋውጠዋል፤ ቀድሞ እናውቃቸው ይመስለን እንደ ነበሩት አይደሉም ” ብለው አንድ ..ሁለት ...ሦስት ምክንያታቸውን ደረደሩልኝ ። ይባስ ብሎ የሰነዘሩልኝ ጥያቄ “ለመሆኑ ወደ እኛ በመለወጥ ላይ መሆናችሁ ይገባችኋል ወይ ?” የሚል ሆነ ። ማስተባበያ ለማቅረብ አቅምም ፍላጎትም አጣሁ፤ እናም ልቤ ተሰብሮ አፍሬና አቀርቅሬ ጉዞ ወደ መስቀሉ ሥር።

በውስጥም በውጪም፤ በወንድሞችም በባልንጀሮችም ዘንድ ለተፈጠረው እንቅስቃሴ መንፈሳዊ ምክር ፍለጋ ቋጥኝ የተጫነበት ሰው የሚሰማው ዓይነት ስሜት አድቅቆኝ በጸሎት ልብ ሆኜ መጽሐፍ ቅዱስን ከፈትሁ።

በሚታየው፤ በሚጨበጠውና በሚዳሰሰው ዓለም ሥርዓት ውስጥ የምንኖርባት ዓለም የሰውን ልጅ ባሉአት መስፈርቶች መሠረት ነጭ፣ ጥቁርና ቢጫ ብላ በቀለሙ ዓይነት ፈርጃዋለች። አልፍ ሲልም በተቆናጠጠው ማህበራዊ ሥፍራ ወይም በሚገኝበት ምጣኔ ሐብታዊ ደረጃ መድባዋለች።

በማይታየው ዓለም ሥርዓት መሠረት ደግሞ ድፍኑን ዓለም በሁለት የከፈለ ሌላ ነገር አለ። የኢየሱስ ክርስቶስ መሥቀል ። መጽሐፍ ቅዱስ የጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ልደቱ ሞቱና ትንሣዔው ዓለምን በሁለት ጎራ እንደከፈለው አጽንዖት ሰጥቶ ያስተምረናል። መሥፈርቱ መንፈሳዊና ከማይታየው ዓለም በመሆኑ ፍጹምና የሰውን ልጅ ዘለዓለማዊ እግራንታ የሚወስን ነው። መሥፈርቱም እግዚአብሔር በአጠቃላይ በተፈጥሮ፣ በተለይም በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስና በመጽሐፍ ቅዱስ በኩል ለሰው ልጅ የሰጠውን መንፈሳዊውን መገለጥ መቀበልን ወይም መቃወምን መሠረት ያደረገ ነው ።

በአርዳያ ሥላሴ የተፈጠረው የሰው ልጅ ኃጢአት ባስከተለበት መዘዝ ምክንያት በዚህች ዓለም ሲኖር በእግዚአብሔር ሂሳብ ሁለት ክፍል ብቻ አለው። “ተፈጥሮአዊው ሰው” እና “መንፈሳዊው ሰው” ። የሚጠፋውና

የሚድነው፤ የመስቀሉ ጉዳይ ሞኝነት የሚሆንበትና የመስቀሉ ነገር የእግዚአብሔር ኃይል የሚሆንለት። መስቀሉን የሚገፈትረውና ከክርስቶስ ጋር በእምነት የተሰቀለው። አሮጌው አዳምና አዲሱ አዳም ወ.ዘ.ተ (ሮሜ.6:6፤1ቆሮ.1:18፤1ቆሮ.2:14-15፤3:1-4፤ገላ.5:24፤ኤፌ.4:22) ። ሦስተኛ ረድፍ የለም።

መንፈሳዊው ሰው ምርጫውን ተከትሎ ሁለት የማይነጣጠሉ ክስተቶች በመንፈሱ ውስጥ ይፈጠራሉ። አንደኛው በኃጢአት ምክንያት ሞቶ የነበረው የራሱ መንፈስ ትንሣዔ ያገኛል። ሁለተኛውና አስገራሚው ነገር ደግሞ አዲስ መንፈስን ይቀበላል (ሕዝ.36:26-27፤ዮሐ.14:17)።

በመሆኑም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች ለመረዳትና መለኮታዊ መገለጡን ለመቀበል ልአሉተፈጥሮአዊ ብቃትን/ችሉታን ይጎናጸፋል ። ይሁንና ይህን የሕይወት ጥሪ ተቀበለው ዳግመኛ ከተወለዱት የእግዚአብሔር ልጆች ውስጥ በጤናማ እድገት ሒደት በሚገሰገሰውና ቀጭኑ በሚቀረው (Spiritually Retarded Brother) መካከል ልዩነት እንደሚፈጠርም መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያስተምረናል ። መንፈሳዊ ሰውና ሥጋዊ ሰው ተብለው ተሰይመዋል (1ቆሮ.3:1-4፤ዕብ.5:11-14)። መንፈሳዊ በሆነውና መንፈሳዊ ባልሆነው መካከል እንዴት እንለይ? የሚለውን እዚህ ላይ ማንሳት አስፈላጊ ነው።

ብዙዎች እንደሚመስላቸው መንፈሳዊነት በውጫዊ ገጽታ በሚታዩት ለምሳሌ መጽሐፍ ቅዱሳዊ በሆኑ ቃላት ለመነጋገር መስልጠን ብቻ አይደለም። አለባበስን በማሳመር መሸቀርቀር ወይም አንገተ ሰባራ ጭምት መምሰል ብቻም አይደለም። ሁሉን እሺ እያሉ መቅለስለስ፣ ቸርች አዘውታሪ መሆን፣ በሃይማኖታዊ እንቅስቃሴዎች መዋከብ ወይም የትኛውንም የአገልግሎት ስም ተሸክሞ መገኘትም...ወ.ዘ.ተ. አይደለም። መንፈሳዊ ሰዎች ከላይ የተዘረዘሩትን ሁኔታዎች በአግባቡ መለማመድ የሚጠበቅባቸው ቢሆንም እነዚህ ሃይማኖታዊ እንቅስቃሴዎች እንጂ

በራሳቸው የመንፈሳዊነት መለኪያ ወይም ዋስትና ሊሆኑ ጨርሶ አይችሉም። ልክ የምንገኝበት ወቅት መገለጫ እንደሆነው ለተሳሳተ ዓላማ ሽፋን አድርጎ ሠይጣን ሊጠቀምባቸው ይችላልና።

አሁን አሁን በሕይወትም ይሁን በወንጌል አገልግሎት ተሞክሮ ወደ አንድ ዕውቀት እየቀረብሁ እንደሆነ ይመስለኛል። አንድ ነገር ምን እንደሆነ በሚገባ ለመግለጥ ጉልበትን ሁሉ አሟጥጦ መድከም፣ ያው ነገር ምን እንዳልሆነ ለመግለጥ ጊዜን ከማባከን እንደሚሻል። የኢትዮጵያ ብሔራዊ ባንክ እየሞከረ እንደሚገኘው ሁሉ፣ ይህንኑ ጠቃሚ መርኖ በዚህ እጅግ ወሳኝና ወቅታዊ ርእሰ ጉዳይ ዙሪያ ልጠቀምበት መርጫለሁ። ሁለተኛው ማንነት በሌላ ስፍራ ጊዜ ይዳሰሳል።

ንባባችንን ታዲያ መንፈሳዊ ሰው ማለት ምን ማለት ነው? መለያ ባሕርያቱስ? የሚሉትን ጥያቄዎች ራሳችንን ጠይቀን ብንጀምርስ ።

ማንነቱ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የታደሰ፤

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ብርሃን ካመጣቸው የአዲሱ ኪዳን መገለጦች አንዱ መንፈስ ቅዱስን፣ አሠራሩንና ዓላማውን አስመልክቶ ያስተማረው አዲስ ትምህርት ነው። ...ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን አለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ እጽናኝ ይሰጣችኋል፤ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ (ዮሐ፡14:15-17፤1ቆሮ.3:16-17፤6:19-20)።

በመንፈስ ቅዱስ አሠራር ከእግዚአብሔር መንግሥት ዳግመኛ የተወለደው ሰው ወዲያውኑ ሁለት ተቃራኒ ስበቶች በውስጡ መንቀሳቀስና ግጭት መፍጠር ይጀምራሉ። አሮጌው ሰውና አዲሱ ግኝት። ውጫዊው ሰውና ውስጠኛው ሰው። በአንድ በኩል በዙሪያው ካለው ከሰይጣንና ከዓለም ጋር ግንኙነት ለማድረግ የተጋለጠው ሥጋው፤

ነፍሱ፤ ስሜቶቹ በሚመነጭ የፊተኛው አዳም ምኞት በምክኑአዊነት ለመመራት የሚታገለው ሰብእና አለ። በሌላ በኩልም በውስጡ ሊኖር በመጣው መንፈስ ቅዱስ አማካይነት ትንሣዔ በተጎናጸፈ መንፈሱ ውስጥ በሚለቀቀው መለኮታዊ መገለጥ፤ ኃይልና ጸጋ ምክንያት በኋለኛው አዳም አጀንዳዎች በእምነት የሚነዳው ሌላ ሰብእና አለ።

ይህንን ሞኝነት የሚመስል መንገድ የመረጠ ሰው መንፈስ ቅዱስ ከመንፈሱ ጋር መሥራት ስለሚጀምር ወዲያውኑ ሰማያዊ የእይታ መነጽር ይገጠምለታል። የልብ ዓይኖቹ ይበራሱ፤ የውስጥ ጆሮዎቹ ይከፈታሉ። ሰውዬው የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ፤ በጸሎት ግንኙነት ከአምላኩ ጋር መጣበቅ ሲጀምር፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ውስጠኛውን ሰው በሰማይ አጀንዳ የማስታጥቅ፤ ሊቋረጥ የማይችል ልዕሉተፈጥሮአዊ ኃይልን የማመንጨት ዓላማውን ስለሚፈጽም ተዓምራታዊ ሕይወት በውስጡ መብዛት ይጀምራል።

በሌላ አገላለጽ መንፈስ ቅዱስ እየሠራው ይሠራበታል። አማኝን ይሠራዋል ሲባል ግራ ሲጋባ ወደ እውነት ሁሉ እየመራው፤ ሲያዝን እያጽናናው፤ ሲወድቅ እያነሳው አጽንቶ ያቆመዋል። የመንፈስ ፍሬ በመባል የሚታወቁትን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግስት በጎነት ችርነት፤ እምነት፤ የዋሃት፤ ራስን መግዛትን በውስጡ እያፈለሰ መለኮታዊ ባሕርይን ያለማምደዋል፤ ራሱን ይጠቅመዋል፤ የእግዚአብሔር ሰው ማንነት በውስጡ እንዲጎመራ ይገራዋል ማለት ነው።

አማኝን ይሠራበታል ሲባል ደግሞ ለእግዚአብሔር ክብር፤ ለሰው ልጅ ጥቅምና ለቅዱሳን መታነጽ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችን እንደፈቀደ በመንፈሱ ውስጥ እየለቀቀ ደግ መጋቢ እንዲሆን ያስችለዋል፤ ይጠቀምበታል (ሮሜ.12:1-21፤ 1ቆሮ.12:1-31፤ ገላ.5:22-23፤ 1ጴጥ.4:7-11፤ 2ጴጥ.1:1-11)፤ በዙሪያው የሚገኘውን ዓለምና የሕይወት ሁኔታዎች እየቀየረ፤ የለውጥና ተሐድሶ መሣሪያ አድርጎ ይጠቀምበታል ማለት ነው።

በዚህ ሰው ማንነት ውስጥ ፊተኛው አዳም ለኋለኛው አዳም እየገበረ/እየተገዛ ይኖራል እስከ ተወሰነለት ጊዜ። በውስጡ አዲስ የእድገት ሂደት ስለሚጀምር፤ አስተሳሰቡ፤ አመለካከቱ፤ ንግግሩና አኗኗሩ ይለወጣል። ፈር ይይዛል፤ ይገራል። ዳሩ ግን ይህ ማንነት መንፈሳዊ ሰው ብቻ እንደሆነ ልብ እንበል። መንፈስ አይደለም። ...ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው... (ዮሐ.3:3-8) ይላልና ሕያው ቃሉ ። መንፈስ ቅዱስ በውስጡ በማደሩ አሻራውን ስለሚያሳርፍበት፤ ለአዲሱ ማንነቱ የማይመጥኑ ባሕርያቱንና ድርጊቶቹን ሁሉ አውልቆ እየጣለ የአዲሱን ማንነቱን ባሕርያትና ድርጊቶች እየለበሰ መኖር ይጀምራል (ሮሜ.12:1፤ ሌፌ.4:17-24፤ ቆላ.3:1-11)።

ከጌታ ጋር አንድ መንፈስ የሆነ፤

መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ከሚነግረን እውነቶች አንዱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ብቻ ሳይሆን ይልቁንም ሕይወት ሰጪ መንፈስ እንደሆነ ነው። ...ከጌታ ጋር የሚተባበር ግን አንድ መንፈስ ነው። ...እንዲሁ ደግሞ፡- ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ ተብሎ ተጽፎአል፤ ኋለኛው አዳም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ (1ቆሮ.6:17፤ 15:45)። መንፈሳዊው ሰው በደሙ ከዋጀው ጌታ ጋር በአንድ መንፈስ፤ ከእምነት በሚወጣ መታዘዝ ሊተባበር ወይም ሊጣበቅ ሕይወት ሰጪ ከሆነው መንፈስ ጋር መቆራኘቱ ስለሆነ አንዳችም ምድራዊ ነገር ሲገድበው በማይችል ሕይወት ይሞላል-እየበዛ በሚተረፈረፍ ሕይወት።

እስኪ የጌታችንን የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ሕያው ድምጾች ለቅጽበት እንስማ። "...ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፤ የሕይወት ውሃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ። ...ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ

ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።...እኔ መንገድና አውነት ሕይወትም ነኝ..." (ዮሐ.7:37-39፤ 10:7-16፤ 14:1-6)። ዓይነተኛ የሆነው ይህ ኅብረት የሚያገናጽፈው በረከት አለ፤ እርሱም አማኝን ወደ ትንሣዔው ድል በማቅረብ የጌታን የፈቃዱን እውቀትና የእርሱን አእምሮ ይሰጠዋል(1ቆሮ.2:15-16)። ማንም በእርሱ እኖራለሁ የሚል እርሱ እንደተመላለሰ እርሱ ደግሞ ሊመላለስ ይገባዋል የሚለው ቃል በሕይወታችን የሚሠራው በዚህ መንገድ ነው።

በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የበረታ፤

መንፈሳዊ ሰው እርሙን ሊያወጣለት የሚገባ አንድ መሠረታዊ ጉዳይ አለ። ሥጋ በእግዚአብሔር ፊትና በራሱ በእግዚአብሔርም ለዘለዓለም ተከንኗል፤ ሞትም ተፈርዶበታል። በምንም መንገድ በሥጋ በሚደረግ ጥረት-ግረት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም።...በሥጋ ያሉትም እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙ አይችሉም...(ሮሜ.8:6-8)። መንፈሳዊ ሰው የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ የሚያስተምረውን እውነት ሳያቅማማ ወይም ሳያመቻምች ለመቀበል ሁልጊዜ ዝግጁ የሆነ ነው።

ስለሆነም...የክርስቶስ ሊየሱስም ሆኑቱ ሥጋን ከክፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ።...ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና፤...(ሮሜ.6:6፤ ገላ.5:24፤ ቆላ.3:1-11) የሚሉትን መንፈሳዊ ሕጎች ይሰማል፤ከልቡም ይታዘዛል። እዚህ ላይ ልናስተውል የሚገባን ቁም ነገር መንፈሳዊ ሰው በምድር ቆይታው ወቅት ነፍሱንና ሥጋውን እንደያዘ የሚቀጥል መሆኑን ነው።

መንፈሳዊ ሰው መሆን ማለት አንድ አማኝ ሰው ሆኖ እንዲገኝ ያስቻሉትን ወይም የተዋቀረባቸውን መሠረታዊ አካላትና ለህልውናው የሚፈጽሟቸውን ተፈጥሮአዊ ተግባራት ክዶ፤ደምስሦ የሚኖር ማለት አይደለም። ዳሩ ግን በእነርሱ ላይ ተደግፎ መኖር፤መመካትም ይሁን

መመራት ጨርሶ አይኖርበትም።

በዚህች ምድር ሲኖር ላለ በሌሎች ዘንድ የውጫዊው ሰው ማንነት መገለጫዎች ተደርገው በሚቆጠሩ ነገሮች ማለትም በማንነቱ፤ በኃይሉ፤ በጥበቡ፤በሚያልፍ ክብርና ባለጠገነት ወ.ዘ.ተ መደገፍ ፈጽሞ አይችልም። ምክንያቱም እነዚህን ሰዎች መለኪያዎች አስመልክቶ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና ፡- ጠቢብ በጥበቡ አይመካ፤ኃይልም በኃይሉ አይመካ፤ ባለጠጋም በብልጥግናው አይመካ፤ ነገር ግን የሚመካው... በሰው ሚታመን ሥጋ ለባሻንም ክንዱ የሚያደርግ ልቡም ከእግዚአብሔር ሚመለስ ሰው ርጉም ነው።(ኤር.9:23-24፤ 17:5-8)

መንፈሳዊ ሰው ምንጊዜም ቢሆን በእግዚአብሔር መመካትን፤ በመንፈስ ቅዱስ ረድዴት መደገፍን የሕይወቱ ቋሚ መገለጫ ዘይቤ ያደረገ ነው። በማያልፈው መለኮታዊ እጅግና መገለጥ ውስጥ ለመኖር አላፈጠፈ ነገሮችን እንደ ጉድፍ የሚቆጥር ማንነት ነው።...በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር (ዘክ.4:6) የሚለው አዋጅ ለእርሱ ልዩ ትርጉም አለው። የተሠራሁት፤ የተሠራኸው፤ የተሠራሺው ለዚህ ክብራማ ማንነት ነው።

እኛም እያንዳንዳችን እንደ መንፈሳዊ ሰው ትምክህታችን መመሥረት ያለበት በሚያልፍ ጊዜአዊ ነገር ላይ መሆን አይኖርበትም። በባንክ ባክማቸነው የወርቅ ቡችላና ባግበሰበሰነው ንብረት ሊሆን አይችልም። ከዕውቀት ገጣሚነት በሰበሰብነው ዲፕሎማና ዲግሪ ላይም ሊሆን አይችልም። በአንድም በሌላም ብለን በተቆናጠጥነው የሥልጣን መንበር፤ ወይም በዚህም በዚያም ተሯሩጠን በተገናፀፍነው ዝናና ክብር ላይ መሆን ጨርሶ የለበትም። ይህ እንዲሆን የምንታገል ከሆንን ግን በድቡሽት ላይ የተገነባውን ምስኪን ቤት መምሰላችን አይቀርም። እነዚህ የምድራዊ ኑሮ የድካም ውጤቶች አስፈላጊም ጠቃሚም መሆናቸውን የሚክድ ባይኖርም፤እድሎች ከተፈጠሩልንም በእግባቡ

ተግባሩን በመሥራት ልንገናኝባቸው ቢገባንም፤ በሥጦታዎች ላይ ሳይሆን በሰጪው/በምንጩ ላይ መጣበቅ የመንፈሳዊ ሰው አንዱና ዋነኛው መገለጫው ነው። ...ነገር ግን አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል... የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችም (ማቴ.6:33፤ ሮሜ.14:17-18) ወ.ዘ.ተ የሚሉት አምላካዊ መርጭዎች ከቶ አይናወጡ ናቸውና! ቅደም-ተከተላችንን እንደገና ማስተካከል ያሻን ይሆን??።

በመንፈስ ምሪት የሚነዳ፤

በመንፈስ ስለ መነዳት ሲታሰብ ሊጤን የሚያሻው ወሳኝ ነጥብ አለ። እርሱም መንፈሳዊ ሰው የተባለው ግለሰብ በመንፈሱ ውስጥ የሚሰማውን የመንፈስ ቅዱስ ድምጽ አድምጦ ርምጃ የሚወስድ ሰው ማለት ነው። የሰው ነፍስ ሁኔታዎችን ለመረዳት የሚያስችሏት የሥሜት ሕዋሳት እንዲሁ ሁሉ የሰው መንፈስም ከምንፈስ ቅዱስ የሚተላለፍለትን ስሜቶችና መረዳት የሚገነዘብበት መንገድ አለው። እርሱም “ደመነፍሳዊ” ባህርይ ያለው የሚመስል የማወቅ ስጦታ (Spiritual Sensing or Intuition) በመባል የሚታወቀው ነው።

ይህን ጽንሰ አሳብ ግልጥ ለማድረግ በተለምዶ “ቀልቤ አርፎ በታል / አል ወደደውም፤ አድርግ፤ አድርጌ ይለኛል/ደብቶኛል፤ ቀፎኛል...” የምንለውን ብሃል ያጤኗል። ይህ ዕውቀት ተጨባጭ መረጃዎችን አስደግፎ ለመግለጽ ስለሚችግር፤ ማስረጃ ለሚጠይቅ አእምሮ ሊገባ የሚችል አይደለም፤ በእምነት ተቀብሎ ሊያስተናግዱት የሚገባ መገለጥ እንጂ።

መንፈሳዊ ሰው ብዙዎች በውጫዊ ጆሮዎቻቸው ሊሰሙ፤ በውጫዊ

ዓይኖቻቸው ሊመለከቱ፤ በሰሜት ሀዋሳቶች ሊረዷቸው፤ በአእምሮአቸው ሊገነዘቡና ሊያስተነትኑ የማይችሏቸውን መንፈሳዊ እውነታዎች ከመንፈስ ቅዱስ እየተረዳ የሚኖር ስለሆነ እግዚአብሔርን ደስ ያስኛል። እርሱ የሚያየውን ሊያዩ፤ የሚሰማውንም ሊሰሙ የማይችሉ ሰዎች ግራ እየተጋቡበት፤ ለሰይጣን ደግሞ እንቅጥልሽ ሆኖ ይኖራል።...በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና... (ሮሜ.8:14-17) ። ነገር፤ ተንኮል፤ ጭቅጭቅ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ ያስከረው፤ የሚነዳው የእግዚአብሔር ሰው እጅግ ያስፈልገናል። ልክ እንደ አየር፤ እንደ ብርሃን፤ እንደ ውሃ። ወዳጄ ሆይ ወዴት ነህ! ወዴት ነን! (ኤፌ.5:15-20)።

እንግዲህ የመንፈሳዊ ሰውን ግላዊ መለያ ጠባዮች በወፍ-በረር እንዲህ ከተመለከትን፤ ሁለትም ሦስትም ሆነን በቃሉ ማዕከልነት ዙሪያ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በጉባዔ ስንከማች መንፈሳዊነት ምንድር ነው? የሚለው ቀጣዩ ወሳኝ ጥያቄ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ የእውነተኛ መንፈሳዊነት መለኪያዎችን በሦስት ሐረጋዊ ቃላት ገልጾልናል። አንድን እንቅስቃሴ እውነተኛ መንፈሳዊ ነው ወይስ አይደለም? ብሎ እንደ እግዚአብሔር ቃል ፈትሾ ተገቢና ወቅታዊ ድጋፍ ለመስጠትም ይሁን ለመንፈግ፤ ራሳችንን ለተሳትፎ ለመስጠትም ይሁን ከመስጠት ለመታቀብ የሚከተሉትን መለኮታዊ መርጭዎች አጥብቆ መያዝ ይኖርብናል። እነርሱም፡-

በመንፈስ መመላለስ ነው (ገላ.5:16)

አማኝ ክርስትናን በቅጡ መኖርና ድል ነሺ ሕይወት መምራት የሚችለው በሁለንተናዊ ሕይወቱ በመንፈስ ቅዱስ ችሎታና ኃይል ላይ ብቻ ሊደገፍ መሆኑን ተረድቶ በማናቸውም ጊዜ በየትኛውም ሁኔታና ለማንኛውም ነገር ለመንፈስ ፈቃድ ማደር አለበት ። በመንፈስ መመላለስ በእርሱና

በእርሱ ጋር መውጣት- መግባት፤ መኖር ማለት ይመስለኛል። ይህ ጉዳይ ቅጽበታዊ ክስተትን ብቻ ሳይሆን የማጥፋት ሒደትንም ያመለክታል። ሥጋዊነት በእስተላሳብ፤ በባህርይም ሆነ በድርጊት እየገነነ ሲሄድ መንፈሳዊነት አደጋ ላይ ይወድቃል፤ ይቀጭጫል ። ነገር ግን እሳብሁ፤ በመንፈስ ተመላለሱ፤... በመንፈስ ብንኖር በመንፈስ ደግሞ እንመላለስ።... በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ፤... በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ካህናት እንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ። (ገላ.5:16; 25፤ ኤፌ.4:3፤ 1ጴጥ.2:5)

ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ ደስ ማሰኘት ነው (ኤፌ.4:30) በእርግጥ እግዚአብሔር ልጆቹ ከኃጢአት ተጠብቀን ልንኖር የምንችልበትን መንገድና በኃጢአትም ወድቀን ብንገኝ ከሚያስከትለው ውጤት የምንድንበትን መፍትሔ እዘጋጅቶልናል። ቢሆንም ክፍለ ምንባቡ ምድራዊ ኑሮአችንን አስመልክቶ በምንወስዳቸው ምርጫዎች ወይም ውሳኔዎች ምክንያት በእኛ ደስ ከሚሰኝ ወይም በእኛ ከሚያዝን መንፈስ ቅዱስ ጋር ልንኖር እንደምንችል ያስተምረናል።

በሁለቱ ኪዳኖች መካከል እግዚአብሔር ካደረጋቸው የአሠራር ለውጦች መካከል አንዱ ከመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ጋር የተያያዘ ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ሊፈጽመው ያቀደው አንድ ዓላማ ሲኖር መንፈሱን በአገልጋዩ ላይ ያወርደውና ተልዕኮው ሲጠናቀቅ መልሶ ይወስደው ነበር። በአዲሱ ኪዳን ዘመን ግን እንዲህ መሆኑ አክተመ። መንፈስ ቅዱስ በእውነተኛ አማኞች ውስጥ ለዘለዓለም ሊኖር መጥቷል። ድምጹን፤ ምሪቱን፤ ፈቃዱን እየናቀ በራሱ መንገድና ምርጫ የሚመላለስ ግለሰብ ክርስቲያንም ይሁን ቡድን መንፈስ ቅዱስን በማሳዘን ስለሚኖር የእግዚአብሔር ሞገስ/ክብር ይወስድበታል እንጂ መንፈስ ቅዱስ እንደ

ቀድሞው ዘመን ጥሎት አይሄድም። ይህ ክብር ከእኛ ሲርቅ እንጸራዊ በሆነ መንገድ እግዚአብሔር ከጉዳዮችን ውስጥ ወጥቶአል፤ ከእኛ ጋር አይደለም ፤ ክብር ለቅቶአል -አካባቢ! እንላለን። ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ/አታስመርሩ የተባለውም ለዚህ ነው።

መንፈስን ማቀጣጠል ነው (1ተሰ.5:19)

ግልጽ ለሆነው የእግዚአብሔር ፈቃድ ራስን አለመስጠትንና በግልም ይሁን በአገልግሎት ህይወት መለኮታዊ አመራርን አለመቀበል ወይም መገፍተር መንፈስን ማጥፋት/ማዳፈን ይባላል። ሐረጋዊ ቃሉ በምሳሌአዊ ገለጣ መልክ የቀረበ ነው። በመሆኑም ሊተላለፍ የተፈለገው መልእክት መንፈስ ቅዱስን ሙሉ በሙሉ ማጥፋትን ወይም መለኮታዊ ሕልውናውን መድፈር መቻልን አለመሆኑ መታወቅ አለበት፤ በየትኛው አቅማችን፤ ነገር ግን የመንፈስን እሳት የሚያዳፍኑ ኢ-መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆኑ የራሳችን አመለካከቶች ፤ አስተሳሰቦችና ልምምዶች እንዲሁም ከዚህ የሚመነጨ ወጎች፤ ሥርዓቶች ... በጥምና ሊመረመሩ ይገባል ።

በሌላ አነጋገር የመንፈስ ቅዱስ አሰራርን ለእነዚህ ሰው-ሰራሽ ነገሮች አሳልፎ መስጠት ወይም እነዚህን ወጎችንን ለመንፈስ ቅዱስ እንደ ፈቀደ መሥራት መሥዋዕት አድርገን ማቅረብ ይጠበቅብናል።

በመግቢያዬ ያነሳሁለቸውን እነዚያን በውስጥም በውጪም የሚገኙ ወዳጆቼን እምነት መውደቅ ከምን እንደመነጨ እንፈትሽ። ከላይ አሳጥሬ ለማቅረብ በሞክርኳቸው እጅግ መሠረታዊ እውነቶች ህይወታችንን ፈትነን፤ ራሳችንን መርምረን ተገቢውን አርምጃ ብንወስድ ምን ይለናል?።

የመንፈስ ቅዱስን እሳት የማቀጣጠል ወይም የማዳፈን ምርጫው አዎንታዊም ይሁን አሉታዊ ውጤቶቹን ይዞ በእጃችን ነው

፡፡...መንፈስን አታጥፉ፤ ትንቢትን አትናቁ፤ ሁሉን ፈትኑ መልካሙን ያዙ፤ ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ፤ በሚለው መለኮታዊ ምክር ተጠቅመን ከመንፈስ ቅዱስ አሠራር ጋር በተያያዘ ለጊዜው አንዳንድ ነገሮችን ለመረዳት የሚችግረን ሰዎች ዝም ብለን እንጸልይ። የመንፈስ ቅዱስ ተማሪዎች ለመሆንም ራሳችንን እንስጥ፤ እርሱ “እርዳኝ” ለሚሉት ሳይነቅፍ በልግስና ጥበብን ይሰጣል።

የመንፈስ ቅዱስን ሕልውናም ሆነ በዚህ ዘመን ያለውን አገልግሎት መቀበል የሚችግረን የሊበራል/ላዘብተኛ ሥነ መለኮት ፍልስፍና የሚመቸን ወገኖች የግል አመለካከታችን ሊከበር የሚገባ ቢሆንም፤ ውድ የአባቴ ልጆች ዳሩ ግን ቤተክርስቲያንን ደረቅ አጥንቶች የሞሉባት ሽለቆ አድርጎ የማስቀረት አደጋ ያለውን ይህንና እርሱንም የሚመስሉ አንዳንድ የነገረ መለኮት እሳቤዎች ወደ ጉባዔዎቻችን ባናመጣቸው ይበጀናል ብዬ በእንባ እማጸናለሁ። ምክንያቱም ክርስቶስ ኢየሱስ በክብር ካረገበት ጊዜ አንስቶ ተመልሶ በክብር እስከሚመጣበት ቅጽበት ድረስ የሚኖረው ዘመን፤ ዓመት፤ ወራት፤ ቀናት ሰዓትና ደቂቃ የመንፈስ ቅዱስ ዘመን መሆኑን ልብ እንበል።

እንግዲህ መንፈሳዊነት ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል መጠማትን፤ በተገለጠ ፈቃዱ መሠረት ውሳኔ መስጠትን፤ ምርጫው የሚጠይቀውን ተገቢ ዋጋ ለመክፈል ራስን መግዛትንና መሥዋዕታዊ አኗኗርን ግድ የሚል የሕይወት አማራጭ መሆኑን እናስተውል። ...በተጠራችሁበት መጠራታችሁ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እለምናችኋለሁ። ...ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፤ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ (ኤፌ.4:1፤ 1ጴጥ.1:10)፤ ...መንፈሳዊ ስንፍና ትርፉ መንፈሳዊ ኪሳራ ውስጥ መዘፈቅ ብቻ ነውና። ስለዚህ አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።

ለነጻነት የተጠራ ትውልድ

በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻነት አወጣን ። ገላ.5:1

ቀጥተኛም ሆነ ተዘዋዋሪ ቅኝ አገዛዝ የአፍሪካን አህጉር ያህል የጎዳው የዓለም ክፍል ተፈልጎ የሚገኝ አይመስለኝም። በእያሌ ነገሮቻችን ላይ አሻራውን ያሳረፈ ከመሆኑ አንጻር አስፈሪ ትዝታው ዛሬም እንኳ ሕያው ሆኖ ቢሰማን እያስገርምም። ለአህጉሪቱ ነጻነት በቃላት ሊገለጥ የማይችል መሥዋዕትነት የከፈሉ የነጻነት ንቅናቄዎችንም ይሁን አርበኞችን ስናስብ፤ ፈጥነው ወደ አእምሮአችን ብቅ ከሚሉት መካከል ግንባር ቀደሞቹ “እምዬ ሚኒሊክ” እና ኔልሰን ማንዴላ ናቸው ቢባል ማጋነን አይሆንም።

ቀዳሚውን ለጊዜው አቆይተን በመዝገብ ስማቸው ኔልሰን ሮሊህላህላ ማንዴላ በመባል የሚጠሩትንና “ትግሉ ሕይወቴ ነው” በሚለው መፈክራቸው የሚታወቁትን የአኒህን ሰው ታሪክ በቁንጽል ብንቃኝ እ.ኤ.አ በሐምሌ 18 ቀን 1918 ዓ.ም መወለዳቸው በግል ማህደራቸው ተዘግቧል። ነፍስ ካወቁበት ጊዜ አንስቶ አፓርታይድን/ የዘር መድልዎን በመቃወም ታግለው፤ በሮቢን ደሴት ለሦስት አሠርተ-ዓመታት አካባቢ ግዙትን መቀበላቸው በፈጠረው ፖለቲካዊም ይሁን ዲፕሎማሲያዊ ጫና ራሳቸውን፤ ሕዝባቸውንና አገራቸውን ደብብ አፍሪካን ለነጻነት በማብቃት “የአፍሪካ የነጻነት አባት” ተብሎ እስከ መጠራት ደርሰዋል። ለዲሞክራሲ፤ አኩልነትና ሰላም ላበረከቱት ጉልህ አስተዋጽዖም ከሕዝባቸውና ከቀሪው ዓለም ከበራታን ተጎናጽፈዋል፤ የኖቤል ሰላም ሽልማትንም እ.ኤ.አ በ1993 ዓ.ም አሸንፈዋል።

የቀደሙ አባቶችን የአርበኝነት መንፈስ ወርሶ የተፈጠረ አንድ ትውልድም በኢትዮጵያ ምድር ላይ በትምህርት ተቋማትና በከተሞች አደባባዮች፤ በአገሪቱ ጋራ-ሽንተረሮች።

“ፋኖ ተሰማራ፤ ፋኖ ተሰማራ

እንደነ ሆኖሚን እንደ ቴክኒክ

እንደ ዘርዳይ ደረሰ... እንደ አብዲሳ አጋ እንደነ ማንዴላ።”

እያለ የተመመባቸው፣ ገናና ዝማሬ ያስገመገመባቸው፣ መሥዋዕት ሆኖ ያለፈባቸው ዓመታት ሩቅ የሚባሉ አይደሉም። ስለ አንጻራዊ ነጻነት።

ነጻነት የምንለው ጽንሰ-አሳብ በማህበረሰብ ታሪክ ውስጥ ሥር እየሰደደ፣ እየገነነ፣ እየዳበረ የመጣ ክስተት መሆኑን ድርሳናት ያስገነዝቡናል። ቃሉ አርነት የሚል አቻ ተለዋጭ ቃል ያለው ሲሆን፣ ፍቺው ደግሞ በግልጥም ይሁን በሥውር፣ በግድም ይሁን “በውድ” አግባብነት በሌለው ሁኔታ ከሰማይ በታች በሚገኝ በማናቸውም መንፈሳዊ፣ አካላዊም ይሁን ሥነ ልቦናዊ ሥልጣን ወይም ፈቃድ ወይም ተጽእኖ ሥር አለመውደቅ ነው ማለት ይቻላል። በሌላ አነጋገርም ነጻነት ከባርነት ቀንበር መለቀቅ ተፈጥሮአዊም ይሁን ሰብዓዊ መብትን አለመንፈግ ... ወዘተ ሲሆን፣ አርነት እንደ አየር፣ ፀሐይ ... ሁሉ የተፈጥሮ ፀጋ መሆኑን ልብ ማለት ያስፈልጋል። ይሁንና በሚያልፈው በዚህ ዓለም ውስጥ የምንለማመደው አንጻራዊ ነጻነትም እንኳ ዋጋ ያስከፍላል።

እግዚአብሔር ሰውን በመልኩና በምሳሌው ፈጥሮ ኤደን ገነት ከሚባል እጅግ ውብና ማራኪ ሥፍራ ባኖረው ጊዜ የሰጠው ዓላማ ምድርንና በእርስዋ ላይ እንዲኖሩ የተፈቀደላቸውን የሚንቀሳቀሱና የማይንቀሳቀሱ፣ ሕያዋንና ግዑዛን ፍጥረታትን ባሕርንና በውስጧ የተከማቹትን ሁሉ ከአምላኩ በታች አድሮ እንዲገዛ ነበር። ሰው ግን ሁሉን አዋቂው አምላክ ካሠመረለት መሥመር ለማፈንገጥ በመምረጡ ምክንያት የተሰጠውን ፍጹም ነጻነት ለሠይጣን አሳልፎ እንደሸጠ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል (ዘፍ.3:1-24፣ ሮሜ.5:12-14)።

ከአምላኩ ጋር የነበረው ኅብረት የማድረግ፣ ተፈጥሮን የመግዛት፣ የመንከባከብ፣ በኤደን ገነት የመኖር ነጻነቱ ተዘረፈበት። በእርሱና በአምላኩ መካከል ጠላቱ ሠይጣንና ኃጢአት ጣልቃ ገቡ። ወዲያውኑም

በኃጢአትና፣ በሠይጣን ሥልጣን ሥር እንዲሁም በእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ ሥር ወደቀ። በትውልድ ሁሉ ላይ አሻራውን ያሳረፈ ታላቅ አወዳደቅ ፤።

የአዳም ዘር ነጻነት ቀንደኛ ጠላት ኃጢአትን መሣሪያው በማድረግ በጽኑ ቀንበር ሥር አውሎ በማስጨነቅ ያስገበረ አምባገነን ገዢ ሰይጣን/ዲያቢሎስ መሆኑን ከልሂቅ እስከ ደቂቅ የምንገነዘበው ጉዳይ ይመስለኛል። ገዢነቱንም ለመመሥረት ከሚጠቀምባቸው አያሌ ተቋማቱ መካከል ሥጋ፣ ዓለም የሙሴ ሕግ፣ አጋንንታዊ ኃይሎችና ሞት ግንባር ቀደሙን ስፍራ ይይዛሉ።

የሰው ልጅ በዚህ ሁኔታ መገኘት መለኮታዊ ፈቃድም ዓላማም ስላይደለ እርሱን ወደ ቀድሞው ክብሩ ለመመለስ የግድ መከፈል የነበረበትን ዋጋ ራሱ እግዚአብሔር ማወራረድ አስፈለገው። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክብሩን ጥሎ ወደዚህች ዓለም በሥጋ መምጣቱ/ተሠግዎቱ፣ መከራ መቀበሉ፣ በቀራጊዮ መስቀል ላይ ተቸንክሮ መሞቱ፣ መቀበሩና በሶስተኛውም ቀን ሞትን ድል አድርጎ መነሳቱ ስለ ኃጢአት ዕዳ የተመዘነ ዋጋ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ አጽንዖት ሰጥቶ ያስተምረናል። ፍጹም ለሆነ ነጻነት ለአንዴም፣ ለመጨረሻም የተከፈለ ክቡር ዋጋ።

ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ነጻነትን ሊያጎናጽፈን ሕይወቱን አሳልፎ በመስጠት ዕዳችንን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከፈለ። የክርስቶስ ቤዛዊ ሞቱ የኃጢአት ቀንበር ተሰብሮ ያገኘው ነጻነት ዋስትናው ተረጋግጦ የሚኖርበት ማስለቀቂያ ገንዘብ ወይም መግዣ ዋጋ ነው። በደሙ የተገኘው መፈታት የመጨረሻው የመዳን ቀን መግቢያና እርሱንም አሻግሮ የሚመለከት እንደሆነ መገንዘብ እንችላለን። እስኪ ክርስቶስ ዕዳችንን ዘግቶ የራሱ ሊያደርገን ባከናወናቸው ተግባራት የተሰበሩልንን ቀንበሮች በአጭሩ እንቃኝ።

ነጻነት ከሕግ ቀንበር (ገላ.3:10-14) ፤

“ከሕግ በታች” መሆን ማለት “ከኃጢአት በታች” መሆን ማለት ሲሆን፤

ከሕግ በታች ለነበሩት ክርስቶስ ከሕግ በታች በመወሰድና በእነርሱም ምትክ የሕጉ ርግማን የነበረውን መራራውን የሞት ጽዋ በመጨረሻ ነጻነትን ገዝቶላቸዋል። እነርሱም ከዚህ በኋላ ከሕግ በታች መሆናቸው አክትሞ ከጸጋ በታች ይሆናሉ። አንድ ወቅት የሕግ ባሪያ ነበሩ አሁን ግን ከባርነት ቀንበር በክርስቶስ አምልጠው የእግዚአብሔር ወራሾች ሆኑ ሃሌሉያ! (ቆላ.2:20-22)

እዚህ ላይ ልብ ሊባል የሚገባው ቁምነገር ሕጉ ራሱ የተጣለ አለመሆኑ ነው፤ ይልቁንም አስገራሚው ነገር የኃጢአት መንጠቆ የነበረ ሥልጣኑ ተነጥቆ በአዲሱ ጌታ እጆች ውስጥ መግባቱ እንጂ። የእግዚአብሔር ሕግ እንደ ኃጢአት መጠቀሚያ ዕቃ ሲሆን፤ የጥፋት መሳርያ እንደ ነበረ ሁሉ ጌታ በሆነው ክርስቶስ ሊያዝ በኃይሉ መንፈስ አማካይነት የጸጋ መገልገያ ሆኗል። ...ስለዚህ ሕጉ ቅዱስ ነው፤ ትዕዛዜቱም ቅድስትና ጸድቅት በጎም ናት...(ርሜ.7:7) እንዲል ቃሉ፤ መንፈስ አርነትን የሚሰጠው ከሕጉ ከራሱ (the Law) ወይም ከጽሑፉ (the Writing) አይደለም፤ ከፊደሉ (the Letter) ወይም ከሕጉ ሊመነጭ ይችል ከነበረው ርግማን እንጂ።

ይሁንና በጣሙን ከታወቁት ሥር የሰደዱ የጋራ አለመረዳቶችን አንዱ የሕጉን ፊደል ከሕጉ መንፈስ ወይም ነጻነት በተቃራኒ ለማስቀመጥ የሚደረግ ግብግብ መኖሩ ነው። ማወቅ ያለብን ክርስቶስ የመጣው በቀደመው ዘመን በእግዚአብሔር ነቢይ በሙሴ በኩል ተሰጥቶ የነበረውን ሕግ ሊሸር ሳይሆን እርሱ ራሱ አድርጎት/በመታዘዝ ፈጽሞት እግዚአብሔር ሕጉን የሰጠበትን ዓላማ መቋጫ ሊያበጅለት ነበር። ይህም በአጥጋቢ/አርኪ ሁኔታ በመከናወኑ ያለሕግ የሆነውን ጽድቅ መገናጸፋችንን አብስሮልናል (ዮሐ.19:30) ።

ከጥንታዊ የአኗኗር ዘይቤ እምብዛም ያልራቀው ማህበረሰባችን በረጁም ዘመን ታሪኩ ባህሉንና ወጉን ጠብቆ ለቀጣይ ትውልድ ለማስተላለፍ ቀዳሚ አማራጭ መሣሪያ አድርጎ በሚጠቀምበት ሥነቃል* (በነቃል በመነገር በመተረት ወይም በመዘም በተወሰነ ማህበራዊ አጋጣሚዎች ላይ የሚከወን ታሪካዊ ፈጠራ ሲሆን፤ ትረካን፤

ተረትን፤ሐተታ ተፈጥሮን ምሳሌያዊ እንግርግርጎችን፤ ምትክ ኢየሱስ ነው። ዘራሁን አስፋው፤1996(7ኛ 21-71) ተቃኝተን ማደጋችን በማንበብ ልማዳችን ላይ ትልቅ ተጽእኖ ያሳደረ ይመስለኛል። በዚህም ምክንያት ብዙ ጊዜ ለማንበብም ይሁን ለስብከት የምንመርጠውም የሚመስጠንም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ከዘፍጥረት እስከ ሚልክያስ ድረስ ያለው በመሆኑ ለአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ተገቢውን ትኩረት ነፍገናል። በውጤቱም “በብሉይ ኪዳን አእምሮ የሚኖሩ የአዲስ ኪዳን አማኞች” ለመሆን የተገደድን ይመስለኛል፤ ይህም በበኩሉ ለተሳካሪ አኗኗርና የማንነት ግጭት ዳርጎናል።

ከኪዳኑ ሕይወት፤ በረከቶችና ድሎች በእጅጉ ርቀን ብንገኝ ሊያስደንቀን አይገባም። ይሁንና የአዲሱ ኪዳን ሰዎች መሆናችን ለአፍታም መዘንጋት የለበትም። መተዳደሪያ ሕገ መንግሥታችን ወይም የቃል ኪዳን ሠነዳችን በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት የተሰጠን አዲሱ መገለጥ፤ እንደሆነ ጨርሶ ሊምታታብን አይገባም። ስለዚህ ሥርዓት ባለው ሁኔታ እናንብበው፤ እንስበከው፤እናስተምረው፤እንነረው።የሙሴ ህግ/አርጌው ኪዳን ከዚህ በኋላ የክርስቶስ በሆኑት ላይ የአስገዳጅነት ጉልበት አይኖረውም፤በመሆኑም የምናነበው ለትምህርታችን ፤ለተግላጽ፤ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ይሆናል።

...በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ ከሕግ እርግማን ዋጀን...(ገላ.3: 13-14) ...እርሱም ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን፤ ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል...(2ቆሮ.3:6)። እንግዲህ ነጻ እንደወጣ አማኝ ለክርስቶስ ወንጌል እንደሚገባ እንኑር እንጂ እኛው በምንቀፈቅፋቸው ደንቦች መልሰን ራሳችንንም ይሁን ሌሎችን አንተብትብ።

ነጻነት ከሰይጣንና ጨለማ ኃይሎች (ቆላ.1:13-14፤1ዮሐ.3:8) ክርስቶስ ስለ እኛ ኃጢአት ራሱን አሳልፎ በመስጠቱ ምክንያት “ከአሁኑ

ክፉ ዓለም ኃይሎች ታድጎናል። ትጥቃቸውን አስፈትቶና ማርኮ የሕግ ተላላፊዎችን በደል መመዝገቢያ መዝገብ ከእጃቸው ላይ ነጠቆ በመሥቀል ጠረቀው፤ ከዚህም ባሻገር በአስፈጻሚ ተቋማት በኩል ሰዎችን በላያቸው ሰልጥኖ ከነበረው ከራሱ ከሕጉ አሉታዊ ወይም አፍራሽ አጠቃቀም በማዳን በራሱ ሥልጣን ሥር ወደሚፈጸም ዓላማ ያለው ሕግን ጠባቂነት ሕይወት ለበሰባቸው። ከክርስቶስ ጋር ትንሣዔ ያገኙ አማኞች በአየር ላይ ገዢ ከሆነው አለቃና ከክፉ መንፈሳዊ መናፍስት ተጽእኖ በኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ ተለያይተዋል፤ ወደሰማይ ያረገው ጌታ የጠላት ምርኮኞችን በዝብዙ ነጻ ከለቀቃቸው በኋላ በእጩይታ ለተሞላ ፍሬአማ ሕይወትና አገልግሎት አበቃቸው። ...እርሱ (እብ) ከጨለማ ሥልጣን አዳነን፤ ቤዛነቱንም እርሱንም የኃጢአትን ስርየት ወዳገኘንበት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን...(ቆላ.1:13-14)

እዚህ ላይ አንድ አጥብቀን ልንጨበጠው የሚገባን እውነታ ቀንደኛ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላት ከሆነው ሠይጣን ቁጥጥር ሥር መውጣታችን ብቻውን በቂ ስላልነበረ በእርሱና ሰራዊቱ ላይ የገዢነት ሥልጣን እንደተሰጠን ነው። እንዲሁም አላቸው፡- ... ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ። እነሆ እባቡንና ጌጡን ትረግጡ ዘንድ፤ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዳችሁም ምንም የለም...(ሉቃ.10:18-20) ። አትፍሩ፤ አይዟችሁ ከጨለማው ዓለም ጋር በተያያዘ የምንርበደበድበት የታሪክ ምዕራፍ ከተዘጋ ሁለት ሚሊዒዮች ነጉደዋል፤ በግልባጫ ሲያየን መያዣ መጨበጫ የሚያጣው እርሱ/ሰይጣን ሆኖአል፤ ከብር ለእግዚአብሔር ይሁን።

ነጻነት ከሥጋዊነትና ዓለማዊነት ሠንሰለት (1ጴጥ.1:19)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በእግዚአብሔር አምቦ ስኃጢአት ባርነት ራሱን የሸጠውን ሰብዕና ለመግለጥ በተደጋጋሚ ሥጋ (flesh) የሚለውን ቃል ተጠቅሟል። በክርስቶስ የሆኑቱ ሁሉ ሥጋን ከክፉ መሻቶቹና ምኞቶቹ

ጋር ለቅለውታል። በምትካቸውም በመንፈስ ተተክለው፤ ጸድቀውና ለምልመው ለዓለሙ ሁሉ በሚገለጡ የመንፈስ ፍሬ በተባሉት ዓይነተኛ ባሕርያት ተሞልተዋል (ገላ.5:16-26)። ከሥጋ እሥራት መፈታት ማለት ከክርስቶስ ጋር ከተቸነከረው አሮጌ ማንነት ውስጥ ከነበረው እኔነት ነጻ መውጣት ማለት ስለሆነ፤ አንድ ወቅት በኃጢአት ቁጥጥር ሥር ውሎ የነበረው ለውነታችን ወደፊት ስኃጢአት ባርያ ሊሆን አይችልም (ገላ.6:14) ።

እዚህ ላይ በአትኩሮት ሊጤን የሚገባው ነጥብ በአንድ በኩል ስለ ሥጋዊ ማንነት ስናስብ ከእካላዊ ገላችን (human body) ጋር መምታታት አይኖርበትም። አሁን ለብሰነው የምንገኘው እካላችን ከተፈጠረባቸው ዓላማዎች መካከል ይህኛው ሰው ከሌላኛው ሰው እንዲለይበት፤ በምድር ላይ ለመኖር እንድንችል ከመሰል የሰው ልጅ ጋር ግንኙነት መፍጠር ነው። ልካላችን የመንፈስ ፤ ሥጋና ነፍሳችን ማህደር ነው። በነፍስ ማለትም በሰው መላ እርሱነት ውስጥ በሚገኙት እእምሮ፤ ፈቃድና ሰሜቶች አማካይነት ሰው ዙሪያ ገባውን ዓለም ይቃኛል፤ ይተነትናል/ይተረጉማል ደግሞም ብያኔ ይሰጣል ወይም ምርጫ ያካሂዳል ።

ከውድቀት ታሪክ በኋላ ሰብዓዊ ተፈጥሮ የሰው ልጅን መላ እካል ለመምራት፤ ምድራዊ ምኞቱንም ለመቆጣጠር የሚሻ በውስጡ የሚኖር ጠላቱ ሆኖበታል። በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት በመሆን ለመንፈስ ቅዱስ አለራር ራሱን በመስጠት ልንም ካላበጀለት በስተቀር ለሥጋዊ ፈቃዱ መንበርከኩ አይቀርም ። መልካሙ ዜና ግን... ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከከንቱ ኑሮአችሁ በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ሳይሆን ነውርና እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡር የክርስቶስ ደም እንደተዋጃችሁ ታውቃላችሁ...(1ጴጥ.1:18-19) ተብሎ ታውጧል።

ጌታን ከማወቃችን በፊት የነበረ አሳፋሪ ታሪካችን በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት ስለተደመሰሰ ከዚያ ሕይወት ጋር ይቆራኙ የነበሩ

እዳዎች፣ ርግማኖች፣ በሽታዎችና ሌሎች አላገሪ ነገሮች ሂሳባቸው በቀራጊያ መስቀል ላይ ተወራርዶ ተሰርዘዋል። ጌታ በእርግጠኛነት ገብቷችሁ በትክክለኛው መንገድ ራሳችሁን ለእርሱ ማስረከባችሁን አረጋግጡ እንጂ፤ በጌታ ስም እነግራችኋለሁ አሮጌው የታሪክ ምዕራፍ ተዘግቷል። ማንም ይሁን ምን “የቀረ ነገር አለ” ቢላችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም መቃወም ትችላላችሁ፤ ይህ ስብከት ከጥልቁ አገልጋዮች ነው።

በሌላ በኩልም ዓለም ስንል ብዙዎቻችን በቅንነት እንደምናስበው ግዑዙን ፍጥረት ወይም በካርታ ላይ የምንመለከታቸውን ለባቱን ክፍለ ዓለማት ማለት ብቻ አይደለም፤ ከዚያ አልፎ ይሄዳል። አሁን በምንኖርበት በዚህ ምድር የሚሰሩ አስተሳሰቦችን፣ መርሆዎችን፣ የሕይወት ፍልስፍናዎችንና የአኗኗር ዘይቤዎችን፣ ማህበራዊ፣ ምጣኔ ሀብታዊ፣ ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ ሥርዓቶችን ጠቅልሎ የሚይዝ ሰፊ ጽንሰ አሳብ ነው። አዳማዊ ማንነትን ማማለል የሚችል አቅም አለው። ሠይጣን ከማባበያ መንጠቆዎቹ አንዱ አድርጎ እስከተፈቀደለት ጊዜ ድረስ ይጠቀምበታል።

ዓለማዊነት ሥጋዊ ምኞታችን ለነዚህ ምድራዊና ጊዜአዊ የሕይወት መርሆዎች ለመገዛት መምረጥ ሲሆን ክርስቶስ ዓለምን በማሸነፉ የእርሱ የሆኑትን በግድ ከመገዛት ነጻ አውጥቷቸዋል። ጌታ በሥጋው ወራት ለደቀመዛሙርቱ፣ በእነርሱም በኩል ለእኛ እንዲህ ብሎአል፡-...ነገር ግን አይዞላችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ... በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና (ዮሐ.16:33፣1ዮሐ.4:4) ። አትፍሩ! ሚርትና ርግማን በክርስቶስ ቤተክርስቲያን ማለትም በእርስዎና በእኔ ላይ አይሰራም፤ በምንም ተዓምር። ራሳችን ካልመረጥነው በስተቀር። የተሰጠንን ዘመን አጣጥመን ተደስተንበት ወደ አባታችንና ዘላለም ቤታችን እንሄዳለን እንጂ መቅሰፍት በእኛ ላይ አይሰለጥንም።

ነጻነት ከሞትና ደዌ ፍርሃት (ሮሜ.5:17፣8:37-39)
ኃጢአት ሞት ወደዚህ ዓለም እንዲገባ መንገድ ጠራጊ ሲሆን፣ ሞት ደግሞ

ልክ እዳ እንደሚከፈል ዓይነት የኃጢአት መውጊያና ወኪል ሆኖ በሰው ልጅ ላይ ተንሰራፋ (ሮሜ.5:12-21)። የኃጢአት ባርያ በመሆን ምክንያት የመጣው ይኸው እጅሬ ሞት በተመሳሳይ ጊዜ የእግዚአብሔር ቁጣ ማስፈጸሚያ መሳሪያ ሊሆን ቢችልም፣ ክርስቶስ በመስዋእትነት ሞቱ የራሱን ሕዝብ ሊመጣ ካለው ቁጣ ታድንቸዋል። ከሞት በመነሳቱም በሞት ምትክ የዘላለም ሕይወትና ደኅንነትን አጎናጸፋቸው።

እዚህ ላይ አጥብቀን መገንዘብ ያለብን እውነት የመጨረሻው የቅዱሳን ጠላት የሚሻረው ሞት ሲሆን እርሱም ገና አልተደመሰለም (1ቆሮ.15:51-57)። ይሁንና ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆኑትና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ የተደረጉት ጻድቃን ግን ቀድሞውኑ የሕይወት ሕዳሴ አግኝተዋል። ...ለኃጢአት ሞትን ለጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ፤ በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ... እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም ። በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ህግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና (ሮሜ.8:1-2፣1ጴጥ.2:24)።...ይህን ሳሳላለል የሚገርመኝ አንድ እውነት አርነት ካወጣን በኋላ በመንፈሳዊ ባርነት ሥር ላሉ ነጻ አውጪዎች አድርጎ ወደ ዓለም ሁሉ የላከን መሆኑ ነው። ቢገነዘቡንም፣ ባይገነዘቡንም፣ እሺም፣ እምቢም ቢሉንም።

ነጻነታችንን እንዴት እንጠቀም?

እንግዲህ ጽንታችሁ ቁመ፡ ገላ.5:1

አርነታችን ለእኛ የእግዚአብሔር ነጻ ሥጦታ ወይም ጸጋ ቢሆንም እርሱ ግን እጅግ ክቡር ዋጋን መዝናለታል፤ የልጁን የክርስቶስ ኢየሱስን ሕይወት ያህል ዋጋ። እነዚህ ከጨለማው ሥልጣን ያመለጡት ወገኖች ራስ-ገዝ እስተዳደራቸውን መስርተው እንደ ወደዱ የሚኖሩ ሳይሆኑ እነርሱ የክርስቶስ ወዶ ገባ ባሪያዎች ፣እርሱ ደግሞ ጌታቸው ወደሚሆንበት ሌላ አዲስ፣ ቀለል የፍቅር ቀንበር ሥር ማለትም መንፈሳዊ

ሥርዓት ወደ ሰፈነበት ወደ ፍቅሩ መንግሥት የፈለሱ ናቸው እንጂ ። እናስተውል! በጸጋ መዳናችን መረን ወይም ሥርዓተ-ዐልበኛ ለሆነ ኑሮ ሥፍራ የለውም! ወንድሞች ሆይ! እናንተ ለአርነት ተጠርታችኋልና ብቻ አርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን አይስጥ(ገላ.5:13) ይለናል ቃሉ። በጸጋው መዳናችንን አቅልለን ወይም ርካሽ አድርገን እንዳንመለከተው እንጠንቀቅ ። በምላሹ ማድረግ የሚጠበቅብን ስለ ለጋስ ሥጦታው በምስጋናና በአድናቆት እንሞላ! እንደሰትበት።

የነጻነታችን አዋጅ የሆነውን ሕያው ቃሉን በትህትና፣ በጥምና እናንበበው! እናጥናው! እናሰላስለው/እናመንጅከው በእምነት ወደ መንፈሳችን ውስጥ እናስገባው! ደግሞም እርምጃ እንውሰድበት። ስሜታችን! ሁኔታዎች! ሌሎች ሰዎች ወይም ሰይጣን ስለማንነታችን ሊዋሹን እንደሚሞክሩት ሳይሆን እግዚአብሔር ነህ/ነሽ እንደሚለን እንደዚያው መሆናችንን በእምነት እንቀበለው። አዲሱን ማንነታችንን በተግባር እየገለጥን እንኑረው። ነጻነታችንን በቃላትን ማወጅና መኖር፣ ቃሉን ማድረግ እንጀምር። እኛ ለነፍሳችን ቤዛ መክፈልና ራሳችንን ነጻ ማውጣት እንችልም ስለነበር፣ ክርስቶስ በእኛ ቦታ ቆመ። ይህንን በዚህች ምድር ያለው ቁሳዊ ሀብት ሁሉ ቢደመር እንኳ ሊገዛው የማይችለውን መንፈሳዊ ነጻነታችንን በምንም መንገድ ለድርድር አናቅርብ። ለጌታ ክብርና ለሌሎች ጥቅም ብዙ ነገሮችን መስዋእት ማድረግን ቢጠይቀንም። ማንም ፣ምንም ይሁን በማባበል አለበለዚያም በማስፈራራት እንደገና ወደ ባርነት ቀንበራቸው ሊያስገቡን የሚፍጨረጨሩ የጠላት መንጠቆዎችን እምቢ እንበላቸው። በአንድ ተመሳሳይ ጊዜ ለእግዚአብሔርም ለሰይጣንም መገዛት ከቶ እንችልምና በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንገስጽቸው።

ምርጫው አንድና አንድ ብቻ ነው! እርሱም በነጻነት ጸንቶ ለመኖር መጨከን ወይም እያመቻመቹ በዲያቢሉስ ወጥመድ መውደቅ፣ ...እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ ገላ.5:1።

ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ

መቼም ሕይወት የሚሏት ነገር በጥያቄ የተሞላች ናት ይባላል። በዘመኔ በተለያዩ ደረጃዎች፣ ለተለያዩ ዓላማዎች ሁልቆ-መሣፍርት ጥያቄዎችን ማስተናገዴ ትዝ ይለኛል። እንዳንዶቹ ድንገተኞች ሌሎቹ ደግሞ የታቀዱ ነበሩ። ብዙዎቹን በመመለስ በለስ ሲቀናኝ እንዳንዶቹን ደግሞ ልደርስባቸው አልቻልኩም። ታዲያ እንደ ነገሩ ክብደትና ቅለት ውጤቶቹን መሠረት አድርገው የተፈራረቁብን ድብልቅልቅ ሥሜቶች ከቶ አይረሱኝም። ወንድሜና እህቴስ ያላችሁ ተሞክሮ ምን ይመስል ይሆን??።

በጥያቄ የማስተማርና ግንዛቤን የመሰካት ዘዴ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ ሁነኛ ስፍራ ስለነበረው፣ ደቀመዛሙርቱም በዚሁ መንገድ ማለፍ ተጠብቆባቸዋል። እንደ ልማዱ የእግዚአብሔርን መንግሥት አዋጅ እየነገረ ከቦታ ወደ ቦታ ይዘዋወር በነበረበት አንዱ ቀን ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ አገር በደረሰ ጊዜ ኢየሱስ ድንገት ደቀመዛሙርቱ በዕውናቸውም ይሁን በህልማቸው ይሆናል ብለው ያልገመቱትን ጥያቄ አቀረበላቸው። «እኔ ለመሆኑ ሰዎች የሰውን ልጅ(እኔን) ማን እንደ ሆነ ይሉታል?» አላቸው። ከጉዞ ድካም ቶሎ ቶሎ መተንፈስ ባላቆመበት፣ አትኩሮታቸውን ሰብሰብ ባላደረጉበት፣ ምናልባትም ከውስጣቸው ጋር እየተጨዋወቱ ወይም እርስ በእርሳቸው ገጠመኞቻቸውን እየዘከሩ በነበሩበት ቅጽበት የተሰነዘረ ሞጋች ፈተና ሳይሆንባቸው የቀረ አይመስለኝም።

ሆኖም መምህሩ ለተማሪዎቹ የሰጠው የክፍል እንጂ የቤት ሥራ ስላልነበረ ወዲያውኑ መመለስ ይኖርበታል። ተማሪዎቹ እጃቸውን እያወጡ ለመመለስ ይሞክሩ ጀመር። እነርሱም፡- “እንዳንዱ መጥምቁ የሐንስ ፣ ሌሎችም ኤልያስ፣ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ

ነው" ይላሉ አሉት። መምህሩ በቀረቡት መልሶች የረካ አይመስልም ፤ እናም ሌሎች የሚሞክሩ ከኖሩ ዙሪያ ገባውን ቃኘው። ተማሪዎቹ እርስ በእርስ ያጉተመትማሉ ጥያቄው በቅጡ አልገባን ይሆን እንዴ? ማንኛችን ነጥቡን አግኝተን ጎሽታ ይቸረን ይሆን? ይባላሉ።

ነገሩ በመረጃ ሳይሆን በመገለጥ ብቻ ሊመለስ እንደሚችል የገባው መምህር መለስ አድርጎ አሺ ሰዎች እንዲህና እንዲህ ይበሉ እናንተ የቅርቦቹስ፣ አብራችሁኝ የምትወጡ-የምትገቡቱ፣ የምትበሉ-የምትጠጡቱስ እኔን ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ብሎአቸው አረፈ። መቼም አስራ ሦስቱ ብቻ ባሉበት የተነሳ ጥያቄ ቢሆን ይህን ያህልም አስጨናቂ ባልሆነም ግን ሕዝቡ መች ፋታ ይሰጣቸዋል ተንጠልጥሎባቸው አብሮ ይዞር የለ እንዴ? ።

አሁን ሁሉም ጆሮውን አስረዝሞ፣ ትንፋሹን ሰብሰብ አድርጎ ቀጥሎ የሚሆነውን በጉጉት ይጠባበቃል፤ ተማሪዎቹ የፊታቸው ገጽታ መለዋወጥ ጀምሮ ፤ ስሜታቸው ተዘበራርቆ ማቀርቀር ሲጀምሩ የሰማይ መስኮቶች ተከፍተው በወንድማችን ጴጥሮስ ላይ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ አቻ ሊገኝለት የማይችል ታላቅ መገለጥ ወረደበት። ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ ፡- "እንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ" አለው። እፎይ ፤። ተማሪዎቹ በተለቀቀው መገለጥ እርፍ ቢሉም ምላሹ ግን በዙሪያቸው በከበባቸው ዓለም ውስጥ እስከ ዛሬ ድረስና ወደ ፊትም እንኳ እስከ ፍጻሜው የማያባራ አእምሮአዊ፣ ሃይማኖታዊና ባህላዊ ማዕበል ቀስቃሽ እሳተ ገሞራዊ ፍንዳታ ነበር።

ለተለያዩ ዓላማ የሚያጋፋቸው ሕዝብ የሹክሹክታን ድንበር ጥሶ በሚያስገመግም ድምጽ ይጠያየቅ፣ ይነታረክ ጀመረ። ይህ ምን ዓይነት አዲስ ትምህርት ነው? እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን ሲሳደቡ ሃይ ባይ ጠፋ እንዴ?...ወ.ዘ.ተ(ማቴ.16:13-20፣ ማር.1:27)። መምህሩ ግን የዚህን መገለጥ ምንጭ ወይም አድራሻ አውቆአልና "የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና

ብፁዕ ነህ" ሲል መገለጡን አጸናው። የፈለገው ጫጫታና ትርምስ ቢፈጠር ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነው የሚለው መገለጥ ምናልባትም ለብዙዎች የመነሳትና የመውደቅ ምክንያት፣ የማዕዘን ራስ ወይም ግንባኞች የናቁት ማሰናከያ ደንጊያ ሆኖ ይቀጥላል እስከወዲያኛው። መገለጡ ያልለወጠው ነገር የለም፤ የኬፋን መጠሪያ ቀይሮታል፤ ወደ ሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ አንድ አዲስ ክስተት አምጥቶአል፤ የዓለምን ታሪክ አቅጣጫ አዲስ መሥመር አሲዞታል ። እናም ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነው በሚለው ምሥክርነት ዐለት ላይ ተዋቅራ በራሱ በክርስቶስ የተሰራች ጉባዔ ፤ ለማይና ምድር ባልተለመደ አኳኋን የተገናኘባት ህያው ኅብረት ተክሰተች። ሃሌሉያ! ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ ማን ናት?

የአዲሲቱን አካል ምንነት በውል መገንዘብ ግድ ይለናል። ህጋዊ ሰውነት ያገኘችበትን ህገ-መንግሥት ወይም አስተምህሮአዊ መሠረታችን ሆነውን መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት የማይታለፍ ተግባራችን ሊሆን ይገባል። በተለይም አዲስ ኪዳንን በተከፈተ ልብ ማጥናት የመጀመሪያውና በሌላ አማራጭ ከቶውንም ሊተካ የማይችለው የቤት ሥራችን መሆን አለበት። ሁላችንም በዕለት ኑሮአችን ውስጥ ከምንገለገልባቸው ቁሳቁሶች አንዱን ወስደን እንይ። ለምሳሌ ያህል ከምፒዩተር የተሰኘውን የሥራ መሣሪያ ምንነትና የተፈበረከበትን ዓላማ በትክክል አውቆ ለመጠቀምና ብልሽት ቢገጥመውም ለማስተካከል ብንሻ አምራቹ ወይም ንድፍ/ሞዴል አመንጪው ያዘጋጀውን መምሪያ መከተል አጠያያቂ አይሆንም።

ልክ እንዲሁ የክርስቶስ ጉባዔ ማን ናት፣ ምንድን ናት፣ የተፈጠረችበትና የምትኖርበት ዓላማ/ምክንያት ምንድን ነው? ለሚሉት ወሳኝ ነጥቦች መረዳት ይገባናል። በሠረዋ አእምሮ ውስጥ የነበረው ውጥን ፍላጎት ምን እንደነበረ ማወቅ የነገሩ ሁሉ ቁልፍ ጉዳይ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 16:18 ላይ የርእሱ-

ጉዳያችን እምብርት የሆነችው ጉባዔ በተፈጠረችበት አውድ ውስጥ ማንነቷን መሥራቷ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ የሆነው ክርስቶስ ሲገልጥ :-«... ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁ...» ብሎአል። ልብ በሉ፣ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ መሆኑን የተቀበሉና በስሙ በማመን ዳግመኛ የተወለዱ ሰዎች ሁለት ወይም ሦስት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በቃሉ ማዕከልነት ዙሪያ እርስ በእርሳቸውና ከጌታ ጋር አንድ ላይ የሚሆኑባት ኅብረት/ጉባዔ ናት 'ቤተክርስቲያን'።

ስም አስተሳሰብን፣ አመለካከትንም ይሁን ባሕርይን በመቅረጽ ረገድ ያለው አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ተጽእኖ የዋዛ እንዳልሆነ መጠቀም ወይም ማስታወስ አሻለሁ። አዲስ ኪዳን መጻሕፍት በተጻፉበት የመጀመሪያ ቋንቋ ሥራ ላይ የዋለው ስያሜ 'ኤክሌሺያ' የሚለውም ሆነ 'ኩሪዮስ' ከሚለው ቃል እንደ መጣ የሚታሰበው 'ቸርች' የተሰኘው እንግሊዝኛ ቃልም እኛ ካወጣንላት ስም ጋር አይጣጣምም።

ኤክሌሺያ 'በጥንታዊት ግሪክ በግል ጥሪ ደርሶት ለተወሰነ ዓላማ ተጠርቶ በመናጆ የወጣ ሕዝብን' የሚገልጽ ሲሆን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ በተለይም በአዲስ ኪዳን አውድ መሠረት በእግዚአብሔር አብ ተጠርተው ከዓለም የወጡና መንፈሳዊ ኅብረትን ፈጥረው በክርስቶስ ያላቸውን እምነት በቃልም በኑሮም የሚያውቁ ቅዱሳንን እንዲያመለክት ሥራ ላይ ውሏል። ኩሪዮስ ደግሞ 'የጌታ የሆኑትን ሰዎች' ስለሚጠቁም ሦስቱም ቃላት ሰውን እንጂ ሥፍራን የሚያመለክቱ አለመሆናቸውን እንረዳለን።

የሁለት ግዕዝ ቃላት ውሁድ የሆነው ቤተክርስቲያን የሚለው የእኛ ስያሜ ግን የአማርኛ ፍቺው የክርስቲያን ቤት እንደ ማለት ነው። ቃሉ መሥራቷ በሁላችንም አእምሮና መንፈስ ውስጥ እንደገና እንድትሳል

በፈለጋች የክርስቶስ አካል ላይ የማያተኩር በመሆኑ ለእርሷ መጠሪያነት አይመጥንምም። የአመለካከታችንን አትኩሮትም የአገልግሎት ዋና ግብ ከሆነው ሰው (በግልም፣ በቡድንም) ማለትም እግዚአብሔር ከዋጁት ጉባዔ እንድናነሳ ተጽእኖ አላድርብናል። የአገልግሎት መንገዶች ወደሆኑት ተቋማዊ አደረጃጀት፣ ግዑዝ ሕንጻ፣ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችና ልምምዶች ቀልበሶታልም። ክርስቶስ የሞተለትን ክቡሩን ሰው ቸል ብሎ ሥጋን ሊማርኩ ለሚችሉ ጊዜአዊ ነገሮች እንድንራወጥ ልቦናችንን ሠርቆ እጅግ ጎድቶናል። ዓላማችንን አስቶናል፣ ሥክርነታችንንም አጉድፎብናል ይመስለኛል።

ሁላችንም ከምስባከቻችን አጽናኝ የጸጋ ቃል ናፍቀን ስንጠባበቅ ላለ ድንገት ተነስተው "ማንም ወደፈለገበት ጥርግ ብሎ መሄድ ይችላል፣ አንድም ሰው እንኳ ቢቀር አንለማመጥም ወይም ግድ የለንም" እያሉ አንዳንድ ደፋር ወንድሞቻችን በገሃድ የነገሩንን ዘለፋ ማስታወስ ብቻ ይበቃ ይመስለኛል። ስለዚህ ጉዳዩ ይመለከተናል ብለን ለምናምን የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ በዚህ አጋጣሚ በትህትና ማቅረብ የምፈልገው አሳብ የጻድቃን ጉባዔ፣ ቤተ-አብ፣ ቤተ-ክርስቶስ፣ ቤተ-መንፈስ ቅዱስ፣ የቅዱሳን ኅብረት ወይም ጉባዔ-እግዚአብሔር... ወ.ዘ.ተ በሚሉት ለማንነታችን ተገቢነት ሊኖራቸው በሚችል ቃላት ብንቀይረውስ? የሚል ይሆናል። ቢያንስ እንወያይበት።

ወደ አንድ ጽንፍ አጋደልህ አትበሉኝ እንጂ ለመሆኑ በዚህ ዓለም የክርስቲያን ቤት ብሎ ነገር አለ ወይ? የሚለውን ቅን "ሙግት" ማንሳትም አፈልጋለሁ። በመጽሐፍ ቅዱስ የተበሰረችው የክርስቶስ ኅብረት የዚህ ምድር አኗኗሪ ሁኔታ የእንግድነት/የሥደት እንጂ ቁሳዊ ሐብት-ንብረት አደርጅቶ ተደላድሎ የመቀመጥ ጉዳይ እንደሆነ አላስብም።... ጻፉ ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ይህን እናገራለሁ፤ ዘመኑ አጭር ሆኖአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሚስቶች ያሉላቸው እንደሌላቸው ይሁኑ፣ የሚያለቅሱም እንደማያለቅሱ፣ ደስ የሚላቸውም ደስ

እንደማይላቸው፤ የሚገዙም ምንም እንደሌላቸው፤ በዚችም ዓለም የሚጠቀሙ በሙሉ እንደማይጠቀሙባት ይሁኑ፤ የዚህች ዓለም መልክ አላፊ ነውና።...እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ክርስቶስን እንጠባበቃለን...(ዮሐ.17:14-16፤ 1ቆሮ.7:29-31፤ ፊልጵ.3:20፤ 1ኤጥ.2:11) የሚሉት አስተምህሮዎች የሚያስረዱን የቅዱሳን ኅብረት ባለቤት ወይም ቤት ያላት እንደሆነች ጨርሶ አይደለም።

ሕገ-መንግሥታችን...የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተመቅደስ በያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና፤ ያውም እናንተ ናችሁ።...እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ካህናት እንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ ይላልና(1ቆሮ.3:16-17፤ 1ኤጥ.2:5)። የጌታ ጉባዔ ራሷ ማለትም እርስዎና እኔ የአብ፤የወልድ፤የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቤት መሆናችንን ማጤን አስተዋይነት፤ ከእግዚአብሔርም አሳብ ጋር መስማማት ነው።

የክርስቶስ ጉባዔ በቀራኒያ መስቀል ላይ ለሰው ልጆች ሁሉ ኃጢአት ማስተሰረያ መሥዋዕት ሆኖ በታረደው የእግዚአብሔር በግ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም በኩል ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋም ሁሉ፤ ከወገንም ሁሉ፤ ከሕዝብም ሁሉ ተዋድተው ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት የተደረጉ ደግሞም በምድር ላይ የሚነግሱ ሰዎች እርስ በእርሳቸውና ካዳናቸው ጌታ ጋር የሚያደርጉት የማያቋርጥ ሕያው አንድነት እንጂ ከዚህ ያነሰ የትኛውም ምድራዊ ነገር አይደለችም (ማቴ.16:13-18፤ 18:20፤ ራዕ.5:6-10) ። አትኩሮታችንን ልንነፍገው የማይገባን አንድ ቁምነገር እነዚህ የተዋጁ ሰዎች ከእንግዲህ ወዲህ የራሳቸው

አይደሉም። ሕይወቱን ዋጋ ከፍሎ ገንዘቡ ያደረጋቸው ጌታ እንጂ። ዱሮ ይመኩበት ወይም ያፍሩበት የነበረው ከአባቶቻቸው ሲወርድ-ሲወራረድ የተቀበሉት ዘር ወይም ጎሳ ወገንም አይደሉም። ዛሬ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል አንድ ዘር፤ አንድ ቤተሰብ አልፎ ተርፎም “አንድ ሰው” ሆነዋል። ያ ዘር፤ ያ ሰው በክርስቶስ የሆንን እርስዎና እኔ ነን።

እውነቱ እንዲህ ከሆነ ስፈራ ስቸርም ቢሆን ልሰነዝር የምሻው ሌላ ጥያቄ በቅዱሳን አእምሮ ውስጥ አይሁድን ከአሕዛብ ለይቶ እንደኖረው መጋረጃ ያህል ጸንቶ ወንድማማች የጌታ ልጆች ልብ ለልብ እንዳንቀበል/እንዳንተማመን፤ እንዳንከባበር፤ በእውነት “እኔ የወንድሜ ጠባቂው ነኝ” እንዳንል አልፎ ተርፎም “መንጋዬን ዘረፈ፤ የጉሮኖዬን ድንበር ገፋ ...ወ.ዘ.ተ” እያልን እንድንቆራቆስ የሚገዳደረንን ጠባብ አመለካከት ጥለን የእግዚአብሔርን መንግሥት አእምሮ ብንይዝስ? ወቅታዊ እንቅስቃሴዎቻችንን ሲፈታ የሚችል የተሻለ መላ እንዴት እንፈልግለት?።

አንድን ሰው አተኩረን ብንመለከት ከልደት እስከ ሞት የሚያልፍባቸው የተለየ የእድገት ደረጃዎች እንደ መኖራቸው መጠን የክርስቶስ ጉባዔም በሕያዋን ድንጋዮች ማለትም የተዋጁ ግለሰቦች የተገነባችና በማያቋርጥ እድገት ላይ የምትገኝ ኅብረት በመሆኗ የመንፈስ አንድነት እንጂ አንድ ዓይነትነት አይጠበቅባትም።

የአመለካከት፤ አስተሳሰብ፤ ፍላጎት፤ እውቀትና ልምድ፤ መንፈሳዊነት ደረጃዎችን ልዩነቶች እንደ እግዚአብሔር ቃል ከማስተናገድ ባለፈ መልኩ ዘረኝነት ወይም ኢ-ፍትሃዊነት ሊጠናወተው የማይችል መለኮታዊ ባህርይ በመንፈሳችን ውስጥ ስለተቀበልን፤ ድንገት በኅብረታችን መካከል ይህን መሰል እንግዳ ነገሮች ቢከሰቱ አንኳ ለተፈጥሮአችን የማይገቡ ባዕድ ቅጥያዎች ናቸውና እንደ ትርፍ እንጀት ወዲያውኑ መወገድ ይኖርባቸዋል። ሳይገድሉን። ቅዱሳን ከማይጠፋ ዘር በእግዚአብሔር ቃል ስለ ተወለድን የማያልፈውን ሰማያዊ ዜግነት

ተቀብለናል፤ አገራችን በሰማይ ሆኖአልና ምድራዊና አላፊ-ጠፊ ለሆኑ ነገሮች አንራኩትም፤ ወይም መራኩት ከእኛ አይጠበቅብንም። እዚህና አሁን የምንኖረው የእግዚአብሔርን አጀንዳ ለማስፈጸም የተሾመ አምባሳደር ተደርገን ነው። በየትኛውም ሥፍራና ጊዜ በግላዊ አኗኗራችንም ይሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ድንቅ ስም በአንድ ላይ ስንከማች ለራሳችን ዋጋ እንስጥ። የክርስቶስ ጉባዔ ነን።

ይህኛ የክርስቶስ ጉባዔ ምንጊዜም በሐዋርያት ዘመንም ይሁን ዛሬ በእኛም ትውልድ በቀዳሚነትም በወሳኝነትም ሕያው አካል (Organism) እንጂ ድርጅት (Organization) አይደለችም። ልብ እንበል፤ ጌታ ኢየሱስ በምድር አገልግሎቱ ወቅት እኛ ዛሬ ሥራ-በዘ የሆንንባቸውን ፕሮግራሞችም ሆነ የአምልኮ ሥፍራዎችን ሲመሰርት በወንጌላት ውስጥ አንድም ሥፍራ አልተጠቀሰም፤ ሐዋርያትም እንዲሁ። ጉባዔ ሰውን፤ ድርጅት ደግሞ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችን አስራሮችን፤ አደራረጎችን፤ ደንቦችን፤ መመሪያዎችን፤ የሥራ ቁሳቁሶችን፤ መሰብሰቢያ አዳራሾችንና አስፈጻሚ ኮሚቴዎችን... ወ.ዘ.ተ ማዕከል ያደረገ አስተሳሰብ በመሆኑ፤ ማንነታቸው ለየቅል እንደሆነ አጥብቀን መገንዘብ ከስህተት ይጠብቀናል። ሁለቱን ለማንጻጸር ብንሞክር የመጀመሪያው ክርስቶስ ሰራሽ፤ ሁለተኛው ሰው ሰራሽ፤ አንዱ ሕያው አካል ሌላው ግዑዝ ነገር፤ ቀዳማዩ በእድገት ሃደት ላይ የሚገኝ ደሃራዩ/ተከታዩ እድገትን ሊገታ የሚሞክር ናቸው።

በመካከላቸው ያለው መስተጋብር በየትኛውም እውነታ ውስጥ የሚገኙትን ይዘትና ቅርጽ የሚባሉትን ጽንሰ-አሳብ ፈለግ የሚከተል ነው። ይዘት ሁልጊዜ የአንድን ነገር ውስጣዊ መልክ ሲወክል፤ ቅርጽ ግን ውጫዊ ገጽታውን ያንጸባርቃል። ይዘት በእድገትና በእንቅስቃሴ ላይ የሚገኝ የአንድ ነገር ዋና ጉዳይ/አስኳል ሲሆን፤ ቅርጽ ግን ይዘትን ለማገልገል እንደ አስፈላጊነቱ የሚከተል ጥላ እንደ ማለት ነው። ሥዕላዊ አስረጂን ለመጠቀም ይዘትና ቅርጹን ገና በተወለደ ህጻንና ከሚዘጋጁለት

አልባሣት ጋር እያነጻጸርን እንመልከተው። አዲሱ ፍጡር ቀናት፤ ሳምንታት፤ ወራትና ዓመታትን ሲያስቆጥር አካሉ በዕድገት ጎዳና ይገሰግሳል። ልብሎቹ ግን እያረጁ ይሄዳሉ፤ ከብላቴናው እድገት እንጸር ለውጥ ማድረግ ተስኖን ጨርቆቹ እነዚያው ብቻ ሆነው እንዲቀሩ ብንመርጥ ሊፈጠር የሚችለውን ውጤት ማጤን ከባድ አይሆንም፤ ታላቅ ፍንዳታ፤ ለአዲሱ የእድገት ደረጃ ተስማሚና ወቅታዊ አልባላት ማዘጋጀት አማራጭ የማይገኝለት መፍትሔ ይሆናል።... የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያስኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ... እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ?... ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ (ማቴ. 15:1-6፤ ሮሜ. 12:2)፤ የሚለው ቃል ለውጥ በመለኮታዊው አጀንዳም ይሁን በክርስቶስ ኅብረት ተፈጥሮ ውስጥ የተቀመጠ ኃይል መሆኑን ያስረግጥልናል። የክርስቶስ ጉባዔ አስተምህሮአዊ መሰረቷ ወይም የመመስረቻዋ ጽሁፍ እንዲሁም የኃላፊነትና ሥልጣኗ ምንጭ በአዲስ ኪዳን በአመዛኙ ተፈጻሚነት ያገኘና ገናም ወደ ፍጻሜ መምጣታቸው የማይቀር የብሉይ ኪዳን ዘመን ነቢያት ትንቢቶች፤ ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌላት የገለጠልን ምሥጢራትና የሐዋርያት ትምህርት ነው።

ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ ይዘታ/ነብረትነት፤

አሁን ጆሮዎቻችንንም ዓይኖቻችንንም በሰፊው ከፍተን የሚቀጥለውን ድምጽ ብናደምጥ እወዳለሁ። በምንባብ ክፍላችን ውስጥ ክርስቶስ “ለዓላማዬ ጠርቼ ያወጣኋትን ጉባዔዬን” (My ekklesia/ μου την ἐκκλησίαν) የሚል ቃል ተጠቅሟል። ቅን ልቡናና በጎ ሕሊና እንጂ መዝገበ ቃላት፤ ማብራሪያም ሆነ ማጣቀሻ መጻሕፍት እንኳ የማይጠይቀን የዚህ ቃል ፍቺ “የእኔ፤ የራሴ፤ የግሌ ወይም አንጡራ ሀብቱ የሆነችውን ጉባዔ” ማለት ነው። አዋጅ! አዋጅ! አዋጅ! የክርስቶስ

ጉባዔ ብቸኛ ባለቤት ወይም መለኮታዊ የፈጠራ መብት ያለው ባለንብረት አላት፤ እርሱም ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ። በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ኤክሌሺያ ትጠብቁለት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጻጻላት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ (ሐዋ.20:25-35፤ ማር.10:42-45) መባላችንን አንዘንጋ።

እንግዲህ በአጠቃላይ እይታ የሥጋ ለባሽ በተናጠልም ቢታይ የእኔና የእርስዎ ኃላፊነቱ የተወሰነ የግል ድርጅት አይደለችም። በዚህች ማኅበር ላይ ሥጋ ለባሽ የሆነ ማንም በምንም መንገድ ባለቤት ሊሆን ከቶ አልተፈቀደለትም። በቀጥታም ይሁን በዘወርዋራ ዘዴ ማናችንም ብንሆን በዚህች ጉባዔ ውስጥ የራሳችንን፣ የቤተሰባችንንም ሆነ ከእኛ ጋር አንዳች ቁርኝት ያለው ቡድንን ሥርወ-መንግሥት ወይም ግዛተ-አዲስ ልንገነባ አንችልም። ከዚህ የማይናወጥ እውነት ጋር ትንቅንቅ የገጠመው ልምምዳችን በቀኑ መጨረሻ ሩጫችንን ሁሉ ከንቱ እንዳያደርግብን እስጋለሁና እኛ ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ፤ ባለቤቱ ፈቅዶ በንብረቱ ላይ የሾመን ወይም ከተጠያቂነት ጋር ኃላፊነት የሰጠን ባለ አደራዎች መሆናችንን እያሰብን እንድንሮጥ አላስባለሁ።

ክርስቶስ የሠራት ጉባዔ የመኖር ምክንያት ፤

ጌታ አያይዞም የነገረን ሌላ ቃል “እሠራለሁ” (I will build/oikodomein) የሚለው ነው። ቃሉን የምረዳው እፈጥራለሁ-አደርጋለሁ፤ አገለግላለሁ-እጠብቃለሁ፤ እመግባለሁ፤ እተክላለሁ-እነቅላለሁ... እንደሚል አድርጌ ነው። አካሉን በህይወት ምሳሌነቱ፤ በመሳጭ ትምህርቱ፤ በመስቀል ላይ ሞቱና ትንሳዔው የመሠረታት ሊሆን ፤ እርሷን የራሱ፤ የአብና የመንፈስ ቅዱስ የሁልጊዜ ማደሪያ ወይም ቤተ መቅደሱ በማድረግ ሥራውን ቀጥሏል። የመንፈስ ቅዱስ ፀጋዎችን፤ የመንፈስ ፍሬን፤ ድንቅና ተፃምራት የማድረግ ችሎታዎችንና ሰብዓዊ ስጦታዎችን ለዚህች ጉባዔ ውስጣዊ መታነጽ እንዲሁም በዙሪያዋ

የሚገኘው ዓለም ለክርስቶስ እንዲማረክ በመስጠት ሲሰራት ኖሯል ወደ ፊትም ይቀጥላል። በዚህች ጉባዔ መካከል እንድናገለግል ዕድል ያገኘን አማኞች ከእርሱ ጋር አብረን እየሰራን፤ መሣሪያው አድርጎ እየሰራብን ራሳችንንም የሚሰራን ወንድሞቹ ብቻ ነን (ማቴ.28:18-20፤ ዮሐ.14:21-24፤ 1ቆሮ.3:16-17)።

እዚህ ላይ ‘ሙሉ ጊዜአችንን ለወንጌል አገልግሎት እንደሰጠን’ የምናስብ ሁሉ የልባችንን ዝንባሌ መመርመርና ማሰብ ከሚገባን አልፈን በትዕቢት እንዳናስብ በእጅጉ መጠንቀቅ ያስፈልገናል። ጌታ ጠርቶን ወይም አጋጣሚዎች ፈቅደውልንም ሊሆን ይችላል የአገልጋይ-መሪነቱን ስፍራ የተቆናጠጥን እኔና እርስዎ ረዳት ሠራተኛ እንጂ ፈላጭ-ቆራጭ የሆኑ ዋና ተዋናዮች አይደለንም። ልንሆንም አንችልም፤ ድርጊቱ ቀርቶ ካስበነውም እንኳ ነውር ነው። አንድ የማክብራቸው የእግዚአብሔር ሰው እንዳሉት ማናችንም ብንሆን በምንካፈልባት ቅዱሳን ማኅበር መካከል “በግሌ ይህንንና ያንን ስኬት አመጣሁ” ብለን ልንመክም ይሁን “እኔ ከሌለሁ የእግዚአብሔር ሥራ ይተገባል” ብለን ልናስብ አንችልም። በክርስቶስ ኅብረት መካከል ቁልፉና እጅግ ወሳኝ ሠራተኛ ጌታ ራሱና መንፈስ ቅዱስ ነው። ክርስቶስ ኢየሱስን አንጋርደው፤ መድረኩን እንናጠቀው።

ክርስቶስ የሰራት ጉባዔ የተነገረላት ሌላው አስገራሚ ነገር “የገሃነም ደጃችም አይችሉአትም” የሚል ኃይለ ቃል ነው። አስተውለን ብንረዳ ጌታ ኢየሱስ የገሃነም ደጃችን ማለትም የሞት ኃይላትንም ይሁን የጨለማውን ዓለም ገዢና አለቃ ሠይጣንን በቀራንዮ መስቀል ላይ ጭንቅላቱን ቀጥቅጦ በማሸነፍ ከቀደመው አዳም አታልሎ የዘረፈውን ሥልጣንና ክብር በትንሣኤው ኃይል ነጥቆታል። ለዚህም ነው ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በመልዕክቱ ...የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ... (1ዮሐ.3:8) ብሎ የሚነግረን።

ክርስቶስ ኢየሱስ ባፈራረሰው ሆኖም ግን ዲያብሎስ የራሱ ንብረት

ለመሆን በመረጡት ሁሉ ላይ ጊዜአዊና የተገደበ ሥልጣኑን እስከ ተወሰነለት ወቅት እየተጠቀመ ባለበት በወደቀው ዓለም ውስጥ የክርስቶስ ጉባዔ አሁን በምትገኝበት ዘመን በትንሣዔው ድል እንድትመላለስ፤ ዓላማዋን እንድትፈጽም የተሰጣትን ገዢነት ሥፍራ የሚያሳይ ብያሜ ነው። የሚደንቀኝ ሌላ ነጥብ ደግሞ ለኪዳኗ ታማኝ ሆኖ ለመኖር እስከ መረጠች ድረስ የገሃነም ደጆች የማይችሏት ብቻ ሳትሆን፤ እርሷ በምድር የምታስረው በሰማይ የታስረ፤ የምትፈታው ደግሞ የተፈታ እንዲሆን ዋናው ቁልፍ/መንፈሳዊ ሥልጣን የተሰጣትና በእንድ ልብ ተስማምታ የምትለምነውን ሁሉ ከሰማይ አባት የመቀበል መብት መገኘቱ ነው።

የክርስቶስ ጉባዔ የመፈጠሯም ይሁን አሁን በምድር የመኖሯ ዓላማ በመሥራቿ የተጀመረውን ሥራ መቀጠል ነው። ለመሆኑ የክርስቶስ ኢየሱስ ዓላማ ምን ነበር? ለሚለው ጥያቄ አያሌ መልሶችን መደርደር ቢቻልም መጽሐፍ ቅዱስ ከራሱ ከጌታ አንደበት ጠቅሶ "...የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ፤ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ለዚህ መጥቻለሁ..." ያለውን ይነግረናል። ይህ የአብ ፈቃድና ሥራስ ምንድር ነው? ለምንል እውነትን ፈላጊዎች ደግሞ እጥር ምጥን ባለ መንገድ የኢየሱስን የዕለት ተዕለት ውሎ የዘገበበት መግለጫ ይማርከኛል። "...እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው፤ እርሱም መልካም እደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወለ ዞረ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና..." (ማቴ.9:35፤ ሐዋ.10:38) ።

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር አገልግሎቱ ዓላማ ያደረገው የሰውን ሁለንተና ማገልገልን ነበር። መንፈሱን፤ ሥጋውን፤ ነፍሱን በማገልገል ሕያው እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ እንዳለ ማሳወቅ፤ ክብር ሁሉ ለእርሱ እንዲመጣ ማድረግና ሰውን ማነጽ ነበር። ለክርስቶስ ጉባዔም ዓላማን ማናችንም ልንፈጥርላት አንችልም፤ ቀድሞውንም አላትና፤ እርሱም ፈጣሪዋ የኖረለትንና

የሞተለትን ዓላማ ወደ ፍጻሜ ማምጣት ነው። "...አብ እንደላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ..." ሲል ተልዕኮ የሰጣት ይህቺ ጉበረት እንደቃሉ ቅጂ/ገላጥ ዛሬ ጌታ በመካከላችን ቢኖር ሊሰራው ይችል የነበረውን ተግባር እርሱን ተክታ ለመፈፀም የተሰየመች እንደራሴ ነች።

ቅዱሳን ሁላችን ራሳችንን መጠየቅና ከእግዚአብሔር ቃልም መልሱን በትህትና መፈለግ የሚገባን ነጥብ፤ በዚህች ኢትዮጵያ ተብላ በተሠየመች አገራችን በሕይወተ-ሥጋ እንድንቆይ በተፈቀደልን ዘመን ጌታ እንድንሆነው የሰጠንን ማንነትና እንድናደርገውም ያካፈለንን ኃላፊነት በእግባቡ፤ ለእርሱ ክብርና ለሰው ልጅ ጥቅም በተግባር እየመነዘርነው ይሆንን? የሚለውን ነው። ሱሌ-መሪዎች ሰኔ ግም ሲል ልናዘጋጀው ደፋ-ቀና የምንልላት ዓመታዊ ዕቅድና በጀት ሙሉውን ሰው ለማገልገል በክርስቶስ ዓላማ የተቃኘ መሆን አለመሆኑን መመርመር ጥበብ ይሆናል (ዮሐ 4:34፤ 20:21)። በዚህ አጋጣሚ በትምህርት ሰጪነቱ ልጠቅሰው የምወድደው፤ እግዚአብሔርንም የባረከሁበት አንድ ነጥብ አንዲት ቤተእምነት "ሙሉውን ሰው ማገልገል!" የሚል መሪ ቃል (Motto) አፈሌላዊ ዓርማዋ አድርጋ መመልከቱ ሲሆን ይህም ድርጊቷ አውቅናና ክብር ሊሰጠውና በምሳሌነት ሊወሰድም ይገባል የሚል የግል እምነት አለኝ።

ያም ሆነ ይህ ኢትዮጵያ ምድር ላይ የተመሠረተችው ይህቺ የክርስቶስ ጉባዔ በዚህች ቅጽበት እንኳ በጦር ግንባር ምሽጎች ውስጥ፤ በማረሚያ ቤቶች፤ በልዩ ልዩ መንግሥታዊ በሆኑም ባልሆኑም ተቋማት አካባቢዎች፤ በዛፎች ጥላ ሥር እንዲሁም በገጠርና ከተሞች በቅዱሳን በተገነቡ መጠለያዎችና ሕንጻዎች ውስጥ ሁለትም ሦስትም ሆኖ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተሰብስባ አምላኳን በመንፈስና በእውነት ታመልካለች።

እዚህ ላይ ቆም ብለን መጽሐፍ ቅዱሳዊቷ ቤ/ክ የተተከለችበትን መሠረት

እናሱብ። ያንን መሠረት ሳንለቅቅ እግዚአብሔር ወደ ለቀቀልንን ለዘመኑ የሚመጥን የጸጋ አሠራር ከመገሰገስ ውጪ ሌላ አማራጭ መፈለግ ሰማይም ምድርም ከእኛ የሚጠብቁት የሕይወት አቋም አይደለምና እንንቃ። ...የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ተሰጠኝ መጠን እንደ ብልሃተኛ የአናጺ አለቃ መሠረትን መሠረትሁ፤ ሌላውም በላዩ ያንጻል።

እያንዳንዱ ግን በእርሱ ላይ እንዴት እንዲያንጽ ይጠንቀቅ። ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም በአገዳ ቢያንጽ፤ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፤ ...በተልቅም ቤት የእንጨትና የሸክላ ዕቃ ደግሞ አለ እንጂ የወርቅና የብር ዕቃ ብቻ አይደለም፤ እኩሌቶቹም ለክብር፤ እኩሌቶቹም ለውርደት ይሆናሉ፤ እንግዲህ ማንም ራሱን ከእነዚህ ቢያንጽ ለክብር የሚሆን የተቀደሰም ለጌታውም የሚጠቅም ለበጎም ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ዕቃ ይሆናል...ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብንም ነበር፤ ነገር ግን በተፈረደብን ጊዜ ከዓለም ጋር እንዳንኮነን በጌታ እንገነዘባለን...(1ቆሮ.3፡10-15፤ 11፡31-32፤ 2ጢሞ.2፡20-21)።

በቀኑ መጨረሻ “አንተ ታማኝ በጎ ባርያ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ ፤” የሚለውን የምሥራች ድምጽ እውነተኛ ጻኛ ከሆነው የእረኞች አለቃ ሰምተን ወደር በሌለው ርካታና ሃሴት እንድንጥለቀለቅ የምንናፍቅ ሁሉ እውነተኛ ማንነታችንን ከእግዚአብሔር ቃል ፈልገን በማግኘት፤ ቃሉ “ናችሁ” የሚለንን ተቀብለን በመኖርና ታላቁን/አዲሱን ትዕዛዝ እንዲሁም ተልዕኮ ለመፈጸም በመትጋት በእግዚአብሔር አጀንዳ እንኑር።

አዋጅ ነጋሪ ትውልድ !

ምናልባትም በዚህች ምድር ላይ፤ በምንገኝበት አላቂ ዘመን አፋጣኝ ትኩረት የሚያሻው ከሁሉ የላቀ ወይም አንገብጋቢ ነገር ምንድር ነው? ተብሎ ቢጠየቅ ሰዉ ሁሉ እንደሚገኝበት ዐውድ የተለያዩ ምላሾችን ማቅረቡ አይቀሬ ነው፤ “በዓለምም” ይሁን “በቤተክርስቲያን”። ለጊዜው ሁሉም መልሶች እንዳሉ ቆይተው፤ የማትታየው የእግዚአብሔር መንግሥት አሠራር፤ ኃይልና ሥልጣን ምድራዊ መከሰቻ እንደራሴ ሆኖ በራሱ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰየመችው ቤተክርስቲያን ውስጥ ግን ብዙ አማራጭ መልሶች ሊኖሩን የሚችሉ አይመስለኝም። ምክንያቱም የሕይወታችን ቋሚ መምሪያ እንዲሆንን የተሰጠን መጽሐፍ ቅዱስ እንድ፤ ብቸኛና ገዢ የሆነ ምላሽ ስለሚያቀርብልን ነው። እርሱም “...እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ።”...(ዘጸአት 19፡1-6፤ 1ጴጥ.2፡9-10) ይላል።

ተልእኮው የወልም የግልም ዕድል፤ ኃላፊነትና ተጠያቂነትን ጠቅልሎ ይዟል። የእውጃው ዓውድ ዓለምም ቤተክርስቲያንም ናቸው። እውጃው ሁለት አቅጣጫዎችን ይከተላል። አንዱ ሰፋ ሌላው ደግሞ ጠበብ ያለ። ሰፋ ባለ ገጽታው ሲታይ የክርስቶስ ደቀመዝሙር የሆነ እውነተኛ አማኝ ሁሉ የምስራቹን አዋጅ ለሌሎችና እርስ በእርሱም በቃልም በሥራም የመንገር ኃላፊነትና ግዴታ አለበት።

ጠበብ ተደርጎ ሲታይ ደግሞ በእግዚአብሔር ምርጫ ለዚህ ዜና አብላሪነት የተለዩ፤ ለተለዩበት ኃላፊነት በሚያበቃ ልዩ ጸጋ የታጠቁ፤ ለቤተክርስቲያኑ የተሰጡ አንዳንድ ሐዋርያት፤ ነቢያት፤ ወንጌልን ሰባዚዎች፤ እረኞችና አስተማሪዎች የተባሉ አሉ (ኤፌ.4፡11-13)።

ቤተክርስቲያን ለራሷም ይሁን ለቀሪው ዓለም የእግዚአብሔርን በጎነት አዋጅ ለመንገር እነሆ አሁንና እዚህ አለች። የመኖር ዓላማዋም ይህንኑ ተግባር መፈጸም ሲሆን፤ አዋጁ በሰማይም በምድርም በዘመናትና በትውልዶች መካካል ሲታወጁ የኖሩና የሚኖሩ አዋጆች ሁሉ ገዢ አዋጅ መሆኑን መገንዘብ ግድ ይሆናል። አዋጁ በየትኛውም ሥፍራ፤ ጊዜና ሁኔታ ለሰው ዘር ሁሉ በእስቸኳይ መታወጅ ያለበት የሞት-ሽረት መግለጫ መሆኑንም ከእግዚአብሔር ቃል እንማራለን።

መቼም አዋጅ የሚለው ቃልም ሆነ ድርጊት ለኢየጵያውያን እንግዳ-ደራሽ

ጽንሰ አሳብ አይደለም። እንደ አገርና እንደ መንግሥት ከታወቅንባቸው ሩቅ ዓመታትና ወራት እንስቶ በዚህች ምድር ላይ ሥፍር ቁጥር የሌላቸው አዋጆች ነጋሪት እየተገሰመ ሠራዊት እየተመመ ሲነገሩባት ኖረዋልና። በተለይም ደግሞ በኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮት ፈንድቶ በነበረበት 1960ዎቹ ዓመታት ይለፈፉ የነበሩ አዋጆች የተለመደው ማጀቢያ ማርሽ/መ-ዚቃ ሳይቀር ዛሬም እንኳ በዚያን ጊዜ በነበረው ትውልድ ጀሮ የሚያስተጋባ ይመስለኛል። ቢያንስ እኔ አስፈንዳዊም ሆነ አሰቃቂ ከነበሩ እንደምታዎቹ ሁሉ ጋር አልፎ አልፎ ትዕይንቱ ፍንትው ብሎ ይታየኛል። አዋጆቹ ጸንተው ኖረዋል ወይስ አልኖሩም? ያስከተሉት ውጤትስ ምንድር ነው? የታሪካችን አካል ሆኖ ካለፈው ከዚያ ክስተትስ ለዛሬ ምን ትምህርት አገኘንበት? ተብሎ ቢጠየቅ ግን መልስ ለመስጠት እያሌ ዓመታትን የሚፈጅ ምርምርና ጥናት መካሄድ ይኖርበታል። በመጽሐፍ ቅዱስና በቤተክርስቲያን በኩል የተለቀቀው መለኮታዊ አዋጅ ግን ነቢዩ ዘማሪ በወቅቱ ዘምሮት እንደነበረው ሲያፍኑት እየፈነዳ፣ ሲያዳፍኑት እየነደደ፣ ሁሉን እያሸነፈ ዛሬም ጸንቶ በመሥራት ላይ ይገኛል። ለመሆኑ ለክርስቶስ ኢየሱስ ጉባዔ የተሰጣት አዋጅና ይዘቱ እንዲሁም አተገባበሩ ምን ይመስላል? የሚለውን ከብዙ በጥቂት ከመጽሐፍ ቅዱስ እንቃኛለን። ለዚህም ይረዳን ዘንድ መለኮታዊ አብርሃን በወረሰው በ2ኛ ጢሞ.4:1-2 ጸሐፊ በሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በኩል ለሁሉም ዘመን ሰባኪ የተሰጠ ቁልፍ ትእዛዝን በማጥናት እንጀምራለን። “... በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሲፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት፣ በመገለጡና በመንግሥቱም እመክርሃለሁ፤ ቃሉን ስበክ፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ እየታገስህና እያስተማርህ ዝላፍና ገስጽ ምክርም...” የሚለው ነው። ክፍለ ምንባቡን በጥሞና ስንመለከት በሁለቱ ኃይል ቃላት /ጥቅሶች አምስት መመሪያዎች ተመዝግበው እናገኛለን። ዓውዱ ለአንድ የጦር ሠራዊት መኮንን ሊሰጥ የሚችል አጭርና ግልጽ ትእዛዝን እንድናስብ የሚጋብዝ ይመስላል። ችሎት ተዘርግቷል። ሰማይና ምድር ተገናኝተዋል። በሰማይ እግዚአብሔር በከበረ ዙፋኑ ላይ ተቀምጧል። በሕያዋንና በሙታን ሲፈርድ ያለው፣ ቀድሞውኑ ለሰው ልጅ መገለጡን የሰጠውና ገና ወደፊትም በሙላት በመካከላችን እውን የሚሆነው ኢየሱስ ክርስቶስና መንግሥቱ አለ። ምድር በጉያዋ አቅፋ ከያዘችው ፍጥረት ሁሉ ጋር መድረክ ሆናለች። በመድረኩ ላይ ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስና

የእግዚአብሔር ሰው ጤሞቲዎስ ቆመው፣ ከመምህሩ ወደ ደቀመዝሙሩ ራእይ፣ ኃላፊነትና ጸጋ ሲሸጋገር ይታያል (1ጢሞ.6:13-14)። እስኪ ሐዋርያው ጳውሎስ ያኔና እዚያ ለጤሞቲዎስና ለጥንቷ ቤተክርስቲያን የሚለውን አሁንና እዚህ የምንገኝ እኛ ማለትም የዛሬዋ የክርስቶስ ኢየሱስ ጉባዔ ለእኛ ብለን እንስማ።

ቃሉን ስበክ (Preach the Word!)

ይህ ቀዳሚው ትእዛዝ ለቀሩቱ አራት መመሪያዎች መሠረት የሚጥል ነው። “ቃሉን” የሚለው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና አገልግሎት ያለውን መልካም ዜና ወይም የምሥራች ሊያመለክት፣ “ስበክ” የሚለው ደግሞ መልዕክቱን መስማት ለሚገባው ሁሉ በግልጥና በተገኘው አጋጣሚ ማወጅን ወይም ማስተጋባትን ያሳያል። “ቃሉን ስበክ” የሚለው ጥንታዊ ትእዛዝ እኔና ትውልዴ ተፈጥረን እየኖርን በምንገኝበት የአሁኑ ዓለም “መጽሐፍ ቅዱስን” ስበክ እያለ በትህትና የሚያስጠነቅቅ የመንፈስ ቅዱስ ድምጽን በመንፈሳችን እንድንሰማ ይጋብዘናል። ማንም ምንም ይሁን ሰባኪ የእግዚአብሔርን ቃል ማለትም እስትንፋስ መለኮት የሆነውን የእግዚአብሔር ማንነት ምሉዕ አሳቡና በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ጣልቃ እየገባ ያከናወነው እስከወዲያኛውም ቢሆን የሚያከናውነው ተግባሩ የተገለጠበትን “መጽሐፍ ቅዱስን” ብቻ መስበክ ይጠበቅበታል። ይሁንና ማንም ይሁን ምን ኃላፊነቱን ለመወጣት መርጦ ተልእኮውን የሰጠውን እግዚአብሔርን ሲታዘዝ መለኮታዊው ኃይል፣ ክብርና ሥልጣን በግል ሕይወቱም ይሁን በአገልግሎቱ ይገለጣል። ሌላውን መንገድ ለመምረጥ ወስኖ ከተንቀሳቀሰ ግን ውጤቱ “ላም ባልዋለበት ኩብት ለቀማ” ዓይነት ይሆንበታል። የትኛውም “ከመጽሐፍ ቅዱስ” የማስተማር፣ የመመገብ ኃላፊነት የአረኞች አለቃ ከሆነው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበለ ሰባኪ ግን በእግዚአብሔር አሠራር በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋይ ተደርጓል (2ቆሮ. 3:4-6)። ሥራው ግልጽ ነው። ...አንተ ግን ... የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ፣ አገልግሎትህን ፈጽም (2ጢሞ.4:5)።... ይህም ወንጌል በሥጋ ከዳዊት ዘር ስለ ተወለደ እንደ ቅድስና መንፈስ ግን ከሙታን መነሣት የተነሣ በኃይል የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ስለ ተገለጠ ስለ ልጁ ነው፤ እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።...እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብክለን...(ሮሜ.1:3-4፣ 1ቆሮ.1:23) ተብሎለታልና ምን

ልስራ? ብሎ አይታወክም። ሰባኪው ለቃሉ ታማኝ ሆኖ መናገር የሚገባው አዋጅ “ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ አንተ/አንቺ ኃጢአት በመስቀል ላይ ተቸንክሮ ሞቷል፤ ደግሞም ሞትን ድል አድርጎ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነስቷል። በእርሱ ብታምንና የግል አዳኝ አድርገህ ብትቀበለው ከዘላለም ጥፋት ወደ ዘላለማዊ ሕይወት ትሻገራለህ። ይህን ውሳኔ በፈቃድህ ወስነህ ከሆነና በውሳኔህም ጸንተህ ለመኖር ከመረጥህ፤ እርሱ ሞትህን ወስዶ ሕይወቱን፤ ኃጢአትና ፍርድህን ወስዶ ጽድቁን፤ ሕመምና ደዌህን ወስዶ ፈውሱን፤ ድኅነትና ጉስቁልናህን ወስዶ መንፈሳዊና ቁሣዊ ብልጽግናውን ሰጥቶህል!” የሚለውን የምሥራች ይሆናል። ኢየሱስ ክርስቶስ በአሮጌ ታሪካችን የነበሩብንን ዕዳዎች ሁሉ በደሙ ከፍሎ አዲስ የነጻነት ታሪክ አጎናጽፎናል። የሰበከቶቻችን ማጠንጠኛም ይኸው ሊሆን ይገባል። በቀጣይ የተዘረዘሩት መመሪያዎች ወንጌል ሰባኪነትን ያህል ሰማያዊ አደራ እንዴት ማከናወን ይኖርብኛል? ለሚለው ተገቢ ጥያቄ ምላሽ ይሰጣሉ።

ዝግጁ ሁን/ጽና (Be Ready!)

በጊዜውም አለጊዜውም ጽና የሚለው ሁለተኛው ትእዛዝ ግዳጃቸውን በመወጣት ላይ የሚገኙ የጦር ሠራዊት አባላትን ስእል በውስጡ ይዟል። ለግዳጅ ዝግጁ የሆነ ወታደር በማናቸውም ቅጽበት ሊሰነዘር የሚችል የተቃራኒ ወገን ጦርን ጥቃት ለመከላከልም ለመስበር በንቃት ይጠበቃል። ትእዛዙ ቃሉን ለሚያውጀውም ቃሉን ለሚሰማውም በውስጡ ይናገራል። በአንድ በኩል ሰባኪው ነገሩን የሚወደው ሲመስለውም ሆነ ሳይመስለው ወንጌልን ከመስበክ ሥራው ጋር መቆየት ግዴታው ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ታዳሚዎች/ቃሉን የሚሰሙቱ ምላሻቸው የተለያዩ ሊሆን እንደሚችል መረዳት አለበት። መልዕክቱን በደስታ ሊቀበሉት፤ አሻፈረኝ ብለው ሊገፈትሩት፤ በአንድ ጆሮ ሰምተው በሌላው ጆሮ በማፍሰስ ችላ ሊሉትም ስለሚችሉ ሰባኪው ቃሉን ተግባራዊ ለማጥናት፤ ከቃሉ ጋር ጸንቶ ለመቆምና ቃሉን ለመስበክ ታማኝ ሆኖ መገኘት ይገባዋል ወይም ይጠበቅበታል። (2ተሰ.3: 1-9)

ዝለፍ (Reprove !)

ቀጣዩ ሦስት ትእዛዛት ማለትም ዝለፍ፤ ገስጽ፤ ምክር የሚሉት ተግባራዊ የሚሆኑት በቅደም ተከተል ከሰው ምክትልዊነት፤ ንቃት ሕሊናና የነፍሱ ፈቃድ ጋር በተያያዘ መሆኑን ማስተዋል ያሻል። ዝለፍ የሚለውን ግሥ/

ድርጊት አመልካች ቃል የሕግ ባለሙያዎች ወይም ጠበቆች በአንድ ጉዳይ ምሥክር ሆነው በፍርድ ችሎት ለሚቀርቡ ሰዎች “መስቀልኛ ጥያቄ” በመሰኘር አዘውትረው የሚጠቀሙበት መንገድ ሲሆን፤ በአመዛኙም አንድ ነገር ስህተት መሆኑን ማረጋገጥ የሚለውን አሳብ ያዘለ ነው። በስብከት መዝለፍ ማለት እሙንና እርግጥ የሆነውን የክርስትና እምነት መርኖዎችን ገላልጦ ማሳየት ወይም በተገለጠው የእግዚአብሔር እውነት ላይ ተመስርቶ በእውነተኛው እምነት ላይ እድመው የሚሰለፉ የአስተሳሰብ፤ የእስተምህሮ፤ የአኗኗር፤ ...ወ.ዘ.ተ.ስህተቶችን እንዲሁም ክርክሳን መናፍስቱ ዓለም የሚረጩ የሐሰት ፕሮፓጋንዳዎችን ስህተት መሆናቸውን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መግለጥ/ማጋለጥ ነው (1ዮሐ.2፤ 15-18)።

ገስጽ (Rebuke !)

ቃሉ በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የነበረው ፍቺ ከግብረገብ/ሥነ ምግባር ጠል ድርጊት ጋር ተቆራኝቶ ነበር። የሰው ልጅ ከእውነት ይላሳታል ወይም በኃጢአት ይወድቃል። ቃሉን መስበክ አልፎ አልፎ ሰዎችን በስህተቶቻቸው ምክንያት ፊት ለፊት መቃወም/መጋፈጥን ግድ ሊል ይችላል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር በሥጋ ከመምጣቱ ጋር ተያይዞ “የእግዚአብሔር መንግሥት/ መንግሥት ሰማያት” አሁን በምድር ላይ መሥራት መጀመሯን፤ ገናም በሙላት እንደምትመጣ “ተመሳሳዮቹ ወንጌላት” እየተባሉ በሚጠሩት በቅዱስ ማቴዎስ፤ ቅዱስ ማርቆስና ቅዱስ ሉቃስ ወንጌሎች ጥናት የምንገነዘበው ጉዳይ ሲሆን፤ አጥቢያ ቤተክርስቲያን የማይታየው መንግሥት አሠራር መገለጫ መደረጓንም አብዛኞቻችን የምንረዳው መሠረታዊ አውቀት ይመስለኛል።

በጌታ ትምህርቶች መሠረት “መንግሥተ ሰማያት” ከተመሰለችባቸው ነገሮች አንዳንዶቹ ልባዎችና ሰነፎች ቆንጃጅት፤ በጎና ሃኬተኛ ባለአደራዎች፤ መልካም ዘርና እንክርዳድ፤ ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰበች መረብ (ማቴ.13:25፤ ሉቃ.13:) ወ.ዘ.ተ. ሲሆኑ፤ አሁንና እዚህ የምትገኘው የትኛዬቱንም አጥቢያ ቤተክርስቲያንን ሥዕል ከሞላ ጎደል ያመለክተናል። በዚህ መለኮታዊ ብያኔም ይሁን ወይም ...“በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል። ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ

ምን ይሰጣል?... (ማር.8:34-38) የሚለውን የእምነት መንገዱን መሥራች ጥሪ ልብ ብሎ ሰምቶ ወስኖ አለመከተል በሚያስከትለው የመናጆ ጉዞ ምክንያት አጥቢያ ቤተክርስቲያን ኸንጉርጉር መልክ ሊታይባት መቻሉ እውን ነው።

ምናልባትም አእምሮአቸውን የጣሉ/ማሰብ-ማመዛዘን የጎደላቸው፣ እውነትንም የተቀሙ/ መንገዳቸውን የሳቱ፣ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያ የሚሆን የሚመስላቸው አንዳንዶች ሰዎች እንዳሻቸው ከመፋነን እንዲቆጠቡ ሌሎችም በዚህ በሽታ እንዳይበከሉ ምንጊዜም ቢሆን የተከተሉት የሕይወት አቅጣጫ/መርኅ ሊወገዝ፣ እነርሱም ሊገሰጹ ይገባል።... ብረት ብረትን ይስለዋል፤ ሰውም ባልንጀራውን ይስላል ...እንዲል ቃሉ (1ጢሞ.6:3-21፤ ምላ.27:17)

አጥብቀህ አሳስብ / ምክር(Exhort!)

ምክር ተብሎ የተተረጎመው ቃል ሁለቱንም አጠቃቀም አለው። ቀዳሚው ፍቺ ማጽናናትና ማነቃቃት ማለት ሊሆን፣ ቃሉን የሚያደምጡት ሰዎች/ታዳሚዎች ከጨለማው ዓለምና ከኑሮ ፍልሚያ በተደጋጋሚ በሚሰነዘርባቸው ጥቃት የተነሳ ሕይወታቸው በተስፋ መቁረጥ ሽለቆ፣ በሐዘን ጨለማ፣ ስለራሳቸው ዋጋ ቢሰነት፣ ለሕይወት ትርጉም ማጣት... ወ.ዘ.ተ ስሜቶች ሊሞሉ ይገደዱ ይሆናል። በዚህ ሁኔታ ውስጥ “ቃሉን ስበክ” የሚለውን ትእዛዝ መለማመድ ማለት በማጽናናት የወደቀ ልባቸውን ማንሳትና ክንዳቸውን ደግፎ እንዲቆሙ መርዳት እንዲሁም ሊጎዳቸው/ሊያፈርሳቸው የወጣባቸውን ሁኔታ በእግዚአብሔር ቃል መቃወም ነው። እንዲህ ተብሎ እንደተጻፈ፡- ... “አጽናኑ፤ ሕዝቤን አጽናኑ ይላል አምላካችሁ... ስለዚህ የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤ ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ ለእግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ።”... (ኢሳ.40:1፤ ዕብ.12:12-13)

ሌላኛው የቃሉ ፍቺ ገጽታ ደግሞ ፍላጎትን ማነሳሳት፣ ማደፋፈርና ማሳመን ሊሆን፣ አንዳንድ ጊዜ ደንታ-ቢስ ወይም ግዴላሽ ሰዎችን እንዲሰሩ ማሳሰብ ግድ ይላል።... ደግሞ ከእናንተ ጋር ሳለን፡- ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን አዘናችሁ ነበርና። ሥራ ከቶ ሳይሠሩ፣ በሰው ነገር እየገቡ፣ ያለ ሥርዓት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ አንዳንዶች ሰምተናልና። እንደዚህ ያሉትንም በጸጥታ እያሠሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናዛቸዋለን እንመክራቸውማለን። እናንተ ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ መልካም ሥራን

ለመሥራት አትታክቱ (2ተሰ.3:10-13፤) ።

እንግዲህ ቃሉን ስበክ ማለት ለዓለምም ይሁን ለቤተክርስቲያን ወንጌልን/ኢየሱስ ክርስቶስን በተገቢ ሁኔታ አካፍል፤ በሰዎች ሕይወት ውስጥ ተደላድለው የተቀመጡ ስህተቶችን ፊት ለፊት ተጋፈጥ፤ የተጎዱትን አጽናና አንዳንዶችን ደግሞ ለእግዚአብሔር አጀንዳ መታዘዝ ይችሉ ዘንድ ለጽድቅ ሥራ እንዲነሳሱ አሳምን የሚል ፍቺ ይሰጠናል። ...የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል (2ጢሞ.3:16-17፤ 2ጴጥ.1:20-21) ተብሎ ተጽፏልና ቃሉን ስበክ። የእግዚአብሔር ቃል አይተካም፣ አይሻሻልም፣ አይለወጥም፤ እርሱ ግን ይለውጣል። ምክንያቱም ጊዜ፣ ሁኔታ ባሕልና ትውልድ ቢቀያየርም ቃሉን የሰጠን አምላክ ባሕርዩ/ማንነቱ፣ መገለጡና ፈቃዱ አልተለወጠም፤ አይለወጥምምና፤ ከዚህ ያፈነገጠ “አገልግሎት” የምንሰጥ ከሆነ ግን አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ሲሉ እንደሚደመጠው “ሰብኩትም” ስብቀት፣ “ወንጌሉም” ወንጀል እንዳይሆንብን እንጠንቀቅ።

ተዛምዶ

በሕንጻ ግንባታ ጥበብ ውስጥ በቸልታ ሊታለፍ የማይችል አንድ ሂደት አለ። መሐንዲሱ አእምሮ ውስጥ የተወለደው አሳብ በንድፍ ወረቀቱ ላይ በጥንቃቄ ይሰፍራል። ግንባታው ሲጀመር በንድፍ ወረቀቱ መሠረት እንዳይፈጸም የሚፈታተኑ ውስጣዊና ውጫዊ ምክንያቶች ቢኖሩም አንዳች ሳይዛነፍ መተግበር አለበት። ይህንን የሚቆጣጠሩ ሌሎች ባለሙያዎችም ይመደባሉ። አይበለውና ተዛንፎ ቢገኝ ፈርሶ እንደገና መሠራቱ ዐይቀሬ ነው። ንድፉ ላይ የተቀመጠው ሳይጨመር ሳይቀነስ መሬት ላይ መውረድ ግድ ይሆናል።

ክርስትና ሕይወትም ልክ እንዲሁ ይመስላል። ፈጣሪያችን ስለ እኛ ያለው ዘላለማዊ እቅድ አለ። እርሱንም በመጽሐፍ ቅዱስና በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ገልጦልናል። “ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው”

የሚለውን አዋጅ በእምነት ተቀብለን ጉዞ ስንጀምር በሕይወታችን ውስጥ የሚያስከትለው ውጤት አለ። አዲስ ሕይወት፣ አዲስ ኃይል፣ አዲስ የሕይወት ዘይቤ፣ አዲስ እሴተ-ሥርዓት... ወ.ዘ.ተ ሞልቶናል።

ደቀመዝሙር ከሆነ አማኝ በግለሰብም ይሁን በቡድን የሚጠበቀው ጉዞን የሚያደናቅፉ ውስጣዊና ውጫዊ ምክንያቶች መኖራቸው እንደ ተጠበቀ ሆኖ በተቀበለው መገለጥ መሠረት ተልእኮውን በአግባቡ እየተወጣ መኖር ነው። አማኞች በግልም ይሁን በወል የሰማይ መንግሥት እንደራሴዎች ተደርገናል። ጥያቄው ግን ለተፈጠርንለት ዓላማ እየኖርን ነውን? የሚለው ነው። በቀጣዩ ምዕራፍ ሁለት አሁን የምንገኝበት ገሃዳዊ የሕይወት ለቋም ከመጽሐፍ ቅዱስ መርኖዎች ጋር በትክክል ይናበባል ወይስ አይናበብም? ይታረቃል ወይስ ይጋጫል የሚለውን እንቃኛለን።

ምዕራፍ ሁለት

ክርስቲያናዊ ኑሮና የወቅቱ ፈተናው

መታወቂያውን የጣለ ትውልድ

መታወቂያ ማንነትን መግለጫ ሠነድ ተደርጎ ከፀደቀ ጊዜአት ተሸኝተዋል። ምድራችን ለኮሙኒዝም ተሰጥታ ባሳለፈቻቸው አሠርት ዓመታት ስለ መታወቂያ የነበረን አስተሳሰብ በአያሌው ተለውጧል። ከለብዓዊነት የላቀ ክብር ባለቤት ሆኖ የተሰየመ ለሚመስለው ቁራጭ ወረቀት የቀበሌ ጽ/ቤቶችን ደጅ የጠናገባቸውና የምንጠናባቸው፣ ሹሞቹ ባጠገባችን ባለፉ ባገደሙ ቁጥር ያደገደግንባቸው ወራት ትዝታ እንዲህ በዋዛ የሚለየን አይሆንም። ጉዳይ አጋጥሞን ወደየትኛውም መሥሪያ ቤት ጎራ ብንል ነገሩ አልቆ አልቆ ከጫፍ ሲደርስ “እባክዎ መታወቂያዎን ያሳዩን” መባላችን አይቀሬ ሲሆን፣ የከተማ መውጫ ኬላዎችን ለማለፍ ጉዞ ጀምረን ሌጣችንን ብንገኝ ሊገጥመን የሚችለው ግልምጫ ጫን ካለም የሰደፍ ጉሽማና እንግልት ልክ አልነበረውም።

መታወቂያን መርሳት እራስንና ክብርን መዘንጋት፣ እርሱን መሰረቅ ማንነትን መነጠቅ፣ እርሱን መጣል ሁለንተናን መወርወርን ያህል የተቆጠረበት ወቅት አሳልፈናል። ዛሬም ቢሆን አውነታው እምብዛም አልተለወጠም፤ ሊተየርም ይችላል ብዬ አላስብም። እጅግ መጋነኑ ቢያስጠላም በማኅበራዊ፣ ኢኮኖሚካዊም ይሁን ፖለቲካዊ ሕይወት ውስጥ ከሚኖረው አዎንታዊ አስተዋጽኦ አኳያ መኖሩና መጠየቃችንም በራሱ ክፋት አይኖረውም። በመሆኑም ያንድ ነገር ባለመብት እንደሆኑ፣ እንደ ነገር ለማድረግ ፈቃድ ያለው ለመሆንም ለማስረገጥ፣ በእኛ ዐውድም እንኳ ከየትኛው ቤተእምነት እንደሆንን ለማወጅ መታወቂያ ይረዳል።

ሌላው ቀርቶ ማስገምጃት ሆኖ ባይቆጠርብኝ ሕዝብ አዳም በህልሙም በዕውኑም ወደ እሚመኛት የዓለም ሥልጣኔ፣ ክብር፣ ኃይልና ብልጽግና ቁንጮ እናት-ጣያታችን እሚሪካ ለመጓዝ ዲቪ ደርሶናል ልበል። ኃላፊነቱ ወደሚመለከተው የዜግነት ጉዳዮች መሥሪያ ቤት ጎራ ብለን እባካችሁ ፓስፖርት ስጡኝ” ማለታችን አይቀርም፤ ቀዳሚው ነገር እርሱ ነውና። እነርሱም በትህትና “እባክዎ የታደሰ የቀበሌ ኗሪነት መታወቂያዎን ያሳዩን” ሲሉ ጥያቄአችንን በጥያቄ ይመልሳሉ። ሂደቱ ቀጥሎ፣ ስለአታችንም ሰምሮ ወደ ኤምባሲው ዘልቀን “እባካችሁ ቪዛ ምቹልኝ” እንላቸዋለን ወይም መሰናዶአችንን የአየር ቲኬት በመቀረጥ ቋጭተን ወደ አየር መንገድ ተርሚናል ደርሰን “እነሆ፣ ወደ እምቁ እሚሪካ ልክንፍ ተዘጋጅቼአለሁና ሸኑኝ” ብንላቸው ጉዳይ ፈጻሚዎቹ ከእግር እስከ ራስ ፈገግ ብለው ይቃኙንና እንደ ዘበት ወርወር የሚያደርጉልን ጥያቄ “እባክዎ ይለፍ ፈቃድዎን/መታወቂያዎን ቢያሳዩን” እንደሚሆን ከቶ አይጠርጥሩ። ጣጠኛ ሠነድ።

የሚገርመው ግን ጦሉ በዓለማዊው ኑሮ ዘይቤ ውስጥ ብቻ ተወስኖ አለመቅረቱ ነው። በመንፈሳዊው ዓለምም እንኳ ወሳኝ ሚና ይዞ ይገኛል። መጽሐፍ ቅዱስ በክርስቶስ አዲስ ለተፈጠረው አዲስ ሰው አዲስን ትእዛዝ ይሰጣል፤ እንዲህ ሲል፡-“እርስ በእርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፣ ደቀ መዛሙርቱ እንደሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።” እውነተኛ የኢየሱስ ክርስቶስ አማኝ ወይም ተከታይ የሆነ አንድ ሰው ተለይቶ የሚገለጥበት “ፍቅር” የሚባል መታወቂያ አለ ይለናል (ዮሐ.13:35)።

አማኝ በዙሪያው ላለው ዓለም የሚገለጥበትም ይሁን ከሌላው የሚለይበት፣ ዓለሙንም ለክርስቶስ የሚማርክበት መሠረታዊ ነገር የሚሠራ ፍቅር እንጂ በመላዕክት ልሳን መናገሩ፣ እውቀትንና ትንቢትን በመግለጥ መካኑ፣ መንፈሳዊ ልምምዱ፣ ነባር ሃይማኖተኛ መሆኑ አይደለም። አዳኝ የሚለው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ያሳየውን

መሥዋዕታዊ ፍቅር በማሰብ ጥቅሙን እንደ አቅሙ ለወገኑ መታነጽና ለእግዚአብሔር ክብር ሰውቶ በሁሉም አቅጣጫ ራሱን መቀረስ ካቃተው፣ የተጠቀሱት ቁም ነገሮች በፍቅር ገመድ ካልታሰሩ ሁሉም ነገር ከንቱ ይሆናል። ጩኸቱ ሁሉ ከግዑዝ ናስ ወይም ጽናጽል አይሻልም (1ቆሮ.13:1-13)።

ዕዳ አለብን፤ ልንወደድ በሚገባን ሁኔታ ውስጥ ሳንሆን፣ ይልቁንም የቁጣ ልጆችና የጥላቻ ግርግም ሳለን፣ ከራሳችን ጋር እንኳ ሳይቀር ተጋጭተን ጥላችንን ስንበረግግ ቅድመ ሁኔታን ሳይጠይቅ ፍቅር ታደገን። ከእኛነታችን፣ ከእግዚአብሔር ጋር፣ ከቢጤዎቻችንና ከተፈጥሮም ጭምር አስታረቀን። የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ጥልን በመስቀል ላይ ገደለው። ወደ ላይም፣ ወደ ጎንም ተገንብቶ የኖረውን የጥላቻ ግድግዳ ደረመሰው። “...ገና ሐጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል...” ተብሎ እንደተጻፈ (ሮሜ.5:8) ፤ ምክንያታዊ ባልሆነ መውደድ ቅዱሱ አምላክ ወደ ደካማው ሰው መጣ። ፈለገው። ፈልጎ ፈልጎ አገኘን፤ አገኘህ/አገኘሽ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኃጢአት ምክንያት ከፈጣሪው ተለይቶ የባዘነውን የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር ለማስታረቅና ወደ ቀድሞ ክብሩ ለመመለስ በደሙ ዋጋ መክፈል አስፈለገው። የፍጥረት ዓለሙ መሐንዲስ “...የባሪያን መልክ ይዞ፣ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፣ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ። ለሞትም ይኸውም ለመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ...” (ፊልጵ.2:7-8)።

ይህ ሁሉ ጉስቁልና ለማን ነው? አስቀድሞ የመስቀሉ ላይ መራራ ሞት ይገባኝ፤ አለጥርጥር ይገባኝ ለነበረው ወንጀለኛ፤ አመንዝራ፤ ከሃዲ ለነበርኩት ለእኔ ነው። ቀጥሎም ለአንተ፤ ለአንቺ ነው። አስቡት፤ ንጹሁ ሰው አለአበሳው ተወነጀለ፤ ለእያንዳንዳችን ኃጢአት ማስተሰረያ መስዋዕት ሆኖ ቀረበ። ፍቅር ግድ አለው። እናም ፍላጋውን እንድንከተል

አዲስ ጎዳና ጠርጎ ሂዳበት፤ ኑሩበት፤ ተመላለሱበት ብሎ ሰጠን። "...አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ። እኔ የአባቴን ታእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ።..." (ዮሐ.15:1-17) መልእክቱ ግልጽና ያልተወሳሰበ ነው። "የአባቴ ልጆች ወንድሞቼ እህቶቼ ሆይ! ስለ እናንተ የግድ ሊከፈል ይገባ የነበረውን ዕዳና ሊፈፀም ይገባ የነበረውን ሥራ ሁሉ እኔ ጨርሼ አጠናቅቄዋለሁ። አሁን ከእናንተ የሚጠበቅ አንድ ነገር ቢኖር በሞቴና በትንሣዔዬ ያስጨበጥኋችሁን ድል በዕለታዊ ኑሮአችሁ እየመነዘራችሁት ተመላለሱ፤ አደራ! ..." የሚል ድምጽ አሁንም ያስተጋባል።

ጥሪያችን እንዲህ ላለው የላቀ ሕይወት ቢሆንም፤ ዛሬ ዛሬ በቅዱሳን ጉባዔ የሰፈነው ጉራማይሌ ወይም ድብልቅልቅ ነገር ያስደነግጣል። ገና ለገና "የእኔን መከናወን ላይወድድ ይችላል፤ ይጠላኛል፤ ጸጋዬን ይጋፋል በአጠቃላይ ስለ እኔ በጎ ሕሊና አይኖረውም ወይም ለወንበሬ ስጋት ይሆናል" ብለን በእእምሮአችን ጓዳ ራሳችን የፈጠርነውን "ጠላት" ትተን ባለን ሰዋዊ መመዘኛ የልቤ ያልነውን "ወዳጅ" እንኳ ሳንገለግበጥ በንጹህ ፍቅር መሸከም አቀበት መግጠጥ ሆኖብናል። ይህን ትርፂት ስመለከት "አይ ጌታ ኢየሱስ ድካምህን ከንቱ አደረግነው ይሆንን?" እላለሁ።

ማህበራዊ ሕይወታችን ወረት ዳመነበት፤ ፍቅራችን ቀመር አስፈለገው፤ ተገደበ። በራሳችን አምላል ቀርፀን ፈቃዳችንን አስፈጻሚ መሣሪያዎች ይሆኑልን፤ ዘንድ በዙሪያችን ካለለፍናቸው "ደቀ መዛሙርት" ጋር ስንሞጋገስ ዘመናት አለፉ። በዚህም አድራጎት እኛ እንደ ትርፍ የቆጠርነውን የእግዚአብሔር ሰዎች ግን ስለ ክርስቶስ ፍቅር እንደ ጉድፍ ቆጥረው የተዉትን ጥቅማ-ጥቅም ስንቀራመት ቀኑ ገሰገሰ። ጌላቀር ሆነው ስላገኘናቸው መሥፈርታችንን እያሟሉም ብለን ከቡድናችን ውጪ ያደረግናቸውን ዳሩ ግን ጌታ የሞተላቸውን ወንድሞችና እህቶች ስናደነቃቅፍ ዘመናችን ሳንዋጀው ነገደ። በተገላቢጦሽ ዘመኑ እኛን

ዋጀን? ይሆን።

ምናልባትም በቁጥር ጥቂት ከመባል የምናልፈውን ያቆላለፈን ሐብል ቢመዘዝ ሰማያዊ መሆን አለመሆኑን የሚያውቀው ጉዳዩ የሚመለከተን ግለሰቦችና ሕያው እግዚአብሔር ብቻ ነን። ቁሣዊ ግንኙነቶች፤ ከጌታ ያልሆኑ አጀንዳዎች አጠላልፈውን እንዳይሆን፤ በአጭሩ ለንጉሥ እግዚአብሔር ልጆች የማይገቡ ጠባዮች ተጠናውተውን እንዳንሆን እስጋለሁ። "ኅብረታችንንም" ይሁን ለኅብረት ያለንን እሳቤ ቆም ብለን ብንፈትሽ መጨረሻችን በኪሳራ እንዳይደመደም ይረዳናል። በሁኔታችን ግራ የተጋባ አንድ ወንድም ወገን ላልነው ሰው እንኳ የምንለገሰው አፍአዊ ሽንገላችን ትርታው "ተሳስተህም" ቢሆን ቅጥሬን እንዳትገፋ አስተውል፤ ድንበሩን ከጣስህ ግን ወዮልህ" የሚል ማስጠንቀቂያ ያዘለ ነው ያለኝን አሳብና ይህንንም መረዳቱን ለእኔ ያሸጋገረበትን ሰሜት ምንጊዜም ልረሳው አልችልም።

እውነቱን ለመናገር ወዴት እያዘገምን እንደምንገኝ እኔም ራሴ አይገባኝም። እኔና የእድሜ እኩዮቼ የክርስትናን ሀ ሁ በቆጠርንበት እምብዛም ሩቅ ሊባል በማይችለው ወቅት ከእሁድ እስከ እሁድ ያሉት ቀኖች የዓመት ያህል እየረዘሙብን ስንገናኝ እናፈስሰው የነበረውን እንባ አስታውሳለሁ። አምልኮ በቡራኬ ላይደመደም መፈርጠጥ አለያም በይቅርታ ፈውስን ከመቀባበል ይልቅ ጥቁር ዐይነርግብ ደንቅሮ በወንድም እህቶቻችን ላይ በልባችን የተሸከምነውን መራራነትን ለመጋረድ መጣር አይታወቁም ነበር ያኔ። ከጸሎት ቤቱ ጊቢ መልቀቅ ጭንቅ ጭንቅ ይለን እንደነበረ ከቶ አልዘነጋውም። አብረውኝ ነበሩ ከምላቸው ወንድም እህቶቼ አብዛኞቹ ሕያዋን ምሥክሮች ሆነው አሁንም አሉ።

ጎበዝ ምን አገኘን?። ዝርዝሩ ነገር ለጊዜው ይቆይና በልዩ ልዩ ምክንያት ልቡ የተሰበረበትን ባይተዋር ሽክም ለመጋራትና ለደቂቃዎችም ቢሆን በጌታ እግሮች ሥር አብረነው ተንበርክክን ለማልቀስ፤ በሀያው ቃሉም

የተንገዳገደ እምነቱን ለመደገፍ ጊዜ ማጣታችን ምን ሊባል ይችላል?። የልባችን ጥንካሬ ወሰን አጣ፣እንባው ቀርቶ የምር የሆነ ከንፈር መምጣጥም ብርቃችን ሆኗል።

እውነትን በፍቅር እንግለጥ ከተባለ አፈጻጸሙ ፍተሻ የሚያሻው ጉዳይ መሆኑ እንደተጠበቀ ሆኖ ጣቱን ቀስሮ የመሪነት ሥፍራ ያስጨበጠን “መሪዎች” እና ቀለብ የሚሰፍርልን “አገልጋዮች” በአመዛኙ ምዕመኑ የሚጠብቅብንን የሥራ ድርሻ መወጣትን ግዴታችን አድርጎ ማሰብን ትተናል። ምን አግኝተን ይሆን?። እንደ ወንጌል አገልጋይ ይህን ጥያቄ የማቀርበው ብዙዎቻችን “ተጠሪነቴ ለእግዚአብሔር እንጂ ለሕዝብ አይደለም!” ኃላፊነታችንን ወደ ጎን ስለገፋን ነው።

ዳሩ ግን ለመሪነትም ይሁን ለአገልጋይነት መንበር የምንታጭንበትም ሆነ በአገልግሎት ውስጥ የምንቆይበት ብቸኛ ምክንያት እግዚአብሔር ሕዝቡን እንድንንከባከብለት ፈልጎ መሆኑን ልንዘነጋው አይገባንም፤ በቀኑ መጨረሻ መጠየቃችን አይቀሬ ነውና። የተቀበልናቸው የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ሥጦታዎች ካሉን ዓላማቸው እነርሱን በምዕመኑ ላይ አፍስሰን እንድናንጸው፤ በክርስቶስ እውቀት እንዲያድግ እንድንረዳው፤ እግዚአብሔር ያዘጋጀለትን መልካም ፍጻሜ መውረስ እንዲችል እናበቃው እንድ መሆኑን ቃሉ ያስተምረናል(ኤፌ.4:13)።

አገልግሎት መስዋዕታዊ ለሆነ መሰጠት የምንገባበት ከጥልቅ ፍቅር የሚነሳ ኃላፊነት እንጂ ለመቀበል፣ ለመሰብሰብ ወይም ለንጥቂያ ሽር-ጉድ የምንልበት ንግድ እንዳልሆነ አይጠፋንም። በጥንቃቄ እናጢነው። ምክንያቱም ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡-እኔ ሕያው ነኝና እረኛ ስለሌለ እረኞቼም በጎቼን ስላልፈለጉ፤ እረኞቼም ራሳቸውን እንጂ በጎቼን ስላላሰማሩ፤ በጎቼ ንጥቂያ ሆነዋልና በጎቼም ለምድር አራዊት ሁሉ መብል ሆነዋልና ስለዚህ፤እረኞች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እነሆ፤ በእረኞች ላይ ነኝ፤ በጎቼንም ከእጃቸው አፈልጋለሁ፤ በጎቼንም ከአፋቸው አድናለሁ፤ መብልም

አይሆኑላቸውም (ሕዝ.34:1-16)።

እንደ እግዚአብሔር ቃል በአንድ በኩል በክርስቶስ ኅብረት ውስጥ የምንካፈል እያንዳንዳችን/ሁላችንም በተመሳሳይ ጊዜ መንጎችም ነን። በዚያው ተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ እያንዳንዳችን/ሁላችንም እረኞችም ነን። በሌላ በኩልም ወንድምን/እህትን የመጠበቅ፣ እርስ በእርስ የመጠበቅ አገልግሎት በቀጥታ ክርስቶስን ከመውደድ ወይም አለመውደድ ጋር የተቆራኝ ጉዳይ በመሆኑ (ዮሐ.21:15-17)። እኔ በጌታ ስም ለወንድሜ/ለእህቴ ጠባቂ ነኝ። ወንድሜና እህቴ ደግሞ ለእኔና ለሌተሰቤ። መለኮታዊው ብያኔ ያኔ እና እዚያ ለነበሩት ወንድሞቻችን ብቻ ሳይሆን እሁንና እዚህ ላለነውም ልጆቹ የሚለራ መንፈሳዊ መርኅ መሆኑን አጥብቆ በመገንዘብ መመካከርና ለለውጥ ሂደት መዘጋጀት ግድ ነው።

በፍለጋችን ከምንደርስባቸው ግኝቶች አንዱ ፍቅር አነሰን፤ የሚለው አቋም ይሆናል ብዬ አስባለሁ። ፍቅራችንን አሟጥጠን በእኔነታችን ላይ ስላፈሰሰነው ለእግዚአብሔር ፍቅር አጠረን፤ ለወንድም እህቶቻችን ፍቅር አለቀብን። መታወቂያ ዓርማችን ወድቋል፤ ሊከተል ያለውን አደጋ አስልቶ እንደ አረጀ ቁና አሸቀንጥረን የጣልነውን ሠንደቅ አባራውን አራግፈን ማንሳት ወይም አለማንሳት ሁለት ምርጫ ከፊታችን ተደቅኖብናል። ውቅያኖስን አቆራርጦ ካሰበው ለመድረስ የተነሳ መርከበኛ ወይም የጠፈርን ርቀት እንደ አክርማ ሰንጥቆ ሊፈተሰክ ያከብከበ ጥያራ አብራሪ ጉዞ ጀምረው ሳለ ድንገት አቅጣጫ መምሪያቸውን ቢያጡት ፍጻሜአቸውን መተንበይ ሊሳኑን እንደማይችል ሁሉ መንፈሳዊውም ጉዞ ያለ ፍቅር እንዲሁ ነው።

ቅዱስ ቃሉ ፍቅራችሁ በማስተዋል ይሁን ሲለን፤የተከፈለላችሁን ቤዛዊ መስዋዕት፤ የጌታን እንግልት፤ የመስቀል ላይ ጣዕሩን፤ ሞትና ትንሳዔውን በማሰላሰል ጎንህ ያለውንም ሰው ይዞ ለመቆም ጭምር ኑሩ። እርስ በእርሳችሁ ፍቅርን ተቀባበሉ እንደሚል ይገባኛል። ታዲያ እርሱ በእጽናፈ ዓለሙ ሁሉ ለሚኖር ሰብዓዊ ፍጡር በዘር፤በቀለም፤በቋንቋ

ወይም በማጎበረ-ኢኮኖሚያዊ ማንነት ሳይገደብ ፍቅሩን ካልነፈገ፣ካላለቀበት እኛ ፍቅር በሚመነጭበት ግንድ ላይ የተጣበቅን ሕያዋን ቅርንጫፎች እንደሆንን፤ አልፎ ተርፎም የክርስቶስን ልብ እንደተካፈልን በታላቅ ቃል ዲስኩር የምንሰጥ፤ ተቀብለናል ያልነውን መክሊት በአግባቡ ለመመዝዘር ምነው ወኔ አጣን?።

ራስ ወዳድነት አያሸንፈን፤እኔነትን እንንገሥበት። ማን እንደነበርን፤እግዚአብሔር ከየት አግኝቶ ወግ ማዕረግ እንዳሳየን አሁንም እንኳ እስትንፋሳችን በእጁ እንደምትገኝ ፈጽሞ አንዘንጋ። አንሳት።በየትኛውም አቅጣጫ ቢሆን ያለፍቅር በወሰድነው ርምጃ ሠይጣን አተረፈ። ነገራችንም ከድጡ ወደ ማጡ ተሸጋገረ ፤ባርኮታችን ዘገዩ። ልባዊ ንሥሐና መመለስ አጣን።

አንድ ነገር አይሰወርብን። በዙሪያችን ያለው ዓለም ትክ ብሉ እየተመለከተን ነው። ግማሹ በአግራሞት ቀሪው ደግሞ ግራ በመጋባት። ዘወትር እንደምናየው የሕክምና ባለሙያ ቆስሎ ለመጣለት ተጎጂ ፈውስ ለማስገኘት የሚከተላቸው ቅደም ተከተሎች አሉ። መድኃኒት ነስንሶ በፋሻ ከመጠቅለሉ በፊት የቆሰለውን የሰውነት ክፍሉን በአልኮልና መሰል ኬሚካሎች ማጠብና ማጽዳት፤ጎጂ ተሃዋስያንን ማስወገድ አለበት። እኛም በመካከላችን አፍጥቶ የሚገኘውን እውነታ ላለመቀበል ስንፈራገጥ ከመላላጥ ሰጊዜው ቢቆጠቁጠንም ገላልጠነው መላ ልንፈልግለት ይገባል።

የክርስትና እምነት መልሕቅ የሆነው ...እያንዳንዱ በክርስቶስ በኩል ዳግም የተወለደ ባልንጀራው ከእርሱ ይልቅ እንዲሻል በትህትና ይቁጠር ...የሚለውን መርኖ ጊዜ ያለፈበት አስተሳሰብ አድርገን ቆጠርነው (ፊልጵ.2፡2-4) ። እዚህ ላይ ቆም ብለን ማጤን የሚኖርብን ሐቅ ግን የክርስትና መርኖዎች የዘመን፤ሥፍራ፤ቋንቋና ባህል ድንበር ሳይገድባቸው የሚሰሩና “አማኝ ነኝ” በሚል በማንኛውም ሰው ሊተገበሩ የሚገባቸው መንፈሳዊ ሕግ መሆናቸውን ነው። ደስ-ደስ ሲለንና

ሲመቸን የምንፈጽማቸው፤ሁኔታዎች ሳይመቹና ውስጣችን ሳይነሳሳ ወይም ሳይሰማን ሲቀር ደግሞ ችላ ብለን የምናልፋቸው ነገሮች ጨርሶ አይደሉም።

ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን ያለን አምላክ ያልሆኑትን በመምሰል የተመጸደቁ የእርሱን ጊዜ ጻፎችና ፈሪሳውያንን ጎሽ፤ አበጃችሁ አላለም። አምርሮ በአደባባይ ገሰጸቸው እንጂ። ፈሪሳዊነት ወይም ያልሆኑትን መስሎ መታየት ምንጊዜም፤ በየትም ሥፍራ ፍርድ የተላለፈበት የሕይወት አቋም ስለሆነ ለማንም አይጠቅምም። በክርስቶስ ወንድማችን/አህታችን ልክ እንደ እኔና እርስዎ ሁሉ ሰው ከመሆን ድካም ጋር በተያያዘ የማይመቸን ወይም የሚቆረቁረን ቢመስለን እንኳ እግዚአብሔር እኛን ከነጉድለታችን በተሽከመበት ርህራሄ ልንወድደው፤ልንሸከመው፤ እንዲቀና ልንረዳው ዕዳ አለብን።

ልክ እርስዎና እኔ “የክርስቶስ አካል ብልት ነኝ” ብለን እንደምናስበው ሁሉ እርሱም/ እርሷም ብልት ነው። የሚለያየው ዓይነታችንና ተግባራችን እንጂ የጠቀሜታ ዋጋችን አይደለም ። አካል አካል ሊሰኝ የሚበቃው ብዙ ብልቶች በተገቢ ሥፍራቸው ሲገጣጠሙ መሆኑን ለማንም መንገር አያሻም። የአንዱ ብልት ብርታትም ይሁን ድክመት፤ ስምረት ወይም ቀውስ ሊፈጥር እንደሚችል በማጤን ንጹህ በሆነ ፍቅር እንቆራኝ። በገዛ ዓይናችን ከሚገለበጠው ግንድ የማይተካከል ስንጥሩን እያጎላን፤ ድካሙን እያወጅን ብልት ወንድማችን/አህታችንን ለጠላት አሳልፈን መስጠት አይገባንም።በፍቅር ጉዳይ ፍርድ-ገምድል ላለመሆን እንጠንቀቅ ።

ፍቅር እንዲለመልም ሐሜት ከሚባለው ገዳይ ቫይረስ እንጠበቅ። እንታቀብ ነው የተባለው?። ሐሜት ስለ እርሱ ልንነጋገር የጀመርነው ወንድም/አህት በሌለበት ስሙን በደግሞ ይሁን በክፉ ማነሳሳት መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለ እርሱ ነገሮች ልናወራ በሚያስችል የሥራም

ይሁን አገልግሎት ኃላፊነት ላይ እግዚአብሔር አስቀምጦን እርሱን ለማነጽጽ፣ ለማሳደግ በበጎ የምናነሳው ካልሆነ በስተቀር አፋችንን ማሞጥሞጥ በራሳችን ላይ ውድቀትን ያመጣል። ሐሜት የወሬኛውን ጎሊና ያበሰብላል፤ ሁለንተናውን ያረክላል፤ የአድማጩን አእምሮ ያቆሽሻል፤ አመለካከቱን ፈር ያስታል፤ ወንድምንም ራስንም ይገድላል።

ዛሬ ሐሜተኝነት እንደ ነውር መቆጠሩ የቀረ በመምሰሉ፣ ሐሜተኞችም እንደ አሸን በመፍላታቸው፣ በእነርሱ ዳፋ የተናጋውን ትዳር፣ የፈረሰውን ቤተሰብ፣ የሻከረውን ወዳጅነት፣ የወደቀውን እምነት፣ የተጓጎለውን የጌታ ሥራ ቤት ይቁጠረው። “ጦር ከፈታው ወሬ የፈታው” የሚሉት ብሃል ያገኘን ይመስላል። በጥፋት ጎዳና አየገሰገሰ ለሚገኘው ዓለም የወንጌልን የምሥራች ለመንገር አይደለም፤ ነፍስ እውቀት አልባ ሆና አንዳትጠፋ ሕያው ቃሉን ለማጥናት አይደለም፤ ራስን ለመግዛት በጸሎት መልካሙን ገድል ለመጋደልና ለቅድስና ኑሮ አይደለም፤ ለወሬ በሚተጋ ሠራዊት ተወርረናል። አንድዬ “በእፋ ላይ ከልካይ እስኪያናር” ድረስ። ጽዋው እስኪሞላ ይዘራሉ ጥላቻን። ይዘራሉ መራራነትን፤ ይዘራሉ መለያየትን። በግልጽም በሥውርም ሩጫውን ሊያቃጥሉበት ያነጣጠሩበትን ወንድም/አህት መጥለፊያ ዘዴ አያጡለትም። አሉቧልታቸውን ይቀድሱትና በጸሎት ርዕስ ስም ያሰራጩታል።

የእግዚአብሔርን መንፈስ እንደሚያዳምጥ አገልጋይ ዘመኑን መመርመር ብንችል በእትዮጵያ ምድር እንደ አሁኑ ወቅት የጸሎት ፕሮግራሞችን ማካሄድ የተቻለበት ጊዜ አለመኖሩን እንገነዘባለን። እነዚህ አሠርተ-ዓመታት የጸሎት እንቅስቃሴዎች ከምንጊዜውም ይልቅ ያበቡባቸው ወቅቶች ነበሩ ቢባል ማጋነን አይመስለኝም። አዳር ጸሎቶች፣ የጸሎት ኮንፈረንሶች፣ የጎዳና ጸሎቶች፣ ተግዳሮት የጸናባቸው ቦታዎች ጉዞ ጸሎቶች፣ አልፎ ተርፎም የጸሎት ሚኒስትሪዎች

በዝተውልናል። እንደ እግዚአብሔር ሰው ስለተከፈተው በር ጌታንም የሚመለከታቸውንም ሁሉ አመሠግናለሁ። ደግሞም ይህ ነው የማይባል ዋጋ እየከፈሉ ጸሎትን በምድሪቱ ለሚያቀጣጥሉ ጥቂት ቅዱሳን ተገቢውን እውቅናም ክብርም አሰጣለሁ። ዳሩ ግን የጸሎቶቻችን ይዘትና የምንጸልይባቸው መንገዶች ምን እንደሆኑና በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝተን የተመለሱልን ጸሎቶች የትኞቹ እንደሆኑ ቁጭ ብለን ብንገመግም ችግር ላይ መሆናችንን ይረነግሩናል። ለምን ቢባል ፍቅር ግድ ብሎን መንበርከክ አቅጥናልና።

ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፈቃድ አሁን የምንኖርበትን ዓለም ጣዕም ቀያሪዎች፣ ጨለማውን አብረዎች፣ ለምድራዊ እንቅፃልሾች ሠማያዊ መፍትሔ አስተላለፈዎች እንድንሆን ነው። ይህም ያስፈለገበት ነጥብ ዓለም በሞላው ፈጣሪ እንዳለና ያም ፈጣሪ እንዲሁ እንደወደደው፣ አንድያ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደላከለትም እውቆ እንዲድን ነው።

ብንቀበለውም ባንቀበለውም በክርስቶስ በኩል የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን ያለገደብ ልንጠቀምባቸው ይገባ የነበሩ ሥጋዊና መንፈሳዊ ባርኮቶች በአመዛኙ እንደ ሰማይ ሊርቁን የቻሉበት ቁልፍ ነገር ቢመረመር የትኛውም ውጫዊ ኃይል ሳይሆን መንስዔው እኛው ራሳችን ሆነን የምንገኝ ይመስለኛል። በእግዚአብሔር አደባባዮችም ይሁን በምንኖርበት ቀበሌና መንደር፣ በምንሠራበት አካባቢ ሁሉ ፍቅር ጧፋችንን ይብራ። ሁሉንም አልፎ በሚፀናው እውነተኛ ፍቅር እንያያዝ። አሸቀንጥረን የጣልነውን መታወቂያችንን እናንሳ።

ሕያው ቃሉ... የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ከንፁህ ልብና ከበጎ ጎሊና ግብዝነትም ከሌለበት እምነት የሚወጣ ፍቅር ነው... (1ጢሞ. 1:5) ይላልና በመንፈስ፣ በእውነትና በተግባር እንድንዋደድ ጌታ ይርዳን፤ እኛም ራሳችንን እንርዳ።

ያልተጠቀምንባቸው” የትንሣኤው ሥጦታዎች

ዳርት የሚባለውን ጫወታ ሞክረው ወይም ሌሎች ሲጫወቱት ተመልክተው ያውቃሉ ? በልዩ ልዩ ሕብረ ቀለማት ያጌጠች አነስተኛ ሰፊ ያምታህል ክብ ነገር ግድግዳ ላይ ትስቀልና አናታቸው ላይ የሚማርክ ጉትያ ቢጤ ያላቸው ከእስክሪቢቶ መጠን ያልበለጠ መውጊያ ቀስቶች የሚሰጣቸው ተወዳዳሪዎች በተመጠነላቸው ርቀት ቆመው በየተራ በመወርወር አሸናፊ የሚለይበት የራሱ የሆነ የሚመራበት ደንብ ያለው ብዙውን ጊዜ በቤት ውስጥ የሚዘወተር ስፖርታዊ ውድድር የዳርት ጫወታ ተብሎ ይጠራል ።

እንደ ብርቱካን ውስጣዊ አካል በተከፋፈሉት መደቦች ላይ በማንጣጠር እምብርቱን የወጋ ጀግና አክሊል የሚቀበልና የሚሞገስ ሲሆን ፣ ከእምብርቱ እየራቀ እየራቀ እየራቀ...የሚመታው ደግሞ ምንም እንኳን በገበታው ዙሪያ ያሳረፈ ቢሆንም ዓላማውን መትቷል አይባልም ፣ ወይም ቢያንስ የሚያገኘው ዋጋ አነስተኛ ይሆናል ። ይባስ ብሎ ከክቡ ውጪ ቀስቱን የሚያሳርፍ ከተገኘ ደግሞ ግድግዳ አፍራሽ ተብሎ መሳቂያ መሆኑ አለያም ከጨዋታ ውጪ መደረጉ ሳይታለም የተፈታ ጉዳይ ነው ።

የትኛውም ነገር የራሱ የመኖር ዓላማና መጠነ-ርዕይ አለው። ቤተክርስቲያን፣ የጸጋ ሥጦታዎች፣ የእገልግሎት ሥጦታዎች ወ.ዘ.ተ። ይሁንና ይገሩ የተነሳሁትን ግዙፍ ርዕሰ ጉዳይ በስፋት ለማስተናገድ ጊዜና ቦታ ስለማይፈቅድልኝ ወሳኝ በሆኑት ዳሩ ግን እጅግ በተጎሳቆሉት ጥቂቶች ላይ ብቻ ለማንጣጠር እንደዳለሁ ። በእርጉቱ ሕያዋን ሥጦታዎች ላይ ።

በኤፌሶን መልዕክት ምዕራፍ 4 ፡ 11-14 ላይ በግልጽ እንደተቀመጠው ስጦታ ብቻ ተብለው ከመቆጠር በዘለለ ሁኔታ በክርስቶስ አካል ውስጥ

ቅዱሳንን ለማስታጠቅ ብቸኛ ዓላማ የተሰጠ “አንዳንዶች” የተባሉ ሰዎች የተዘረዘሩ ሲሆን ፣ እነርሱም ፡ ሐዋርያት ፣ ነቢያት ፣ ወንጌል ሰባኪዎች ፣ እረኞችና አስተማሪዎች የተደረጉ አገልጋዮች ናቸው ። እነዚህ በመካከላችን እጅግ የታወቁ ዝነኛ ቃላት ስያሜ ምን ማለት እንደሆኑና ለምንስ ጉዳይ እንደተሰጡ አስተውለን ካልተጠቀምንባቸው ከሰጪው አሳብ ጋር መተላለፋችን አይቀሬ ከመሆኑም በላይ የመጨረሻ ዕጣ ፈንታችን ለፍቶ መናነት ይሆናል ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድራዊ አገልግሎቱ ወቅት ሐዋርያ ፣ ነቢይ ፣ ወንጌላዊ ፣ የወንጌል አስተማሪና እረኛ እንደነበር ማለትም ስጦታዎቹ በእርሱ በሙላት እንደነበሩ ማስታወስ ይኖርብናል (ዕብ. 3:1፤ ዮሐ.4:9፤ ሉቃ.4:17-19 ፤ ማቴ.5:1-2፤ ዮሐ.10: 1-16) ። ታዲያ በእርሱ የነበረውን ፡-

አንዳንዶቹ ሐዋርያት እንዲሆኑ ሰጠ ። እዳሪውን መንጥሮ አዳዲስ አጥቢያ ቤተክርስቲያናትን በመትከል በማደራጀት በውስጣቸው ያለውን መለኮታዊ ጸጋ ለይቶ በማየትና ፈልቅቆ አውጥቶም አገልጋይ መሪዎችን በማሰማራት ፣ በያዙት ስፍራ ሳይሆን በማንነታቸው በሚያሳድሩት በጎ ተጽእኖ ምክር ጠቃሚ አሳብና ድጋፍ እንዲሰጡ እግዚአብሔር ልዩ ማስተዋልና ጥበብን የሞላባቸው መንፈሳዊ ሥልጣንንም ያጎናጸፋቸው ወንድሞች ናቸው። እነዚህ በእግዚአብሔር ሰዎች ዘንድ ፍቅር ፣ ከበሬታ ተቀባይነት ያገኙ ሎሌ-መሪዎች ሐዋርያት ይባላሉ ። ቅዱሳን ሐዋርያዊ እንዲሆኑም ጸጋ የማካፈልን አገልግሎት የሚያበረክቱ ሲሆኑ ፣ ይህን ጸጋ ከመካፈል መጉደል ቤተክርስቲያን ዓላማቀፋዊ አይታ እንድታጣ ያደርጋታል።

አንዳንዶቹ ነቢያት እንዲሆኑ ሰጠ ። የእግዚአብሔር ቃል አቀባይ በመሆን እርሱ ለቤተክርስቲያንና ለሰው ልጆች ሁሉ ሊያስተላልፈው የሚሻውን መልእክት ማለትም መመሪያ ፣ ማስጠንቀቂያ ፣ ምክርና ተስፋ ከእርሱ ተቀብለው ሳይጨምሩም ሳይቀንሱም የሚያስተላልፉና ስለ ሕዝቡ በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና መገለጥ የሚጸልዩ መንፈሳዊ ሥልጣን

የተሰጣቸው ሎሌ -መሪዎች ነቢያት ይባላሉ ። ቅዱሳን ትንቢታዊ ሕዝብ እንዲሆኑ ጸጋ የማካፈልን አገልግሎት የሚያበረክቱ ሲሆኑ ይህን ጸጋ ከመካፈል መጉደል መለኮታዊ ራዕይና ድምጽ ማጣትን ያስከትላል ።

አንዳንዶቹ ወንጌል ሰባኪዎች እንዲሆኑ ሰጠ ። የኢየሱስ ክርስቶስን ማንነት ፣ የታደግና ተግባርን መከራውን ሞቱን ትንሳዔውንና ዳግመኛ ምጽዓቱን ላልዳኑ ሁሉ በተለየ ጸጋ በማወጅ ሰዎች ከሰይጣን መንግሥት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲፈልሱ መንፈሳዊ ሥልጣን የተሰጣቸው ሎሌ -መሪዎች ወንጌል ሰባኪዎች ወይም ወንጌላውያን ይባላሉ ። ቅዱሳን ወንጌል ስብከትን ስራቸው እንዲደርጉ ጸጋ የማካፈልን አገልግሎት ሲያበረክቱ ፤ ይህን ጸጋ ከመካፈል መጉደል እሳቱ እንዲዳፈንና ታላቁ ተልእኮ እንዲተገልጽ ያደርጋል ።

አንዳንዶቹ አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ ። የክርስቶስ አካል ሆነችው ቤተክርስቲያን መንፈሳዊ ጤንነት እንዲኖራት ፤ በሚዛናዊ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ አንድነት ታነጽ ፤ የተለወጠች ለዋጭ እንድትሆን ቃሉን አማኞች ሊረዱት በሚችሉት መንገድ በጥበብ ፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና መለኮታዊ ሥልጣን ገልጦ በማስተማር ቤተክርስቲያን የክርስቶስ ኢየሱስ ደቀ መዝሙር እንድትሆን የማበቃት መንፈሳዊ ሥልጣን የተሰጣቸው ሎሌ - መሪዎች የወንጌል አስተማሪዎች ይባላሉ ።

ቅዱሳን የወንጌል አስተማሪ አንዲሆኑ ጸጋ ማካፈልን አገልግሎት ሲያበረክቱ ፤ ይህን ጸጋ ከመካፈል መጉደል የክርስቲያናዊ ሕይወት ጥራት ጥያቄ ውስጥ እንዲገባና ዓለማዊነት በቤተክርስቲያን እንዲነግስ ያደርጋል ።

አንዳንዶቹ እረኞች እንዲሆኑ ሰጠ። የእግዚአብሔር መንጋ ሆነውን ህዝቡን እንዲያሰማሩ በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እያስታጠቁ እንዲያሳድጉ ፤ በሥጋዊም ይሁን መንፈሳዊ ህይወቱ ሲደክም እንዲያጸኑ ፤ ሲታመም እንዲያክሙ ፤ ሲሰበር እንዲጠጉ ፤ ሲባዝን እንዲመልሱና ሲጠፋም ፈልጎ በማምጣት በርህራሄና በፍቅር

አገልግሎት እንዲሳርፉት መንፈሳዊ ሥልጣን የተሰጣቸው ሎሌ - መሪዎች እረኞች ይባላሉ ። ቅዱሳን የእረኛ ልብ ኖሯቸው የወንድሜ / የአሁኑ ፤ጠባቂው/ ዋ ነኝ እንዲሉ ጸጋ የማካፈልን አገልግሎት ሲያበረክቱ ፤ ይህን ጸጋ ከመካፈል መጉደል መንጋው መንፈሳዊ እርካታ በማጣት እንዲበተንና ለተኩላዎች ምግብ እንዲሆን ያደርጋል።

እነዚህ ወሳኝ የአገልግሎት ሂደቶች በዚህ መልክ መደራጀት ያለባቸው መሆኑ ግን እንደገና የራሳችንን ተጨማሪ አጥር እየገነባን መንፈስ ቅዱስ እንደወደደ በሕይወታችን እንዳይሰራ ለመገደብ እንዳይውል ጥንቃቄ መደረግና ሚዛን መጠበቅ ይኖርበታል። አሰራሩ ባይገባንና ባይታወቅንም በሥጋችን ውስጥ ልዩ ልዩ ሥርዓቶች እንዳሉ ሳይንስ ያቀበለን መረጃ አለ። የአጥንት አደረጃጀት ስርዓት ፤ የምግብ መፍጨትና ጥቅም ላይ ማዋል ስርዓት ፤ የነርቭ ስርዓት ፤ የአየር ዝውውር ስርዓትና የደም ዝውውር ስርዓት... ወ.ዘ.ተ የሚባሉት አንዱ የሌላውን ህልውና እየወሰነ መኖራቸው የግድ አስፈላጊያችንና አይተኬ ሆነው እንደሚሰሩ ሁሉ ፤ የቃኝናቸው ሁሉም ህያዋን አገልግሎት ስጦታዎች በቦታቸው እጅግ ቁልፍ ፤ እንዳቸው በሌላኛቸው የማይተኩና የማይዋዋጡ መሆናቸውን መቀበል ይኖርብናል ።

ሁሉም እኩል ክብር ፤ ኃላፊነት ፤ ተደማጭነት ካስፈለገም ጥቅም የሚገባቸው እንደሆኑ መቀበል ይኖርብናል ። እዚህ ላይ በእግረ መንገድ ሊነሳ የሚችልና የሚገባውም ጥያቄ ...ማናቸው ታላቅ ሆኖ እንዲቆጠር በመከከላችን ክርክር የመነሳቱ ጉዳይ ነው። መልሱም ጌታ በምድር አገልግሎቱ ወቅት ተመሳሳይ ጥያቄ ለነበራቸው ሐዋርያቱ ከሰጠው የተለየ አይደለም (ሉቃ. 22:24-30)።

እዚህ ላይ እግረ መንገዳችንን ልንመልሰው ግድ የሚለን ጥያቄ አጽንኦት የሰጠናቸው እነዚህ ነጥቦች እንደተጠበቁ ሆኖ የክርስቶስን ቤተክርስቲያን ከፈጣሪዋ ሥር ሆኖ ማን ይምራት ? ሽማግሌው ፤ ዲያቆኑ ፤ ሐዋርያው ፤ ወንጌላዊው ፤ ፓስተሩ...? አ...አይ ፤ አይደለም ። እኮ ማን ?። የሚለውን

ሙግት ይሆናል።

እንደ ዶ/ር ጆን ማክስዌል የመሳሰሉት የተመሰከረላቸው የመንፈሳዊ መሪነት ባለሙያዎች የሚስማሙበትና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አርአያ እንዲሆኑን ታሪካቸው የተመዘገበልን መሪዎች ሕይወት የሚነግረን እውነተኛ መሪ ሌሎች ባሕርያት እንደተጠበቁ ሆነው “...መንገዱን የሚያውቅ ወይም የተገለጠለት፣ በመንገዱ የሚሄድና ሌሎችም በምርጫ በመንገዱ እንዲሄዱ የመሳብና የመለወጥ ችሎታ ያለው” ማንኛውም ዳግመኛ የተወለደ ወንድም / አህት ነው።

ታዲያ ፓስተር የሁሉም አለቃ የተደረገበት አሠራር ከየት መነጨ? ። በሁለቱ ኪዳኖች ውስጥ አረኛ የሚለው ቃል ሥራ ላይ በመዋሉ ምክንያት ቃሉ ስለተሸከመው ጽንሰ አሳብ የተዛባ/የተምታት አሳቤ አለ። አረኛ በብሉይ ኪዳን ለእስራኤል ነገሥታት የተሰጠ ስያሜ ሲሆን ይኸው ተመሳሳይ ቃል በአዲስ ኪዳን ለቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችና ለወንጌል አገልጋዮች መጠሪያነት ጥቅም ላይ ውሏል። ቃሉ በሁለቱ ኪዳኖች ውስጥ ሁለት የተለያዩ ይዘቶች መሸከሙን ማጤን ስለተሳነን ወይም እውነቱ ቢከሰትልንም “ዓይኔን ግንባር ያድርገው” በሚለው አበሻዊ ብሃል ጀርባ ተደብቀን የአረኝነት / መጋቢያዊ አመራርን የምናቀነቅን ወገኖች አንድ ነገር መገንዘብ ይኖርብናል። አሳቡ ለዘመነኛ ችግሮች ከሥነ መለኮት አንጻር መፍትሄ ለማስገኘት ሌት ተቀን ከሚሰሩ ወንድሞቻችን አእምሮ የፈለቀ አንዱ አማራጭ የአመራር ሥልት ብቻ መሆኑን።

ለመሆኑ ሁሉ ፓስተር ብቻ ቢሆን ነቢይ፣ ሐዋርያ፣ ወንጌላዊ ...ወዴት በተገኘ?። አካል ሁሉ ዓይን ብቻ ቢሆን መስማት፣ማሸተት፣ ደህና ሰንብቱ ነው ነገሩ (1ቆሮ.12:12-31) ። መንፈሳዊ ምሥጢራትን አስመልክቶ ሚዛኖችን የእግዚአብሔር ቅዱስ ቃል እንጂ እኛ የደረሰንበት ልምምድ ወይም የባለ ትልልቅ ጭንቅላቶች መላምት ሊሆን አይችልም። በአጋዥነት ልንጠቀምባቸው እንችላለን።

ጥሪዬ እንዲሁ በመሆኑ ወደ ቤ/ክ ሙሉጊዜ ከመምጣቴ አስቀድሞ ራሴን

ለአገልግሎት ለማዘጋጀት የሄድኩት ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ ሲሆን፤ የመጀመሪያ ዲግሪ የሰራሁትም በአረኝነት አገልግሎት (Pastoral ministry Major) ነው ። በዚያ በነበረኝ ድንቅ ቆይታ አቅምና ጊዜ እንደፈቀደልኝ መጠን ቅዱስ መጽሐፍን በዋናነትና ሌሎችንም አገላብጫና በየም ጸሎትም ጊዜ ወስጄ አመራረ-መጋቢ አመለካከት ዙሪያ ያለውን እውነት ለመጨበጥ እንደ አቅሜ የጣርኩ ቢሆንም አሳቡን የሚያጸና ርቱዕ የእግዚአብሔር ቃል አስተምህሮ አላገኘሁም። ከመነሻችን የጠቀስነውን ኤፌሶን ምዕራፍ አራትን “ዐውድ ንጉሥ ነው” ይባላልና ለዐውዱ ታማኝ ሆነን ስናጠና አረኝነት እንደ ወንጌላዊነት፣ አስተማሪነት፣ ነቢይነትና ሐዋርያነት ሁሉ አንዱ ወርቃማ የአገልግሎት ሥጦታ ብቻ እንደሆነ ይገባናል ይመስለኛል።

ሆኖም አንድ ወንድም/አህት በዚህ መረዳት ተነስቶ አሳቡን ለማስረጽ ቢፍጨረጨር ለጊዜው ምንም ማድረግ የሚችል አይመስልም። ወደ ቤ/ክ ዘልቆ በመለኮታዊ ጥሪ ሳይሆን የቆይታ ጊዜና የአድገት ደረጃ ጠብቆ መሾም ቢቆምስ? ቢል ሰሚ አያገኝም።

ሥነልቦናዊ አእምሮአዊም ይሁን መንፈሳዊ አቅሙን ባላገናዘበ መልኩ በለስ ቀንቶት አንዴ የቤተክርስቲያኒቱ “መጋቢ” ተብሎ የተሠየመ ግለሰብ ከበር መልስ ላለው ጉዳይ ሁሉ ቁልፉ የተሰጠው ጌታ መደረጉ ቢበቃስ? ቢል መሣቂያ መሣለቂያ ሆኖ ያርፋል፤ግፋ ሲልም ሥልጣን ናፋቂ ተደርጎ ይቆጠራል።

በቲንዳንም ሌሎቹ “አገልጋዮች” ደግሞ ወድደውና ፈቅደው ወይም ልጆቻቸውን ለማሳደግ የምትወረወርላቸው ፍርፋሪ ቀለብ እንዳትቋረጥ ወይም ጉዳዩ ሲነካ ፊታቸውን የሚያስረዝሙ ልዩ ጥቅም ያቆራኘው ቡድን ወገኖች እንዳያምጹ ሲባል ሉሌ ለመሆን ያደሩበትን ወግ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ተመልሰን ብንፈትሸውስ? የሚል አቋም ቢይዝ ሥውር ውግዘት ደርሶበት ይለቃያል።

ኃላፊነት እንዲሁም አደራ እንደተቀበለ አገልጋይ ሥር የሰደዱ

እንቅጥላችን መፍታት እንደሚያስፈልገን ለሚመለከታቸው “ባለሥልጣናች” በአግባቡ ለመግለጥ ቢሞክር ጣራ-ነክ ተደርጎ የመፈረጅ ዕጣ ያገኘዋል፤ ይገለጻል። በመጨረሻም ተሥፋ ቆርጦ በፊቱ ተደቅነው ከሚያገኛቸው አያሌ ክፉ ለማራጮች መካከል “የተሻለውን መጥፎ” መርጦ ከሙሉ ጊዜነት ለመውጣት ቢወስን የሚገነዘበው አይኖርም፤ ይልቁንም ሁሉ ዓይንህ ለአፈር ይለዋል (2ቆሮ.11:28)። የቸገረ ነገር።

ተገቢው ሰው በተገቢው ስፍራ መቀመጥ ባለመቻሉ የተከሰተው ክፍተት በአገልግሎት ዙሪያ የሚገኙ ግለሰቦችን ሆድና ጀርባ ከማድረግ የዘለለ ጠንቅም አለው። በቅርብ ዓመታት የተተከሉ አብያተ ክርስቲያናትን ለመጎብኘት ሄደው ያውቃሉ?። እርስዎ የየትኛውም ቤተእምነት አባል ይሁኑ አያሌ የሚያውቁቸውን የቤተክርስቲያን ዓምላክን እዚያ ያገኛሉ። በጉዳዩ ላይ ጥናት ባላደርግም እነዚህ አዲስ ቤተክርስቲያናት ቢያንስ በሁለት ፈረቃዎች በሚሰጡት አገልግሎት ጠጠር መጣያ እስከማይገኝ እጅግ ከፍተኛ ቁጥር ያለውን መንጋ ሲያገለግሉ፤ በነባር አጥቢያዎች የምንመለከተው እውነታ ግልባጩን እንደሚሆን እንምታለሁ። የዓይን እማኝም ነኝ ብዬ አስባለሁ። እዚህ ላይ መንፈሳዊ እርካታ አጥቶ ለባዘነ ሕዝቡ ለማራጭ እድልን ለሰጠ ለእግዚአብሔር ምስጋናዬን፤ በልዩ ልዩ ምክንያት ተንከራታች ለመሆን የተገደደውን፤ አልፎ ተርፎም “ዚህ፤ ቀማሽ፤ ሽማች...” ወ.ዘ.ተ እየተባለ የሚዘለፈውን እማኝ ለማገልገል በራቸውን ለከፈቱ ወገኖቼም አክብሮቴንና ፍቅሬትን አገልጣለሁ።

እስኪ አሁን ያነሳሁት ነጥብ እውነት መሆን አለመሆኑን ራስዎ ለመቃኘት ይሞክሩና ለምን ይህ አጋጣሚ ተፈጠረ? ብለው ማሰብ ይጀምሩ። አገልጋዮች በዘፈቀደ መሾማችን አንድ ነገር ሆኖ፤ ለመሆኑ በየትኛውም ቤ/ክ ለአገልግሎት ከምንጠራ ወንድሞች/አሁቶች መካከል ብናለማ ምስጋና፤ ብናጠፋ ደግሞ ወቀሳ ልንቀበል የምንችልበት ሥራ

መዘርዘር የሚሰጠን ምን ያህሉ እንሆን?። ከሰኞ እስከ ዓርብ እንኳ ባሉት በአገሪቱ ሕግ በተደነገጉ 35 የሥራ ሰዓታት መጋቢዎች ምን ያህል ምእመናንን እናስተምራለን? እንገነዘባለን? እናጽናናለን? አብረናቸው እንጸልያለን?። ወንጌላውያንም እንዲሁ ቢያንስ አጥቢያችን በተመሠረተችበት ሠፈር ውስጥ፤ በየቀኑ ወደ መንገድ ወጥተን ወይም ቤት ለቤት ለምን ያህል ሰዎች የምሥራቹን መልእክት እናደርሳለን?። በጾም- ጸሎት፤ በንባብ ምን ያህል ጊዜ እናጠፋለን?... ሌሎችም እንዲሁ እንጠይቅ። ይህን ማድረግ ያልጀመርን ከሆነ ሙሉ ጊዜያችንን የሰጠነው ለምን ሥራ ይሆን?።

የስጦታዎቹ ምንጭ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ መንፈሳዊ መሪን የሚሰጥ እግዚአብሔር ብቻ ነው ። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት በመነሳቱ ለቤተክርስቲያኑ የለቀቃቸው የእርገቱ ገጸ - በረከቶች በመሆናቸው፤ በምስጋና ተቀበለን ጥቅም ላይ የምናውላቸው እንጂ እንደ ወደድን የምናድላቸው ስጦታዎች ጨርሶ አይደሉም ። ልናደርግ የምንችለውና የሚገባንም በእያንዳንዱ ሰው ውስጥ ጌታ ያስቀመጠው ስጦታ ምን እንደሆነ በጸሎትና በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ለይተን ካወቅን በኋላ ከሰጪው ጋር መስማማታችንን እጅ ጭኖ በመተባበር ባርኮ ማሰማራት ብቻ ነው። ጀ.አስዋልድ ሳንደርስ የተባሉ የእግዚአብሔር ሰው “Spiritual Leadership” በተሰኘ እውቅ መጽሐፋቸው እንደገለጹት “ምንም እንኳ የእምነት ተቋማት ለአገልጋዮቻቸው ከላይ የተገለጡትን የአገልግሎት ስሞች ወይም ማዕረጎች ማደል የሚከለክላቸው ባይኖርም መንፈሳዊ ሥልጣን መስጠት ግን አይችሉም፤ የሁሉ ነገር ቁልፉ ደግሞ እርሱ ነው።”

ስጦታዎቹ የህይወት ዘመን ጥሪ ናቸው፤ የትኛውም ስጦታ ስጦታው በውስጡ የተቀመጠበት ሰው ከጌታ

በተወሰነለት ዘመን አንዲሰራበት የተሰጠ እንጂ አንዱ ስጦታ ወደ ሌላኛው የስጦታ እርከን መንደርደሪያ እንዳልሆነ ማወቅ አስፈላጊ ነው። ስጦታዎቹ የሥልጣን ቦታን ሳይሆን በቀዳሚነት የአገልግሎት ተግባርና ኃላፊነትን የሚያሳዩ ስለሆኑ በዓለም የምናየውን የሥልጣን ተዋረድ ወይም ሠንሠለት ፈለግ አይከተሉም። ለአሳቤ የሚመች አስረጂ እንዲሆነኝ በመረጥኩት በቀድሞ ጊዜ በአገራችን ውትድርና ዓለም በነበረው እርከን ... አሥር አለቃ፣ አምሳ አለቃ፣ መቶ አለቃ፣ ሻምበል፣ ሻለቃ፣ ኮሎኔል ... ወ.ዘ.ተ እየተባለ ይሰራ እንደነበረው ሁሉ ዛሬ በቤተክርስቲያን ... ተላላኪ የወንጌል ሰራተኛ፣ አንድ ዓመት ለክርስቶስ፣ ወንጌላዊ፣ አስተማሪና መጋቢ ... ወ.ዘ.ተ. እያልን እንደ ሥራ ደረጃ ለመቁጠር መሞከር በአንዱ አገልግሎት መሥዋዕትነት ሌላውን በግድ በማሳበጥ ስጦታውን መናቅ፣ ሰጪውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስንም ማዋረድ መሆኑን አውቀን ልንታረም ይገባናል፤ ርምጃም መውሰድ አለብን።

ይህም ማለት አንድ አገልጋይ በውስጡ ያለው ጸጋ በምእመኑም ዘንድ ይሁን እግዚአብሔር በኃላፊነት ላይ ባስቀመጣቸው መሪዎች ተፈትኖ ጥሪው ወንጌላዊ፣ ሐዋርያ፣ ነቢይ፣ አስተማሪ ወይም መጋቢ ... ወ.ዘ.ተ መሆኑ አንዴ ከተረጋገጠ እስከ ሕልፈተ ሕይወቱ በዚህ ጥሪው ጸንቶ መኖር አለበት ማለት ነው።

በአንድ ወቅት “በአሁኑ ጊዜ ከሚገኙ ሽማግሌዎች፣ መጋቢዎችና ወንጌላውያን መካከል በመቶኛ ሲሰላ ምን ያህሉ እውነተኛ ጥሪ ያላቸው ይመስልዎታል?” በሚል በአምስት ነባር ቤተእምነቶች ውስጥ ንቁ አባል ለሆኑ 65 አማኞች፣ አገልጋዮችና ሽማግሌዎች/ዲያቆናት ቀርቦ ለነበረ መጠይቅ የተሰጠው ነጻ ምላሽ የምንገኝበትን ሁኔታ አመላካች/ጠቋሚ ይመስለኛል። በሥልጣን ላይ ካሉት ሽማግሌዎች 50 በመቶዎቹ፣ የመጋቢነት መንበሩን በቁጥጥር ስር ካዋሉት 10 በመቶዎቹ፣ እንዲሁም በወንጌላዊነት ከተሰየሙት 25 በመቶዎቹ ብቻ

በጥሪያቸው የተቀመጡ መሆናቸውን እንደሚያምኑ ገልጠዋል። ምንም እንኳን አስተያየቱ ሕሊናዊነት ሊያመዝንበት እንደሚችል ገምተን ውጤቱን በጥንቃቄ መስማት ቢኖርብንም የሚጠቁመን አንዳች እውነት መኖሩን ግን መንፈሳችን ሊመሰክርልን የሚችል ይመስለኛል። ታዲያ ከፍተኛውን ቁጥር የያዙት መለኮታዊ ጥሪ የሌላቸው የተቀሩት ወገኖቻችን ለምንና እንዴት፣ ምንስ ሊሰሩ ወደ ወንጌል አገልግሎት ገቡ?። መልሱ ግልጽና አጭር ነው።

ደግሞስ የቸርች ፖለቲካውን መቋቋም ተስኗቸው ለጊዜው ከመሞት መሰንበትን መርጠው ከቤ/ክ እየፈለሱ ስለሚገኙት ባለራእዮችስ “...የተሻለ ሥራ ስላገኙ አገልግሎቱን ጥለው ወጡ...” ከሚለው ሻል ያለ አእምሮአዊም ይሁን መንፈሳዊ መረዳት መያዝ አይገባን ይሆን?። አይሁንብን እንጂ ምናልባት በግርግሩ ተጠቅመው የጥልቁ መልእክተኞች በመካከላችን ስፍራ መቆናጠጥ አለመቆናጠጣቸውን መፈተሽ እንዲችሉ መንፈሳዊ ዓይኖቻችን ጤንነት ያልገደላቸውና የተከፈቱ ናቸው? (ራእ.3: 17-18)።

ዳሩ ግን በዚህ ትርምስ መካከል እንኳ አፍኝ የማይሞሉ እውነተኛ ፓስተር፣ ወንጌላዊ፣ ነቢይ፣ ሐዋርያ፣ አስተማሪ መሪዎች እንዳሉ በግሌ መመስከር ይኖርብኛል። እየሆነ ስላለው ነገር ምን ሊያደርጉ እንደሚችሉ መላው ጠፍቷቸው የሚተክዙ፣ የሚቆዝሙ፣ እርስ በእርሳቸው የሚነጋነሩ ጥቂት የማይባሉ የጌታ ቤተሰቦችና ሙሉ ጊዜ አገልጋዮች መኖራቸው እሙን ነው። እናንተ ሰዎች ብድራታችሁ በትንቢተ ሚልክያስ 3:16-18 ተገልጿልና አይዟችሁ።

ስጦታዎቹ ትናንትም ዛሬም ነገም ይሰራሉ፤ በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ዙርያ ሚዛናዊ አስተሳሰብ ለመያዝ የራሳችንን ቅድመ ግንዛቤ እንዳንጭንባቸው እየተጠነቀቅን የአዲስ ኪዳን መጻህፍትን በጥሞና ማጥናት የሚሉንንም መስማት የሚገባ ይመስለኛል።

ለየትኛውም የሕይወትም ሆነ መንፈሳዊ ጥያቄያችን ምላሽ የመስጠት ሥልጣን መገኘት ያለበት ግን ከራሱ ከመጽሐፍ ቅዱስና ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ ከሰው ምጡት አእምሮና ከደረሰበት ልምምድ ሊሆን አይችልም። ስጦታዎቹ በሙላት በተገለጡበት በኤፌ. 4:7-14 ዐውደ ምንባብ ውስጥ እስከ ...የሚል ቁልፍ መስተፃምር አናገኛለን፤ ቃሉ የዓላማንና የጊዜን ግብ መድረስ የሚያመለክት ሲሆን፤ ስጦታዎቹ የተሰጡት ቤተክርስቲያን የክርስቶስም ሙላቱ ወደሚሆን ወደሙላቱ ልክ እስክንደርስ ለመስራት በመሆኑ ከተግባሩን ቤተክርስቲያን በምድር እስካለች ድረስ ወይም ሰጪው ተመልሶ እስኪመጣ ተግባራቸውን ይቀጥላሉ፤ አይመስላችሁም?። በጌታ ዳግም ምጽዓት ሁለቱ ማለትም የዓላማ መሳካትና የጊዜ ሙላት ይገናኛሉ። ደግሞስ በጥበባችን ምክንያት የሉም ብለን በመደምደም በበረከቶቻችን ላይ ቆልፈን የኪላራ ኑሮ ከመግፋት ውስንነታችን ገብቶን አሉ ብለን በመቀበል ብንሞኝ አይሻለንም?(1ቆሮ.3:18-23)። መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ፤ እስከ ለዘላለምም ያው ነው (ዕብ.13:8) ሲል የሚነገረንን መንፈሳዊ መገለጥ ለመቀበል ፈቃደኞች ከሆንን የሁሉም ስጦታዎች ምንጭ ሊደርቅ እንደሚችል ለምን እንገምታለን?፤ ይህ አመለካከት አድራሻው የት ይሆን?።

ስጦታዎቹ የተሰጡበት ዓላማ አላቸው፤ ዓላማውም ሁላችን የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኝ እንድንት፤ ሙሉ ሰውም ወደ መሆን ...ቅዱሳን አገልግሎትን ለመስራትና ለክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ ነው...(ኤፌ.4:13)። በአጭር ቃል ብደግመው የእውነተኛው መንፈሳዊ አገልግሎት ዓላማ በሰዎች መንፈስ ውስጥ ሕይወትንና ጸጋን መስጠት ነው። ግለሰባዊ አትኩሮትን ማግኘት፤ ዝናን፤ ታዋቂነትን፤ የአማኞችን አድናቆት ማግበስበስ ሊሆን አይገባም። ግላዊ ስኬትንና ራስን ብጽእ

ወቅዱስ ማድረጊያ መንገድም አይሆንም። ተንጠላጥለን አድማስን የምናቋርጥበት አሣንሰር አይደለም ወይም ለራሳችን መጠሪያ ጽላት የምናስቀርጽበት መሣሪያም አይደለም። ይልቁንም ቤተክርስቲያን የምትታነጽበት፤ ሠላምና ዕርቅ ወርዶ መንጋው የሚጽናናበት፤ እግዚአብሔር የሚከብርበት፤ አገር ፈውሰና ባርከት የምትቀበልበትና አገልጋዩም አሁን የሀሊና እርካታ ጌላም እክሊል የሚቀበልበት እድል እንጂ። ጥያቄው ግን እውን ስጦታዎቹን ለዚህ መለኮታዊ ዓላማ እውሰናቸዋልን? ከሆነስ በምን ያህል መቶኛ ስሌት ልንገልጠው ይቻላል?። በጌታ ያገኘው አንድነት የመጠበቁ ምልክቶች በመካከላችን ጎልተው ይታያሉ? የምዕመኑን ነገር ለጊዜው አቆይተነው በሺዎች የምንቆጠር የወንጌል አገልጋዮች የተባለነው እንኳ በክርስቶስ ሙሉ ሰው ለመሆን እየተሠራን ነውን? ይቅርታ አይነፈገኝና በበጀት ዓመት መገባደጃ ላይ እቅድ ክንውኖችን ለመገምገም በሸንጎ ስንከማች እነዚህን የቤተክርስቲያን ዋና ነገሮች ወይም ምስሃዎች ለማሰብ ጊዜ ይኖረን ይሆን? በዚህ ዙሪያ ከምናበረከተው አዎንታዊም ይሁን አሉታዊ አስተዋጽኦ አኳያ አሁንም ሆነ ሊመጣ ባለው ዓለም ሂሳባችንን ማወራረዳችን አይቀሬ መለኮታዊ እቅድ መሆኑን መቀበልና ጌላ ልናርመው በማንችል ሐፍረትና ፍርድ ሥር ከመውደቃችን በፊት ዛሬ ራሳችንን ልንመረምር ይገባል። ምን እናድርግ? ከሁሉ አስቀድሞ እግዚአብሔር መንፈሳዊ ሥርዓትን በስፍራው ማስቀመጡን ልብ እንበል። ለመለኮታዊው ሥርዓት ራሳችንን መስጠት የእግዚአብሔር አምሮት በመካከላችን እንዲከናወንና እርስ በእርሳችንም በሰላም እንድንኖር ይረዳል። ስለሆነም ትክክለኛውን ሰው በትክክለኛው ስፍራ በማስቀመጥ ተቀባብለንና ተከባብረን እናገልግል። በማወቅም ይሁን ባለማወቅ የእግዚአብሔርን ጸጋ አሠራር ቸል ብለን

ምኞታችንን ለመፈጸም ስንታገል ያተረፍነው ነገር ቢኖር እግዚአብሔርን ማሳዘን! ራሳችንን ለውድቀት መዳረግና ሕዝቡንም ምንጭ በሌለው ምድረ በዳ ማቅበዝበዝ ብቻ ነው። ማንንም ከማንም ሳይለይ በዚህ ነጥብ ላይ ብቻ እንደ ቤተክርስቲያን አገር አቀፍ ንስሃ ገብተን መመለስና ቃል ኪዳናችንን እንደገና ማደስ እጅግ አስፈላጊ ይመስለኛል።

በመግቢያዬ ላይ ያነሳሁትን ዳርት ጨዋታ፣ ተጫዋቾቹንና ተመልካቾቹን እንደገና አስታውሼ ልሰናበት። እውን የቱ ይበጀናል? እነዚህን ወርቃማ ያልኳቸውን ስጦታዎች ለታለመላቸው ግብ ተጠቅመን፣ ከሰጪው ቀዳሚ ምኞት ጋር ተገናኝተን ... ጎሽ ታማኝና በጎ የሰማይ መንግሥት አምባሳደሮች! መባል ወይስ ዒላማውን በሳተው ተጫዋች ላይ እንደተቀለደው ዓይነት በሰማይም በምድርም በሚታዘቡን ታዳሚዎች ፊት ቲአትረኞች ብቻ | ... መባል ?። አንዱን የግድ መምረጥ አለብን ፣ መስቀለኛ መንገድ ላይ እንደቆምን ይሰማኛል።

የማር እንጀራ ወይስ ስፖንጅ ?

ሕይወት በመስጠትና በመቀበል የተሞላ ግንኙነት ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ልብ ብለን ብናስተውል ፣ ከትንሿ የገጠር ደላሳ ጎጆ እስከ ከተሞች የተንጣለሉ ሺላዎችና ሰማይ ጠቀስ ፎቆች አልፎም ቤተመንግሥቶችና ቤተሃይማኖቶች ድረስ መቀበል ወይም መስጠት የማይመለከተው ማንም የሌለ ሲሆን አፈጣጠሩም ሆነ ጅማሮው ከሰማይ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት እስከ ራእይ ያስተምረናል።

እግዚአብሔር አብ፣ እግዚአብሔር ወልድ፣ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፤ አንድ አምላክ የበጎ ሥጦታና ፍጹምም በረከት ሁሉ ምንጭ ነው። እርሱ ምድርን ተስማሚ መኖሪያ አድርጎ ሰጠ ፣ ሕይወትን ሰጠ ፣ የኃጢአት ይቅርታን ሰጠ ፣ አንድያ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስንና በእርሱም በኩል ሁሉን ነገር እንዲሁ ሰጠ። ይህ ብቻ አይደለም ሥጦታን ከእርሱ ለተቀበሉ ሁሉ ... በከንቱ (በነጻ) ተቀበላችሁ፣ በከንቱ (በነጻ) ሰጡ። ... የሚል ትእዛዝንም ጨምሮ ሰጠ።

እዚህ ላይ ማሰብ የሚኖርብን ነጥብ በአንድ በኩል አንጻራዊ በሆነ መንገድ ምድራዊ ሥጦታዎችን ለመስጠት የተገደበ ችሎታ ከእግዚአብሔር የተሰጠው ሌላ ወገን መኖሩንም መገንዘብ እጅግ ጠቃሚ ይሆናል ፤ እርሱም ዲያብሎስ (ማቴ.4:1-10) ። በመሆኑም ማንም እንሁን ምን ስለ መስጠት ማሰብ ከመጀመራችን በፊት በእጃችን የጨበጥነውን ማንኛውንም ጥሪት ከማን እና እንዴት እንደተቀበልነው አጥርተን መረዳት ያለብን ይመስለኛል።

ምንም እንኳ «ከአንድ ብልጽግና በስተጀርባ የተሰወረ አመጽና ታላላቅ ወንጀሎች አይታጡም» የሚለውን ፍልስፍና መላኩ በመላኩ ለመቀበል ቢቸግርም ፣ በክርስቲያኑ ማኅበረሰብም መካከል እንኳ የክርስትናን